

ناوازهى چىرۆكە قورئانىيەگان

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

چەند سەرئىچ ۋ وردبۇونەۋەدىيەك

لە چىرۆكەگانى قورئانى پىرۇز

نامادەگردنى

فەرەيدون ئەحمەد پىنجوئىنى

لە بلاۋكراۋەگانى

سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۆلینەۋەى فىكرىسى (۵۳)

بۆدابهزاندنی جوورهها کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایههائی مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

نه رهیدون نه حمهه پینجویینی

- سالی ۱۹۸۱ له دایکبووه.
- خویندنی زانکوی له سالی ۲۰۰۴
- له سلیمانی ته واو کردووه.
- پروانامه ی ماسته ری له زمانی عه ره بی له
- زانکوی سلیمانی سالی ۲۰۱۱ به ده سته پتاوه.
- ماموستایه له به شی زمانی عه ره بی کولجی
- زمان - زانکوی سلیمانی.
- وانه بیژ بووه له زانکوی گه شه پیدانی مرویی.

ناوازهیی

چیرۆکه قورئانییه کان

چه ند سه رنج و ورد بوونه وهیه ك

له چیرۆکه کانی قورئانی پیروز

ناوازهیی چیرۆکه قورئانییه کان

له بلاوکراره کانئ ستهتیری زههاری بۆ لیکولینه وهی فیکریی
ژماره (۵۳)

- ئاماده کردنی: فه ره یدون ئه حمه د پینجوتینی.
- بابته: ئه ده بی.
- دیزاین: ره وشت محه مه د.
- چاپ: یه که م - ناوه ندی رینوین.

له به ریوه به رایه تینی گشتی کتبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۶۸۱) ی سالی ۲۰۱۷ پیندراوه

ناوازهیی

چیرۆکه قورئانییه کان

چهند سه رنج و وردبوونه وهیه ک

له چیرۆکه کان قورئانی پیروز

ناماده کردنی

فهرهیدون نه حمه د پینجوتینی

۲۰۱۷

ناومرۇك

- سەرەتا ۷
پېشەكى ۹
دەستپىك ۱۰

دەروازەى يەكەم:

چەند تىشكىك بۇ سەر تايىبە تەندىيەكانى چىرۇكەكانى قورئانى پىرۇز ... ۱۳

بەشى يەكەم: گونجاوى چىرۇكە قورئانىيەكان لەگەل

- مەبەستەكانى ھاتنە خوارەوھى قورئاندا ۱۵
بەشى دووھم: ھەلبۇاردنى رووداۋەكان لەناو چىرۇكدا ۲۷
بەشى سىئەم: دووبارەكردنەوھى چىرۇك لە قورئاندا ۴۲
بەشى چوارەم: باسكردنى وردەكارى، يان بە پوختى باسكردن ۶۰

دەروازەى دوووم:

- جوولە کردن به رووداوو بازدان به سەر رووداودا له چیرۆکه قورئانییه کاندایا .. ۸۱
به شی یه کهم: جووله و بزواتی رووداوه کان له "حیوار" و "گێرانه وه دا" ۸۲
به شی دووهم: بازدان به رووداو له پێی تێپه پاندنی کات و شویتنه وه ۹۹
به شی سێههم: جووره کانی بازدان به رووداو ۱۲۳

دەروازەى سێههم:

- شاردنه وهى "قسه" و "قسه کهر" و "وشه ی (قال)" و ۱۴۹
به شی یه کهم: بنیاتی دیمه نی چیرۆکه کان له نێوان "لابردنی" ی
وشه ی (قال) و "دوو باره کردنه وهیدا" ۱۵۱
به شی دووهم: شاردنه وهى "قسه کهر" و هیتانی وه سف، وه ک گوزارشتکه ر . ۱۷۵
به شی سێههم: به رجه سته کردنی دیمه نه غه بییه کان له پێی شاردنه وهى وشه ی (قال) ... ۱۸۷
کۆتایی ۲۰۸

سەرەتا

بە ناوی خوای بەخشندەى میهرەبان

سوپاس و ستایش بۆ پەروردگاری جیهانیان و دروود و سەلام
لەسەر گیانی ئازیز و سەرورمان محەممەد، وە لەسەر یار و یاوەر و
شونیکە و تەوانی تا پۆژی دوابی.

گومانی تیدا نییە، چیرۆک پانتاییەکی فراوانی لە قورئانی پیرۆزدا
تەنیووە و وەك و تراووە سێیەکی قورئانی پیرۆز بریتییە لە چیرۆك، ئەم
چیرۆكانەش چەند جورێكن و هەیانە چیرۆكى گەلان و پیغەمبەران و
ناودارانى میژوو، هەشیانە چیرۆكى پێش سات و شوین (زەمان و
مەكان) و چیرۆكى ئەو كاراكتەرانەن كە مەزھ نایانبینیت، هەندىكى
دیكەیان چیرۆكى بەندنامیزن و چەند شیۆهەیهكى دیکە، كە پشت بەخوا
دواتر نمونە بۆ هەریەكەیان دەهێنینه وە.

ئەم نامیلکە یە پێكھاتوووە لە پوانینیكى جیاواز بۆ ئەو چیرۆكە
قورئانییانە و سەرچاوەى سەرەکیى ئەم كتیبه بریتییە لە كتیبيك
بەناونیشانى (بدائع الاضمار القصصي في القرآن الكريم)، لە نووسینی
(كاظم الظواهري)، كە وەك دەردەكە ویت لە بنچینەدا توێژینە وەیهكى
ئەكادیمیە.

كارى ئێمە وەك ئامادەكار، بریتییە لە وەرگرتنى بیروكە
سەرەکییەكەى بابەتەكە و دارشتنە وەى بە زمانى پاراوى كوردى و

گه یاندنی به خوئنه ران، واته کاره که ناچیته بواری "وه رگپران" وه، به لکو زیاتر "ئاماده کردن" و دارپشتنه وهی بیروکه کانی نه و کتیبه یه، زورتیش جه ختمان له سه ره هینان و شیکردنه وهی نمونه کان کردوه. سه بارهت به ته فسیره کوردیه که ی ئایه ته کان، به ده ستکاریه وه سوودمان له ته فسیری ئاسانی ماموستا بورهان محهمه ئه مین و چند ته فسیریکی دیکه وه رگرتوه.

ده بیئت نه وهش له بیر نه که م، که بیروکه ی سه ره کی بو ئاماده کردنی ئه م کتیبه، ده گه ریته وه بو به ریژ "ئه ندازیار عوسمان"، که پاش پیشکه شکردنی سیمیناریکمان له سه نته ری زه هاوی له ۲۰۱۶/۶/۲ و به خزمه تگه یشتنی و پاشتریش به کتربینینه وه له سیمیناریکی دیکه دا، پیشنیازی ئه م کتیبه ی بوکردم تا ئاماده ی بکه م و به زمانی کوردی دایرپیژمه وه، له به ره وه فه زلی به ریژیان له م کاره دا دیاره و جیی سوپاسه.

له کوتاییدا، له خوی بالاده ست داواکارم ئه م کاره بچوکه م لیوه ربگریت و بیخاته ریژی خزمه تیکی بچوکی قورئانی پیروزه وه.

فهره یدون ئه حمه د

ماموستای به شی زمانی عه ره بی

له زانکری سلیمانی

پیشه کی

سوپاس و ستایش بۆ خوی پهروهردگار و دروود و سلاویش له سهر گیانی سهروهрман و یارو یاوه رانی.

له ئیستادا به زمانی کوردی، چند تهفسیری قورئان ههیه، ئهوهی به لای منه وه پێویسته ئهوهیه، که له سهر قورئان خۆی بنووسریت تا خه لک زیاتر شاره زابن له قورئان و وهك خواردنی خیرا به نرخیکی کهم و به کاتیکی کهم، تیر بین، له م بواره دا، بهنده کتیبی له خزمهت قورئاندا، له نه وه ده کاندا نووسیوه، که دوو سه د و حه فتا هه لویسته یه له خزمهت ئایه ته کانی قورئاندا، له کتیبه کانی تریشمدا بابه تی قورئانیان تیدایه و هه ندیکیشیان تایبه تن به بواری وردبوونه وه له قورئان، وهك: دیمه نه کانی قورئان، فراوانیی مانا له قورئاندا، به لینه کانی قورئان، خۆپاراستنی قورئان له هه ندی مانا، تازه گهریی قورئان..

بۆخۆم زۆر حه زم له بواری وردبوونه وه یه له قورئان و ئه م بابه ته م له ئینته رنیته وه ده سته کوه ت و پێشنیازم کرد بۆ برای به پیزم مامۆستا فه ره یدون، وا سوپاس بۆ خوا ته واوی کرد، هیوادارم که جه نابیان و مامۆستایانی بواری زمانی عه ره بی هاوشیوه ی ئه و کاره، کاری ترمان بۆ بکه ن و کتیبخانه ی کوردیی ده وه له مه ند بکه ن.

ناشکرایه که موعجزه قورئانییه کان ته‌او نابین و بهره‌وام شتی
 نوی دهرده‌که‌ویت، که نه‌وش په‌یمانی خواجه: ﴿سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي
 الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾﴾ (فصلت: ٥٣).

جا هرچند خزمه‌تی قورئان بکه‌ین، که دوا په‌یامی خواجه، هیشتا
 هر که‌مه، چونکه قورئان هیدایه‌تده‌ره بو راستترین و ته‌او‌ترین ریگا:
 ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾﴾ و مایه‌ی سه‌رفرازی دنیا و
 قیامه‌تنامه.

خزمه‌تکارکی بچوکی قورئان

نه‌ندازیار عوسمان

دەستپىك

چىرۆك يەككىكە لەو ھۆكارە زۆرانەى قورئانى پىرۆز، كە خىواى گەورە بۆ بەدبەيتانى ئەو ئامانجە كە قورئان لەپىئاويدا نىردراو، ھىئاويەتى. ئەو ئامانجەش سەرچەم سوورەتەكانى قورئانى پىرۆزى رىكخستوو بە جىاوازى مەبەستى ھەر سوورەتەك كە لە كۆتايىدا سەرچەمىان ئامانجىكى بنەپەتى پىكدەھىتن، كە قورئان لەپىئاوى ئەو ئامانجە بنەپەتییەدا دابەزىو، ئەو ئامانجەش لە سى خالدا كورت دەبىتەو:

يەكەم: سەلماندنى ئەوھى كە قورئانى پىرۆز پەرچو "موجىزە" يە و مروف تىواناى ھىتانى ھاوشىوھى قورئانى نىيە، ئەمەش واتە سەرچاوهى قورئانى پىرۆز لە مروفەو نىيە.

دووھەم: پاش سەلماندنى يەكەم، بە دوايدا ئەوھش دەسەلمىت كە ئەو پىغەمبەرھى ئەم قورئانەى پىدانىردراو، راستە و راستگويە و لەلاپەن نىردەرەك و سەرچاوه يەكى نامرۆيىو نىردراو.

سىھەم: كە گرنگترىنيانە، ئامانجى پەيامەكە خۆيەتى، ئەوھى كە بە سەلماندنى خالى دووھەم بە بەلگەى خالى يەكەم، راستىيەتى ئەو شتانەش دەسەلمىت كە ئەم پىغەمبەرھى ھىئاونى، كە ئەوھش كرۆك و جەوھەرى ئەم ئاينەھى، كە برىتییە لە "وھحدانىيەتى پەرورەدگارى بەدبەيتەرى گشت شتىك و، دروستكەرى ئەو پىغەمبەرھى و نىردەرى ئەم قورئانە".

قورئانى پىرۆز لەسەر ئەم سى خالە بنىاتنراو و لە دەورى ئەمانە دەخولیتەو، ئەگەرچى شىواز و پىگاكانى وىناكردن و گوزارشتلىكردن و

ھۆکارەکانى سەلماندىن و جۆرەکانى بەلگەھىتئانەو، لەسەر يەكئەك لەو سى
خالە، يان ھەمووى، جياواز بىت.

جا چىرۆكە قورئاننىيەكان، كە لەمىيانەى سوورەتەكانى قورئاندا ھەن، بۆ
ئەو ھاتوون ھەمان ئامانچ كە قورئانى لە پىناودا دابەزىو، بەپىننەدى.
ھاوكات بۆ بەدپىنئانى ھەندىك ئامانجى دىكە، كە پەيوەندىي بە چىرۆكە
خۆى و ئەو سوورەتەو ھەيە كە تىايدا ھاتو، بەلام لە كۆتايىدا لەگەن
ئامانجە گەرەكەى قورئاندا يەكدەگرىتەو.

ئىمە لەم كىتەبەدا، ھەولەدەين چەند تىشكىك بەخىنە سەر ئەو چىرۆكە
قورئاننىيانە، بە پشتبەستن بە ھونەرى چىرۆك و لاينە ئەدەبىيە باوھەكان.

بەلى، بە پشتبەستن بە تەكنىكى چىرۆك و لاينە ئەدەبىيەكان، بەلام
دەبىت ئەوھەمان لەبىرنەچىت كە لە بنەپەندا قورئانى پىرۆز، كىتەبى ئاينە
نەك ھونەر، كىتەبى دىنە نەك ئەدەب، بەلام ھاوتەرىب بە زانىنى ئەم
پاستىيە، دەبىت ئەوھەش بەھەند وەرگىرىن كە موەجىزە و پەرچووى قورئان
لە پەوانبىژى و دەرپىرنەكانىدايە و ئەمەش پەيوەندىيەكى تووندوتۆلى بە
ھونەرەو ھەيە.. پاشئەوھى مرۆف ماناى "چىرۆكى ھونەرى" زانى و لە
شارستانىتى نويدا بنەما و پەگەزەكانى ديارىكران، ئەوكات ھەندىك لە
تويزەران دىقەتەيان دا زۆر لە بنەما و پىساكانى ئەم ھونەرە، پىشتر لە
قورئاندا ھاتوون و بەدەيدەكرىن، ئەوھەش تەنھا لە پىي "وشە"و، بەلى..
وشە، ئەو وشەيەى كە لە پىيەو ھەموو پوويەكى ھونەرى چىرۆكى پى
دروست دەكرىت.

دەروازەى يەكەم

چەند تيشكىك بۆسەر تايىبە تەندىيەكانى

چىرۆكەكانى قورئانى پىرۆز

به شی یه که م
گونجاوی چیرۆکه قورئانییه کان
له گه ل مه به سته کانی هاتنه خواره وهی قورئاندا

مه به سته له م خاله ئه وه یه، که هیچ چیرۆکی قورئان به بی هۆ له شوینی کدا باس نه کراوه، له هه ر سووره تیکدا باسی چیرۆکی کرابیت، ئامانج لێ به سته وهی چیرۆکه که یه به مه به سته سهره کی سووره ته که و پاشانیش به ئامانجه سهره کییه که ی هاتنه خواره وهی قورئان، با نمونه یه که له و باره وه وه بگرین، سووره تی "الأعراف".

خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿الْمَصَّ ۝۱ كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِنُنذِرَ بِهِ، وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۲﴾ أَنْتَبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿۳﴾ (الأعراف: ۱-۳) واته: (ئه م قورئانه کتیبیکه و بۆت هاتووه ته خواره وه، که وابوو با سه غله تی له دل و ده رووندا نه بیته (له گه یاندنیدا)، بۆ ئه وهی خه لکی پی بیدار بکه یته وه، هه روه ها یاده وه ریشه بۆ ئیمانداران. شوینی ئه و (به رنامه یه) بکه ون که له لایه ن په روه ردگار تانه وه بۆتان هینراوه ته

خواره‌وه، جگه له و زاته شوینی هیچ پشتیوان و خوښه‌ویستیکی تر مه‌که‌ون، که م یاده‌وه‌ری و په‌ندوه‌رده‌گرن و بیرده‌که‌نه‌وه!

لیږده دا ده‌بینین، خوای گه‌وره باسی نه و "کتیب" ه‌ی کردووه که ناردوویه‌تیبه خواره‌وه بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروود ی خوای لیبت)، داوای لیده‌کات نارام بگریت و خوږاگریت له‌سه‌ر بانگه‌وازکردن بو لای په‌روه‌ردگار به م کتیبه، پاشان ناراسته‌ی گفتوگو و قسه‌کان ده‌کاته به‌نده‌کانی، فرمانیان پیده‌کات و ریگریان لیده‌کات له و په‌تایه‌ی که مروؤ هه‌میشه تووشی ده‌بیټ، که دلیان ره‌ق ده‌بیټ و به‌لگه و نیشانه‌کانی خویان له‌بیرده‌چیته‌وه، نه‌م فرمان و نه‌هییه، پیویست ده‌کات سه‌ره‌نجامی میلله‌تانی دیکه‌ی به‌سه‌ردا باسبکریټ، که چاره‌نووسیان چی لیټات، به‌لام باسه‌که به‌شیوه‌ی "گشتگیر"، نه‌ک "به‌دیاریکراوی" باسی میلله‌تیک. ده‌فه‌رمویټ: ﴿وَمِنْ قَرَبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾
 ﴿فَجَاءَهَا بِأَسَابِيئًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَا إِلَّا أَنْ
 قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ
 ﴿٦﴾ ﴿(الأعراف: ٤ - ٦)، واته: (چه‌نده‌ها شار و دیتامان ویران و کاول کرد، له‌کاتیکدا له شه‌ودا خه‌وتبوون، یان له کاتی پشوی نیوه‌پودا بوون، کتوپر سزا و تو‌له‌ی نئمه‌یه‌خه‌ی پیگرتن. نه‌و کاته که سزای نئمه‌یه‌خه‌ی پیگرتن، نینجا قسه و گوفتار و دوعا و نزایان هیچ نه‌بوو ته‌نهنه‌وه نه‌بیټ ده‌یانووت: به‌راستی نئمه‌سته‌مکار بووین،

به‌راستی ئیمه یاخی بووین. ئنجا سویند بیټ به خوا، بئگومان ئیمه
 پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانیان بۆ ره‌وانه‌ کراره، سویند بیټ
 به خوا، له پیغه‌مبه‌رانیش ده‌پرسینه‌وه ده‌رباره‌ی هه‌لوئستی ئه‌و
 خه‌لگه‌ به‌رامبه‌ریان). تا ده‌گاته ئامانجی ئه‌وه‌ی بۆچی چیرۆک
 باسده‌کریت و مه‌به‌ست له هینانی چیرۆک چیه، ده‌فه‌رمویت:
 ﴿ فَلَقَّصْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ بَعَثْنَا مَا نَحْنُ غَائِبِينَ ﴿٧﴾ (الأعراف: ٧) واته: (ئنجا
 سویند بیټ به خوا، به‌راستی هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کان له‌سه‌ر بنجینه‌ی
 زانیاری و ئاگاداری ته‌واو ده‌خه‌ینه‌ روو و ده‌یلئینه‌وه بۆیان، ئیمه‌ بئئاگا
 نه‌بووین له هه‌لسوکه‌وتیان)، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م چیرۆکانه‌ په‌ند بن
 بۆ ئه‌وانه‌ی دوا‌ی خۆیان، واته‌ بۆ ئوممه‌تی قورئان و ئاگادارکه‌روه‌ بیټ
 بۆ هاتنی سزا بۆ ئه‌وانه‌ی به‌درۆی ده‌زانن و مژده‌ده‌ر بیټ بۆ ئه‌وانه‌ی به
 راستی ده‌زانن، ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
 يَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ (الأعراف: ٨-٩) واته: (ته‌رازوو پئوه‌ری
 راست و دروست له‌و پۆژه‌دایه، پاشان ئه‌وه‌ی تایی ته‌رازووی (خیر و
 چاکه‌کانی) سه‌نگین بیټ، ئه‌وه‌ ئیتر ئه‌و جوړه‌ که‌سانه‌ سه‌رکه‌وتوو و
 سه‌رفرازن. ئه‌وه‌ش تایی ته‌رازووی (خیر و چاکه‌کانی سووک بیټ)، ئه‌و
 جوړه‌ که‌سانه‌ ئه‌وانه‌ن که‌ خۆیان دۆپاند و خۆیان له‌ده‌ستدا، به‌هۆی
 ئه‌وه‌ی که‌ برپایان به‌ به‌لگه‌ و نایه‌ته‌کانی ئیمه‌ نییه‌ و سه‌تم ده‌که‌ن).

به مشیوهیه، چیرۆکه گشتگیره که ده بیته نمونه یه کی گشتی و له سه ره تای سووره ته که وه باسه ده کریت، تا ئه و مه به سه ته پوونبکاته وه که چیرۆکه کان به گشتی و چیرۆکه کانی ناو ئه و سووره ته به تایبه تی بۆی هاتوون، که ئامانجه سه ره کیه که بریتیه له باسکردنی موعجزه یه کی پیغه مبه ریکی نێردراو له لایه ن خواوه، بۆ بانگکردنی خه لکی بۆ یه کتاپه رستی و داننانیان به فه زلی خوا به سه ره خه لکیه وه، به وه ی که دروستیکردوون و کردوونیه تیه جینشین له سه ره زه ویدا، ده فه رمویت:

﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِبْلِيسَ﴾ (الاعراف: ١٠ - ١١) واته: (به پراستی ئیمه ئیوه مان نیشه جی کرد له م زه ویه دا و ده سه لاتمان پیبه خشین و جوره ها هۆکاری ژیانمان تیایدا بۆ سازاندوون، که چی سوپاسی که می نیعمه ته کان ده کن، یان که متان سوپاسگوزارن. به پراستی ئیمه (باوه گه وره ی) ئیوه مان دروستکرد و نه خش و نیگاری پوآله ت و پوخساری ئیوه مان کیشا، پاشان وتان به فریشه کان: ئاده ی سوژده به رن بۆ ئاده م، جا هه موو فریشه کان سوژده یان برد، جگه له ئیبلیس)، ئیتر به مشیوهیه سووره ته که به رده وام ده بیته له گێرانه وه ی چیرۆکی ژماره یه ک نه ته وه و پیغه مبه ران، هه ر له ئاده مه وه، له ناوبه ی نه کانیدا باس له نیعمه ته کانی خوا و فه رمان و نه هییه کانی ده کریت، به لام به جوریک که له گه ل هه ر

چیرۆکیکیاندا بگونجیت و ببیته شوینی به لگه هینانه وه به بووداوه کانی
چیرۆکه که .

له میانه ی چیرۆکه کاندایا هوشیوه ی هه لوئستی پیغه مبه ری خو مان،
ده بینین له گه ل هۆزه که یدا که نکولی به یامه که یان ده کرد، ئه وه تا نوح
به هۆزه که ی ده لیت: ﴿ اَوْعَبَّيْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ ﴾ (الأعراف: ٦٣) واته: (ئایا ئیوه سه رسام بوون له هاتنی
به رنامه و یادخه ره وه یه ک له لایه ن په روهر دگارتانه وه بو سه ر پیاویکی
(پاستگو) له خو تان، تا بیدارتان بکاته وه)، هه ره ها هو دیش
به هه مانشیوه، به هۆزه که ی ده لیت: ﴿ اَوْعَبَّيْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ﴾ (الأعراف: ٦٩) واته: (ئایا ئیوه سه رسام
بوون له هاتنی به رنامه و یادخه ره وه یه ک له لایه ن په روهر دگارتانه وه بو
سه ر پیاویکی (پاستگو) له خو تان، تا بیدارتان بکاته وه)، ته نانه ت هو د
(سه لامی خوای لیبیت) هه مان ئه رکی چیرۆکه قورئانییه کان ده لیته وه
که بیرخستنه وه ی میلله تانی دیکه یه، هو د ده فه رمویت: ﴿ وَاذْكُرُوا
اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصۜطَةً فَاذْكُرُوا
ءَالَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴾ (الأعراف: ٦٩) واته: (جا یادی ئه و کاته
بکه نه وه که خوا ئیوه ی کرده جینشین له دوای قهومی نوح، له پووی
جهسته وه زیاد له وان گه وره و تیر و ته واو به دیهیتان، که واته یادی ناز و
نیعمه ته کانی خوا بکه ن، بو ئه وه ی سه رفران بن)، دوآتر سآلح (سه لامی

خوی لیبیت) چیرۆکی نه ته وه کانی پیش خویان به بیر هۆزه که ی
 ده هینیتته وه: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ (الاعراف: ۷۴)
 واته: (یادی ئه و کاته ش بکه نه وه که خوا ئیوه ی کرده جینشین له
 دوا ی قهومی عاد)، دواتر سه ره نجانی هۆزه که ی (لوط) (سهلامی خوی
 لیبیت) ده بینین، که له کۆتاییدا خوی گه وره پوی قسه ده کاته
 پیغه مبه ره که ی (مه مه د) (سهلامی خوی لیبیت) و ده فه رمویت:
 ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ (الاعراف: ۸۴) واته:
 (بزانه و دیقه ت بده، سه ره نه نجامی تا وانباران چۆن بوو)، تا به بیر
 پیغه مبه ره که ی بهینیتته وه که ئامانجی باسکردنی ئه م چیرۆکانه،
 دلنیا کردنه وه یه تی له وه ی که خوی گه وره مؤله ت ده دات به سته مکاران
 تا بیانویان نه مینیت و پاشان که گرتنی خراب ده یانگریت. له به ره وه
 خوی گه وره پیش ئه وه ی سه ره له نوی ده سته بکاته وه به چیرۆکی
 پیغه مبه رانی دیکه، باسوخواسیک ده هینیت که تیایدا فه زلی خوا
 ده بینین له مؤله تدان به هۆز و نه ته وه کان و په له نه کردن لییان و پیدانی
 هه ل له دوا ی هه ل و هینانی که میک له ناره حه تی به سه ریاندا، به لکو
 بگه ریته وه بۆ لای خوا (ئایه ته کانی ۹۴ تا ۱۰۰ ی سووره ته که)، که به
 پاستی باسوخواسیکی ناخه ژینه. به دوایدا جاریکی دیکه جه خت
 له سه ر ئامانجی باسکردنی ئه م چیرۆکانه ده کاته وه به وه ی که پوی
 قسه ده کاته وه پیغه مبه ره که ی و ده فه رمویت: ﴿تِلْكَ الْأَمْثَلُ نَقُصُّ عَلَيْكَ

مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا
 مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطَّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ (الأعراف: ١٠١)
 واته: (ئەو شار و ناوچانە هەندیک لە هەوال و بەسەرھاتەکانیان تان بۆ
 دەگێرینەو، بێگومان پێغەمبەرانیان بۆ هات، هاورپی لەگەڵ چەندەھا
 موعجیزەدا، ئیتر وەنەبیت ئەوانە باوەرپیان هینابیت بەوہی کہ پیشتر
 بروایان پێینەبوو، ئا بەو شیوہیە خوا مۆر دەنیت بەسەر دلی
 بێباوەراند). لەدوای ئەمەوہ چیرۆکی موسا پێغەمبەر دیت، کہ
 زۆرینە پاشماوہی سوورەتە پیروزە کہ داگیر دەکات، تەنھا لە کۆتایی
 چیرۆکە کہ یدا نەبیت کہ نمونە ی زانایەکی بەنی ئیسرائیل دەهینیتەوہ،
 کہ ئەویش ھەر چیرۆکە و خوا زانستی کتیبی خۆی پێبەخشیوہ، بەلام
 بێباوەر دەبیت پتی.

دواھەمین قسە ی پەرەردگار لەسەر چیرۆکەکان، پووکردنە
 پێغەمبەرە کہ یەتی بەوہی کہ دەفەرمویت: ﴿فَأَقْصَصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ
 يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الأعراف: ١٧٦) واته: (ئەم جۆرە بەسەرھاتانە
 بگێرەرەوہ، بۆ ئەوہی (دابچلەکتین و) بیر بکەنەوہ).

بەمشێوہیە، دەبینین چیرۆک لە قورئاندا بەشیکە لە پێکھاتە
 بەھێزەکی، کہ بۆ خوێنی و کات کوشتن و باسوخواسی ئەفسانەیی و
 حیکایەتخوانی ناھینریتەوہ، بەلکو چیرۆکەکان بەشیکن لەو بابەتە
 سەرەکییە کہ خوای گەرە جەختی لەسەر دەکات لە سوورەتە کہ یدا،

به به لگه هینانه وه له سه ر پاستیی ئه م پیتغه مبه ره، جا ده بینین له
 هندیك شویندا ئه و قسه وباسه كه له دواى چیرۆكێكه وه دیت، یان له
 نیوان چیرۆكه كاندا دیت، هندیك فراوان و به ریلو ده بیته تا ده بیته
 وتووێژك و دیالۆكێك له نیوان پیتغه مبه رێكدا كه ناوی ناهینیت له گه ل
 نه یاره كانی، هه ریه ك له و پیتغه مبه ره و نه یاره كانی، به لگه ی خۆیان باس
 ده كهن و وتووێژی له سه ر ده كهن، تا له كۆتاییدا باسی سه ره نجامه كه ی
 ده كات و كۆتایی باسه كه ش دیسانه وه به گه پانه وه بۆ ئامانجه
 سه ره كییه كه دیت، كه په ره ر دگار رووده كاته وه پیتغه مبه ره كه ی و
 سه ره نجامی ئه وانه ی كه قورئان به درۆ ده زانن، ده خاته پوو، سه یری
 ئه م نمونه یه بکه: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ
 مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ
 حِجَّتِكُمْ بِلَاهِدِيٍّ مِّمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءٌ كَرُّوا قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾
 فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾﴾ (الزخرف: ٢٣- ٢٥)
 واته: (هه ر به وشیه یه، هه یچ پیتغه مبه رێكمان نه نار دووه بۆ هه یچ شارێك،
 كه خۆشگوزه رانه كان نه یانوتبیت: ئیمه باووباپیرانی خۆمان بینیه
 پابه ندی بیروباوه رێك بوون، بئگومان ئیمه ش چا و له وان ده كه یین و
 په یره و بی ئه وان ده كه یین. پیتغه مبه ره كه ش وتویه تی: باشه... نه گه ر له
 رێگه و رێبازو به رنامه ی باووباپیرانتان چا كتریشم بۆ هینان هه ر
 شوینیان ده كه ون؟! له وه لامدا وتیان: به راستی ئیمه به و به رنامه و

په یامی که به ئیوه دا ره وانه کراوه بپوا ناکهین. جا ئیمهش تۆله مان
لیسهندن، سه رنج بده و بیینه سه رته نجامی ئه وانه ی بپوایان به په یامی
پیغه مبه ران نه کرد، چون بوو؟).

جا به کیکی دیکه له و وردبوونه وانه ی له و چیرۆکانه وه
دهستمانده که ویت، که ناوی کاراکته ره کانیا ن دهستنیشان نه کراوه،
ئه وه یه که قورئان کتیبیکی میژوویی یان ژیاننامه یی نییه، به لکو په یام
و نیردراوی خوی گه وره یه و پره له دانایی و حکمه تی نه بپراوه، هر
له به رته وهش له چه ندین شوینی قورئاندا چیرۆک هاتوه، به بی
دیاری کردنی ناوی ئه و که سانه ی تیایدا بوونیا ن هه یه.

یا خود له باره ی گونجاویی چیرۆک له گه ل مه به سته کانی دابه زانندی
قورئاندا، هه ندیک چیرۆک هه ن بو باسکردنی توانا و قودره تی خوی
گه وره یه، وه ک چیرۆکی ئیبراهیم: ﴿رَبِّ اَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾
(البقره: ۲۶۰) واته: (په روه ردگارا، نیشانم بده چون مردوو زیندوو
ده که یته وه)، یان چیرۆکی ئه و پیاوه ی که به لای شاره ویرانه که دا
تیپه رپوو: ﴿اَنْ اُنْحَىٰ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةً عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ﴾
(البقره: ۲۵۹) واته: (ناخو خوی گه وره چون خه لکی ئه م شاروچکه یه
دوای مردنیا ن زیندوو ده کاته وه)، هه روه ها چیرۆکی هاوړپییانی
ئه شه که وت.

ياخود هه نديكجار، جوړه چيرؤكيك وهك به لگه بو كارىكى بينراو، يان كارىكى غه ييى و ناديار باس ده كرىت، نه م جوړه چيرؤكانه زياتر به م دهسته وازانه ده ستيپده كات:

﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ ﴾ (النحل: ٧٦) واته: (خوا نمونه ي هيناوه ته وه به دوو پياو).

﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً ﴾ (النحل: ١١٢) واته: (خوا نمونه ي هيناوه ته وه به گونديك).

﴿ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ ﴾ (الكهف: ٣٢) واته: (نمونه ي دوو پياويان بو بهينه ره وه).

﴿ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ﴾ (الروم: ٢٨) واته: (خوا هر له خوتان نمونه ي بو هيناونه ته وه).

﴿ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ (يونس: ٢٤) واته: (به پاستى نمونه ي ژيانى دونيا وهك...).

هه نديكجاريش نه م جوړه چيرؤكه، كه وهك په ند هاتووه، هه نديك له كه سايه تيبه كاني، يان شوينه كه ي، يان كاته كه ي، باسده كرىن، وهك: ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتَ نُوحٍ وَأَمْرَاتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتِ عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ ﴾ (التحريم: ١٠) واته: (خوا نمونه بو نه وانه ي بياوهرين به خيزانه كه ي نوح و خيزانه كه ي (لوط) ده هينيته وه، نه وان خيزانى دووان له به نده پياوچا كه كاني نيمه بوون).

با نمونه‌های دیکه و هرگرین، سوورته‌ی سه‌به‌ه، که سه‌ره‌تاکی به سوپاسکردنی په‌روه‌دگار ده‌ستپیده‌کات، که فی‌ری ئیمانداران ده‌کات چۆن شوکرانه‌بژیری بۆ خوا ده‌ری‌بین و سوپاسگوزاری بن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ (السبأ: ۱) واته: (سوپاس و ستایش بۆ نه‌و خواجه‌ی که هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌ر هه‌مووی نه‌و خاوه‌نیتی، سوپاس و ستایش له قیامه‌تا هه‌ر پیشکەش به‌و ده‌کریت). له‌گه‌ل چیرۆکه‌کانی ناو سووره‌ته‌که، له‌وانه چیرۆکی شازنه‌ به‌لقیس، که تیایدا فه‌رمان به‌ خه‌لك و ده‌سه‌لانداری ولاته‌که ده‌کات، سوپاسگوزاری خودا بن: ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ (السبأ: ۱۵) واته: (بخۆن له ریزق و پۆزی په‌روه‌دگارتان و سوپاسگوزاری بن). هه‌روه‌ها له چیرۆکی داوود و سوله‌یماندا له هه‌مان سووره‌تا، که دووباره داوا له خانه‌واده‌ی داوود ده‌کات سوپاسگوزاری خوا بن: ﴿اعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ﴾ (السبأ: ۱۳) واته: (نه‌ی نه‌وه و شوینکه‌وتووایی داوود: ئیوه به‌ کردار و گوفتار سوپاسگوزار بن، هه‌رچه‌نده که‌میک له به‌نده‌کانم سوپاسگوزارن)، به‌وه‌ش ده‌رده‌که‌ویت چۆن چیرۆکه قورئانییه‌کان له سووره‌ته‌که‌دا له‌گه‌ل مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیی سووره‌ته‌که‌دا ده‌گونجیت.

تیبینی:

سه بارهت به گونجاوی چیرۆکه قورئانییه کان له گه‌ل مه‌به‌سته‌کانی دابه‌زینی قورئاندا، تیبینی ئه‌وه ده‌که‌ین، چیرۆکه‌کانی ناو سووره‌ته مه‌ککیه‌کان تایبه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌یه به به‌راورد به چیرۆکه‌کانی ناو سووره‌ته مه‌ده‌نییه‌کان، سووره‌ته مه‌ککیه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، باس له‌بابه‌ته‌کانی عه‌قیده و بیروباوه‌ڕ ده‌که‌ن، له‌به‌رئه‌وه چیرۆکه‌کانیشیان زیاتر باس له‌میلله‌تانی دیکه ده‌که‌ن که بیباوه‌ڕ بوون به پیغه‌مبهره‌کانیان، له‌باره‌ی یه‌کتا‌په‌رستی و وازه‌یتان له‌په‌رستنی شتانی دیکه، ئه‌مه به‌شیوه‌یه‌کی پوون له‌چیرۆکه‌کانی سووره‌ته‌کانی "ئه‌نعام و ئه‌عراف و یونس و هود و یوسف و ئیبراهیم و حیجر و که‌هف و مه‌ریه‌م...." دا ده‌رده‌که‌ون، هه‌رچی سووره‌ته مه‌ده‌نییه‌کانه، چیرۆکه‌کانی ناویان زیاتر "کورت" ن و بابه‌ته‌کانی له‌گه‌ل ئامانجه‌کانی ته‌شریح و کاروباری به‌پێوه‌بردندا ده‌گونجین، له‌گه‌ل درێژه‌دان به‌بابه‌ته‌کانی عه‌قیده و بانگه‌وان، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی که‌متر له‌سووره‌ته مه‌ککیه‌کانی سه‌ره‌تای قۆناغی مه‌ککه، هه‌رچی سووره‌ته‌کانی کۆتایی قۆناغی مه‌ککه و سه‌ره‌تای هیجره‌ته - وه‌ک سووره‌تی اسراء - قۆناغی‌کی ناوه‌ندییه له‌نیوان ئه‌و دوو قۆناغه‌دا که باسمانکرد.

بەشى دووھم

ھەلبۇزاردنى پووداۋەكان لە ناو چىرۆكدا

دوای ئەو ھى زانىمان كە چىرۆكە قورئانىيەكان لەگەل مەبەستى سەرەكىي سوورەتەكە، باسدەكرىن، لەم بەشەدا باسى ئەو دەكەين كە پووداۋەكانى ناو چىرۆككە ئەوئيش بەھەمانشيوە بەپىي گونجانيان لەگەل مەبەستى سەرەكىي سوورەتەكە ھەلدەبژىردىن، بۆ نمونە چىرۆك ھەيە پووداۋە "حدث" يكي باسكراۋە و پووداۋەكانى دىكەي بە ھىچ شىيوەيەك ئاماژەي بۆ نەكراۋە، ۋە خراۋەتە شوئىنكى دىكەي سوورەتەكە، يان ھەر بە تەۋاۋىي لە سوورەتتىكى دىكەدا ئاماژە بە تەۋاۋەكەرەكەي دراۋە، ھۆكارى سەرەككىش لەم كارەدا برىتتىيە لە "گونجاۋىي" ئەو بەشەي چىرۆكەكە لەگەل مەبەستى ئەو سوورەتەدا، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەو ھى كە قورئانى پىرۆز كىتئىبىكى ھىكاتخوانىي، يان مېژوۋىي نىيە، تا بىت ھەموو چىرۆكەكە بە وردەكارىيەكانىيەۋە بگىرئىتەۋە، بەلكو چىرۆك، ئەركى خۆي ھەيە لە قورئاندا، ئەو ئەركەش برىتتىيە لە دووشت:

یه که م: نه چپرانی سیاقی سووره ته که و قولنه بوونه وهی زیاد له پیویست له چیرۆکه که دا، که بیته هۆی تیکدانی بابه ته که و به وهش گوینگر له مه بهسته سه ره کییه که دوور بخاته وه.

دووه م: له ناو پووداوه کانی چیرۆکه که دا جه ختبریتته وه له سه ر ئه و به شانیهی که ئامانجی سووره ته که ده پینکن و چیرۆکه که له پیناویدا باسکراوه. به له بهرچا و گرتنی ئه م دوو خاله، دیقته ده ده یین چیرۆکه کانی قورئان چه ند جوړینکن:

هه یانه له ناو سووره ته کاندایا هاتوون، وه ک به لگه یه ک له سه ر بابه تیکی دیاریکراو، هه یانه یه ک سووره تی ته واو، یان زۆرینه ی سووره تیکی گرتووه، هه یانه دووباره کراوه ته وه و له چه ند سووره تیکدا باسکراوه ته وه تا له گه ل مه بهستی سووره ته که دا بگوجیت، هه یانه یه ک جار باسکراوه، چیرۆک هه یه کورته، جا چ چیرۆکی پیغه مبه ران و نه ته وه کانیان بیت، یان چیرۆکی دابردراو له کات و شوین و کهس "زه مان و مه کان و شه خص"، یان ئه و چیرۆکه نه ی باس له جیهانی په نهان "غه یب" ده که ن، وه ک چیرۆکی دروستبوونی ئاده م و چیرۆکه کانی پۆژی قیامته و لیتپرسینه وه و به هه شت و دۆزه خ.

جا له هه موو ئه م چیرۆکه نه دا، پووداوه کان هه لده بژیردرین و ته رکیز ده خریته سه ریان، هه ندیک پوودای لی لاده برین و باسناکرین، یان دواخراون بۆ شوینیکی دیکه ی سووره ته که، یان سووره تیکی دیکه.

له بهرئوه هه لېژاردنی پووداوه کان له ناو چیرۆکیگدا، وایکردوه
 چیرۆکه کانی قورئان دابهش ببن به سهر هه موو قورئاندا، یه کیک له و
 چیرۆکه نهی که زۆرتین به ریلایه هیه، چیرۆکی موسا پینغه مبه ره
 له گه له بهنی ئیسرائیل، که "به یه که وه" و به "بچرچیری" به شیوهی
 چیرۆک یان هه وال، له نزیکه ی (۳۰) شویندا هاتوه، هه روه ها چیرۆکی
 ئیبراهیم (سهلامی خوای لیبیت) له نزیکه ی (۲۰) شوین و عیسا
 (سهلامی خوای لیبیت) له نزیکه ی (۱۰) شویندا هاتون.... هه ندیک
 چیرۆکی دیکه یه کجار هاتوه و دووباره نه بووه ته وه، وه ک چیرۆکی
 "هاورپییانی ئهشکهوت" و "بهنده پیاوچاکه که ی هاوپی موسا" و
 "زولقهرنهین" و..... هتد.

تاییه ته ندیی چیرۆکی سووره ته مه که یی و مه دینه بییه کان:

هه ر له پوهی هه لېژاردنی پووداوه کان به پئی مه به ست، تیبینی نه وه
 ده که ین، که چیرۆکه کانی ناو سووره ته مه که ییه کان درێژترن له
 چیرۆکه کانی ناو سووره ته مه دهنیه کان، هه روه ها زۆرتین پووداویان
 تیدا به و نزیکترن له شیوه هونه ریه که ی چیرۆک که به "پیشه کی" و
 "ناساندن" ده ستپیده کات، تا ده گاته "گری" و "کو تایی" له که یشی به
 سه رکه وتنی په گه زه کانی چاکه و له ناوچوونی په گه زه خراپه کان، ته واو
 ده بیته. دواتر له کو تاییه کانی سه رده می مه که دا، چیرۆکه کان که م
 ده بنه وه، له بهرئوه ی زۆرینه ی پووداوه کان یان باسکراون و ناسراو بوون،

ئاسان بوو بۆ گۆيگر كه به ئاماژه يه كي بچوك له چيرۆكه كه به ته واويي تيبگات و مهبه سستی سهره كيي ههلبگوزیت، ئەم شیوه يه له چيرۆكي سوورته مهده نيبه كانيشدا دريژه ي پيدرا و زياتر "ههلبژاردنی پووداوه كان" بووه جيی گرنكي، زۆرترينی چيرۆكه كانی سوورته مهده نيبه كان له "هه وال" هوه نزيکن تا "چيرۆك"، ته نها كه ميكي نه بيت كه به ته واويي باسكراون، وهك چيرۆكي "دوو كوپه كه ي ئاده م و قه له پره شه كه" له سوورته ي مائیده، كه ئه ويش زياتر "هه واليكي ته واوه تيبه" و به شيك له پۆحي چيرۆكي تيدايه. ئەنجا با نمونه يه ك باس بكه ين:

چيرۆكي يوسف (سه لامی خواي ليبيت)..

وهك لای هه موومان ئاشكرايه، چيرۆكي ئەم پينغه مبه ره به تيروته سەلی له سوورته تيكي ته واودا باسكراوه، كه به ناوی خۆيه وه ناو نراوه، جگه له وه، له هيچ شوينیكي ديكه ي قورئاندا باسی يوسف نه كراوه، جگه له يهك ئايهت.. سوورته ي يوسف، چيرۆكي يوسف له خۆده گریت، به جورتيك دل كه مه ندكيش دهكات و بیری مرؤف به لای خۆيدا راده كيشیت.. به لام يهك شت باس ناكات، به لی ئەم سوورته دوور و دريژه هه موو شتيكي له باره ي يوسف وه باسكردوه يهك شت نه بيت، ئه ويش باسی پينغه مبه رايه تيبه كه يه تي، يان ئه وه ي كه بۆچ گه ل و هۆز و ئوممه تيک نيردراوه، له كاتيكا ئه و سوورته له چه ندين شویندا

باسی چه‌ندین خه‌سله‌تی یوسفی کردووه، به‌لام باسی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی نه‌کردووه.. بۆ نمونه سه‌یری ئەم سیفات و خه‌سله‌تانه‌ی یوسف بکه:

۱- ﴿وَكَذَلِكَ يَجْجِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ واته: (به‌و شیوه‌یه‌ خوای په‌روه‌ردگارت تۆ دیاریده‌کات و هه‌لده‌بژیریت و هه‌ندیک لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونت فیر ده‌کات)، خوا هه‌لیبژاردوویت و زانستی خه‌و لیکدانه‌وه‌ی فیرکردوویت، (ئیجتیبا) بۆ یوسف و بۆ غه‌یری پیغه‌مبه‌رانیش به‌کارهاتوووه: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (الشوری: ۱۲) واته: (خوای دانا، خۆی که‌سانی شایسته هه‌لده‌بژیریت)، که‌واته مه‌به‌ست له "هه‌لبژاردن" ی یوسف، پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی نییه.

۲- هه‌روه‌ها له شوینیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رمویت: وه‌حیمان بۆ نارد: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا﴾ واته: (له‌وکاته‌دا نیگامان بۆ نارد که: هه‌والی ئەم به‌سه‌رهاته له‌ئاینده‌دا به‌براکانت ده‌ده‌یت)، به‌لام به‌پیتی قورئانی پیروز، نیگا و وه‌حی تایبه‌ت نییه‌ته‌نها به‌ پیغه‌مبه‌رانه‌وه و به‌س، به‌لکو بۆ مرۆفه‌کانی دیکه‌ش، باسی ناردنی وه‌حی کراوه، وه‌ک دایکی مووسا: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَمْرَ مُوسَى﴾ واته: (نیگامان نارد بۆ دایکی مووسا)، یان بۆ (هه‌نگ): ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّعْلِ﴾ (النحل: ۶۸). که‌واته ئەوه‌ش واته (أوحینا - وه‌حیمان بۆ نارد) باسی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی نییه.

۳- هر روزه باسی ته مکینی یوسف کراوه له سهر زهوی، واته پیدانی هیژ و توانا، ﴿ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ﴾ واته: (ثا به و شیوه یه یوسفمان جیگیرکرد له زهویدا و پایه دارمان کرد)، به لام ته مکینیش تایبته نیبه به پیغه مبه رانه وه به ته نها، نه وه تا بو خه لکی دیکه ش به کارهاتووه: ﴿ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ ﴾ (الانعام: ۶) واته: (ثایا نه یانبینیوه و نه یانزانیوه چه نده ها نه وه مان پیش نه مان له ناوبردووه، که پایه دارمان کردبوون له زهویدا).. که واته ته مکینیش باسی پیغه مبه رایه تیبه که ی نیبه.

۴- باسی نه وه کراوه که یوسف گه یشتووه ته پله ی پیگه یشتن (پیگه یشتووه) و خوا "دانایی" و "زانست" ی پیبه خشیوه، که هه ندیکه پینانویه مه به ست پیغه مبه رایه تیبه: ﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاءَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ﴾ واته: (کاتیکیش که یوسف پیگه یشت و گه یشته نه وه پری تووندوتولی (له رووی لاشه و ژیریبه وه)، نیمه ش پله ی فرمانره وایی دانایی و زانیاری شاره زایی باشمان پیبه خشی)، به لام له شوینی دیکه ی قورئاندا دهرده که ویت "پیغه مبه رایه تی" جیاوازه له "دانایی" و زانست، نه وه تا ده فرمانیه: ﴿ مَا كَانَ لِلْبَشْرِ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ﴾ (آل عمران: ۷۹) واته: (بو هیچ ناده میزاد و که سیک نه گونجاوه که خوا کتیبی ناسمانی و فرمانره وایی و پیغه مبه رایه تی

پیبه خشیت، له وه ودوا به خه لکی بلت: ورن بینه به ندهی من له جیاتی نه وهی به نده و عهیدی خوا بن)، نه وه تا درده که ویت پیغه مبه رایه تی جیا وازه له دانایی و فرمانرهبایی... که واته نه م نایه ته ش واته دانایی و زانیاری، مه به ست لئی باسی پیغه مبه رایه تی یوسف نییه...

5- ته نانه ت له و نایه ته شدا که یوسف بانگه وازه که ی ناشکرا ده کات، ته نها دوو زیندانییکراو له گرتو و خانه یه کی داخراودا هه ن، که یوسف بانگه یشتیان ده کات، پاشان پتییان نالیت من پیغه مبه رم و خوا نار دوومی بو هیدایه تی خه لکی.. تاکه هه لویتستی که یوسف تیایدا بانگه وازی کرد بیت بولای په روه ردگار له و چیرۆکه دوورو دریزه دا، ته نانه ت له و کاته شدا که قسه له گه ل پاشادا ده کات، بانگیشتی ناکات بو په رستنی خوای تاکوته نها و پئی نالیت من پیغه مبه رم، به لکو پئی ده لیت: بمکه به وه زیری کشتوکال - به مانا گشتییه که ی -، ته نانه ت له کوتایی چیرۆکه که شدا، که یوسف له مه قامی شو کردایه و نیعمه ته کانی خوا ده ژمی ریت، باسی پیدانی ده سه لات و لیکدانه وهی خه ون ده کات وه ک دوو نیعمه تی نیلاهی، به لام باسی پیغه مبه رایه تی ناکات. ته نانه ت نه مه بو یه عقوبیش (سه لامی خوای لیبت) راسته، که زیاتر له م چیرۆکه دا وه ک "باوک" ناسینراوه و وه ک پیغه مبه ر باسنه کراوه.

نیستا پرسیاره که نه وه یه، بوچی له م سوورده ته دوور و دریزه دا، هیچ باسی پیغه مبه رایه تی یوسف نه کراوه؟ به لکو تاکه نایه تیک که باس له

پینغه مبه رایه تی یوسف بکات، خراوه ته شوینیکی دیکه ی قورشان و له ناو
چیرۆکی مووسادا (سهلامی خوای لیبیت) باسکراوه؟ بۆ ئەم سوورته
دوور و دریزه جیگه ی ئەم نایه ته ی تیدانه بووه ته وه که خوای گه وره باسی
پینغه مبه رایه تیبه که ی یوسف ده کات و خستوو یه تیبه سوورته ی (غافر
نایه تی ۳۴) و ده فه رمویت: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
زَلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِنْ
بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ واته: (به راستی کاتی خو ی یوسف به لگه و نیشانه ی
زۆری بۆ هیتان تا ریبازی خواناسی بگره به ر، که چی به رده وام له گوماندا
بوون به رامبه ر ئەو به رنامه و ناینه ی که بۆی هیتا بوون، هه تا ئەو کاته ی
وه فاتی کرد، ئەوسا و تتان: ئیتر ته واو، هه رگیز خوا دوا ی ئەم، پینغه مبه ری
تر نانیریت)، ئەم قسه یه له چیرۆکی مووسادا و له سه ر زاری ئەو پیاوه
ئیمانداره ی خزمی فیرعه ون و تراوه، که قسه له گه ل گه له که ی ده کات و
بیریا ن ده خاته وه که چاره نووسی گه له کانی دیکه چۆن بووه و پاشان
په یامی یوسفیان بیره ده خاته وه و پێیان ده لیت: پێشتریش یوسف به
چه ندان به لگه و نیشانه ی پوونه وه هاته لاتان، که چی له په یامه که ی ئەو
به گومان بوون، تا کاتیک که مرد و وه فاتی کرد، ئەوسا و تتان ئیتر هه رگیز
خوا دوا ی ئەو، هیچ په یامبه ریکی دیکه نانیریت...

**باسی سه ره کی ئەم به شه بریتیبه له "هه لبراردنی رووداوه کان له
ناو چیرۆکدا"، پرسیاره که ش دووباره نه وه یه: بۆچی له سوورته ی**

یوسفدا باسی پیغه مبرایه تییه که یوسفی نه گردووه و نهو باسه ی خستووه ته سووره تیگی دیکه و له یهك نایه تدا باسی گردووه؟

دیقت بدهن به پیزان! چیرۆکی یوسف چیرۆکی ناسۆری باوک و کورپیکه، که به هۆی کین و بوغزه وه له یهك دابراون، باوک که تال و سویری له ده سستانی کوره که ی چهشت و خه می زۆری خوارد بۆ چاره نووس و سه ره نجامی کوره که ی، کوره که شی، چه ندین به لآو نارچه تی به سه ردا هات، کرا به به نده و دواتر خرایه زیندان. له م سووره ته دا به زهیی خوا ده بینین به رامبه ر به به نده سألج و ئارامگر و چاکه کاره کانی، له به رنه وه ئه م چیرۆکه، جیاوازه له سه رجه م چیرۆکی پیغه مبرانی دیکه، به وه ی که ئه م سووره ته جه ختی له سه ر لایه نی زاتی و سۆز و به زهیی و لایه نی مرۆیی گردووه، که ئه وه ش له دوو که سایه تی سه ره کیی چیرۆکه که په نگده داته وه، که باوک و کورپیکن: به عقوب و یوسف، به لام چیرۆکی پیغه مبرانی دیکه، جه خت له سه ر لایه نی بانگه واز و ململانێی پیغه مبره که و گه له که ی ده کاته وه، بواره که ش ده توانیت باسوخواسی بانگه واز و پینمایی و ئامۆژگاری و هه لسه نگاندن و بواری ته شریع و یاسا و پیتسا و یه کلاکردنه وه ی کاروباری دین و دنیا، بگریته خو، به پینچه وانه ی چیرۆکی پر له سۆزی مرۆیی، که زیاتر جه خت له لایه نی ده روونی و سۆز و به زهیی ژبانی مرۆقه کان ده کاته وه.. جگه له وه ش، چیرۆکه که پر له دیمه ن و رووداوی خیرا، جگه له یهك هه لویتست که بواری بانگه وازی خوابی

گرتوو ته خو، که دیمه نی زیندانه که یه و یوسفیش خیرا ئه و هه لوئسته ده قوزیته وه ..

جا ئه و تاقه ئایه ته ی سووره تی (غافر) که باسی پیغه مبه رایه تی یوسف ده کات، چند شتیك ئاشکرا ده کات بۆمان، له وانه:

۱- یوسف وه ک پیغه مبه ر نیردراوه و په یامی پیدانیردراوه (خاوه ن په یامه)، هه روه ها ئه و نیردراوه بۆ میسر ییه کان.

۲- ئه وان، واته میسر ییه کان، به راستیان نه زانیوه، به لام به درۆشیان نه خستوو ته وه، به لکو "به گومان بوون" لئی. (فی شَكِّ)..

۳- یوسف له ناو میسر ییه کاندایه فاتی کردوو ه و مردوو ه.

۴- مردنه که ی، کاریگه ری قورسی له سه ر میسر ییه کان هه بووه و په شیمان بوون له وه ی که مافی ته واویان به یوسف نه داوه و حه قی خۆیان پینه به خشی تا مابوو له ناویاندا..

به لام پرسیاره که - هاوپه یوه ست به م به شه ی بابه ته که، که هه لبژاردنی رووداوه کانه له ناو چیرۆکدا - ئه وه یه، بۆ له سووره تی یوسف خۆیدا ئه م باسی پیغه مبه رایه تییه ی نه خراوه ته چوارچێوه ی چیرۆکه که وه، ئه گه رچی وه ک رووداویکی لاوه کیش بووایه؟

له وه لامدا ده لئین: سه ره تا شوینیکی گونجاو له ناو سووره ته که دا بۆ باسکردنی ئه و بابه ته و ئاشکراکردنی بانگه وازی پیغه مبه رایه تی یوسف (سه لامی خوا ی لیبیت)، دوو شوینه:

یه که م: ئەوکاتە ی که یوسف له زیندان دیتە دەرەو و پاشا پیتی
 سەرسامە، که چۆن خەون بە پێک و دروستیی لیکدە داتەو و پەوشتی
 چەندە بەرزە و پووخساری چەندە دلگیرە، ئەم کات و ساتە کاتیکی
 گونجاو بوو بۆ یوسف تا بانگەوازە که ی له بەردەم پاشادا ئاشکرا بکات.

دووهم: ئەو پۆژە ی که یوسف خۆی له سەر عەرش دانیشت و وتی:

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾، واتە: (ئە ی
 پەروەردگاری من! تۆ دەسەلات و فەرمانپەرە و ایبت پێداوم، وە فییری
 خەون لیکدانە وەت کردووم).. ئەوکاتە یوسف پێگە ی بەهیز بوو و
 گوێرایە لێی دەکرا.

سەبارەت بە خالی یە که م، بێگومان پێش هاتنە دەرەو ی یوسف له
 زیندان، هیچ ناگونجیت له کاتی کدا ئەو له ناو بە لا و موسیبە تدا یە و له ناو
 تاقیکردنە وە یە کی گەرە دایە، تاقیکردنە وە یە کی دیکە شی بە سەردا بیت
 و بانگی پێغەمبەرایی تی ئاشکرا بکات... له کاتی دەرچوونی له زیندان و
 گەیشتنە بەردەمی پادشادا، که پادشا بە "مکین أمین" ناوی دەبات،
 کی دەزانیت ئەگەر له و کاتە دا بانگی پێغەمبەرایی تی ئاشکرا بکات
 له وانه یە چیڕۆکه که ئاراستە یە کی دیکە ی بگرتایە و له وانه یە پادشا بە و
 حالە تە پازی نەبویە و بێگەراندایە تە وە بۆ زیندان، یان بکوژرایە،
 بە وەش هەلی بەردەم یوسف دەفەوتا که بتوانیت جی پیتی خۆی قایم
 بکات و دواتر پە یامە که بگە یە نیت.. له بەرئە وە ئەستە مە له و کاتە دا

بیتوانیایه ئه و په یامه ئاشکرا بکات، له بهرته وه شه قورئانیش باسی نه کردوه .

سه باره تا به خالی دوووم، تا پیش دانیشتنی له سره عرش، گومان له وه دا نییه که یوسف (سه لامی خوی لیبیت) بانگه وازی کردوه بۆ لای خوا و په یامه که ی گه یاندووه، به لام له لایه ک سه رده مه که، سه رده می گرانى و بیبارانى بووه، له لایه کی دیکه شه وه، پووداوه کانی حهوت سالی یه که می خۆشگوزهرانى پیش گرانییه که، لابراره و باس نه کراوه، هۆکاری باسنه کردنی ئه و حهوت ساله خۆشییه ش ده گه پیتته وه بۆ ئه وه ی ئه گه ر باس بکرایه ئه و ا سیاقی چیرۆکه که ده قرتا و پووداوه کانی چیرۆکه ئه سلویه که، ده بپردرا، له بهرته وه چیرۆکه که پاسته و خۆ له پاش ده رچوونی یوسف له زیندان، ده گاته سه ر پووداوی له وه گه رمتر و به دوايه كداهاتوو، که به هاتنی براکانی بۆ میسر و نه ناسینه وه ی یوسف ده ستپیده کات، تا ده گاته کۆتایی... ئیتر ناکریت لیره دا دیسانه وه چیرۆکه که بقرتینریت و باسی بانگه وازی یوسف بکریت، که زیاتر وه ک ئامانجیکی سه ره کیی چیرۆکه که به دریزایی چیرۆکه که خوی شار دووه ته وه .

سه باره ت به دیمه نی کۆتایی چیرۆکه که ش، که شادبوونه وه یه تی به باوکی، که چیرۆکه که ده گاته ترۆپکی خۆشی و کۆتاییه کی دلخۆشکه ر، ئه و ا هیچ داناییه کی تیدا نییه دیسانه وه لیره دا ره گه زیکی دیکه ی مملانی بهینریتته ناو باسه که و به وه ش ههستی گوئگران به سه رله نوی

تیڤه لچونه وه به بواریکی دیکه دا تیکبجیت، له بهرئوه چیرۆکه که به و شیوه یه ی ئیستای گونجاوتره بۆ گوئیگر که ده بینیت ئه نجامی ئارامگرتن و پارزیبوون به قه ده ری خوا و متمانه بوون به سه رخستن و پشتگیریکردنی به نده دلسۆزه کانی و پاستگویی و کارکردن و ته مه لی نه کردن، چۆن به خوۆشی و دلخۆشی و به دیدار شادبوونه وه، کۆتایی دیت ..

که واته به هیچ جوریک چیرۆکی یوسف له سووره ته که ی خویدا، گونجاو نه بووه بۆ باسکردنی باسوخواسی پیغه مبه رایه تیه که ی، پاشان با بیین پرسیاره که به شیوه یه کی دیکه بکه یین: ئایا بۆچی ئه و تاقه ئایه ته ی باسی پیغه مبه رایه تی یوسف ده کات، له سووره تی غافر و له ناو چیرۆکی موسادا باسکراوه ؟

له وه لامدا ده لئین: ئه و چیرۆکه ی تر، که ئایه ته که ی سووره تی غافری تیدا هاتووه، چیرۆکیکه پاش یوسف به چه ندین سال پوویداوه، به لام له هه مان ئه و شوینه ی که یوسف تیایدا ژیا و له هه مان ئه و کۆشک و بالاخانانه ی که یوسف سه رده می خو ی تیایدا کاری ده کرد، هه روه ها له هه لویستی کدا که مملانی تیایدا له لوتکه دایه، مملانی تی بانگخوازان له گه ل ئه وانه ی به درۆیان ده زانن و باوه ریان پیناکه ن، دیمه نه که باس له مملانییه ک ده کات که هاتوهاواری فیرعه ون و شوینکه وتوانی به رز بووه ته وه، که هه رپه شه ده که ن له موسا و هاروون: دوو په یامبه ری خوا، که ده بیت بیانکوژین و شوینکه وتوانیشیان بکه یین به به نده و

كۆيلە و كۆپرەكانيان بكوژين و كچەكانيان بكهين به كه نيزهك، ئا ليرەدا دەنگى عەقل و ژيرى لى پياوئىكى خزمى فیرعەون خۆیەو بەرز دەبیتەو و دیتەدەر، پياوئىك كە باوهرى خۆى شاردووتەو و ئاشكرای نەكردو، قسەكەى وەك ئەنجامى بىركردنەو یەكى لۆژىكى دەردەكەوئیت، نەك ئەنجامى باوهرهينان، ئەمەش كارىگەرى زياترى لەسەر بپياوهران هەیه، لەبەرئەوہى ئەگەر دەنگى باوهر و ئيمان كارىگەرى زياترى هەبوایە لە دەنگى عەقل و ژيرى، ئەوا موسا لە هەموو كەس زياتر شایانى ئەوہ بووہ باوهرى پيہيئىت و شوئىنى بکەون، نەك هەولئى كوشتن و دەربەدەرکردنى بدن..

پياوہ ئيماندارەكەى خزمى فیرعەون بە فیرعەون و دەوروبەرەكەى دەلئیت: ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ (غافر: ۲۸) واتە: (موسا ئەگەر درۆ بكات، درۆزىبەكەى بە زيانى خۆى تەواو دەبیت، ئەگەر راستگۆش بپیت هەندىك لەو بەلايانەتان بەسەردیت كە بەلئىنى پيداون)، پاشان پياوہكە دەيانترسىنئیت بەوہى كە تووشى ئەوہ دەبن كە موسا بەلئىنى پيداون و نمونەى گەلانى پيش خۆيانيان بۆ دەهينئیتەو، دواتر يوسفیان بىردەخاتەو كە چۆن گومانيان لە بانگەوازەكەى هەبوو و دواتر كە يوسف وەفات دەكات پەشيمان بوون لەو هەلوئىستەيان لە بارەى يوسفوہ.. دواتر قسەكانى لە بارەى يوسفوہ بەوہ كۆتايى پيدينئیت

که هه لۆیستی ئیستایان به رانبه ر به موسا هاوشیوهی ئه وه لۆیستهی
باوایپیریانه به رانبه ر به یوسف...

به گه رانه وه بۆ سه ره تای بابته که، که هه لۆبژاردنی پووداوه کانه له
ناو چیرۆکدا، ده بینین که چۆن ئه م شوینه، گونجاوه بۆ ئه و ئایه تهی که
باس له پیغه مبه رایه تی یوسف ده کات و هۆکاری ئه وه ش پوون بوویه وه
که بۆچی له چیرۆکه که ی خۆیدا باسی نه کراوه، به وه ش ده رده که ویت
که: خاسیه تی هه لۆبژاردنی پووداوه له ناو چیرۆکه قورئانییه کاندایا، ترۆپکی
بالایه که هه موو ئه دیب و نووسه ران ئاواتیان ئه وه یه بگه نه به شیکی ئه و
ترۆپکه قورئانییه، له پووی وردیسی و جوانی و په وانبیژی و
ئیعجازه که یه وه...

به شی سیهه م

دووباره کردنه وهی چیرۆک له قورئاندا

کاتیك له چیرۆکه قورئانییه کان ورد ده بینه وه، ده بینین چیرۆک ههیه له چه ندين سووره تدا باسکراوه، یان ده توانین بلتین له چه ند شوینتیکی قورئاندا دووباره کراوه ته وه (له گه ل بوونی سه رنجمان له سه ر وشه ی دووباره کردنه وه)، به لام ئەم دووباره کردنه وه یه، هه رگیز ئەو دووباره کردنه وه یه نییه که له بیرى هه ر یه کیک له ئیمه دا هه یه، واته دووباره کردنه وه یه ک نییه که مرۆف پی بیبزار بیت، له به رئه وه ی هاتنی هه ر چیرۆکیك له سووره تیکدا، به شیک له و چیرۆکه له و سووره ته دا باسکراوه که له گه ل ئامانجی سه ره کیی سووره ته که دا بگونجیت، هه روه ها له کۆتاییشدا له گه ل ئامانجه سه ره کییه کانی هاتنی قورئاندا یه کانگیر ده بیته وه، که له ده ستپیکى ئەم کتیبه دا باسما ن کرد... جا جیاوازیی قورئان له گه ل په خشان و پۆمان و چیرۆکی دیکه دا دوو شته:

یه که م: ئەوه ی که قورئان وته ی خوایه، وته ی مرۆف نییه، ئەگه رچی به شیوه ی زمانى مرۆفه کان - زمانى عه ره بی - دابه زیبیت و هه مان ئەو شیوازانه ی قسه کردنی به کاره ی نا بیت که مرۆفه کان به کاریده هینن، به لام قسه که مرۆف نییه، به لکو په روه ردگاری به رز و بلنده، که لایه نی

سه ره کی و بنه پره تییه له پرۆسه ی قسه کردن و لیکتیگه یشتنه که دا..
واته لیژده دا سی شت بوونیان هه یه: قسه کهر، قسه بۆکراو، ئه و په یام و
مه سجه ی که نیردراوه .. کاراکته ری سه ره کیی قسه کهر له قورئاندا:
خوای په روه ردگاره و ئه مه ش گرنگترینیانه.

دووهم: له باره ی ئه رکی نووسراوه کانی، وه ک په خشان و پۆمان له
لایه ک و قورئان له لایه کی دیکه، ده بینین ئه رکی قورئان ئه وه نییه که
کتیبیکی فه لسه فی بیئت، ئه گه ر خوینه ر بیزار بوو لیتی، لای بدات، یان
کتیبیکی چیرۆکخوانی و حیکایه ت بیئت، ئه گه ر حه زی لیکرد
بیخوینیته وه و ئه گه ر بیزار بوو لیتی، فرپی بدات، به لکو قورئان کتیبیکه
له ئاسمانه وه هاتوو و هه لگری به لگه ی راستیتی پیغه مبه رایه تی
مه ممه ده (دروودی خوای لیبیئت)، کاتیگ شوینکه وتوانی باوه ر به
قورئان ده که ن، ئه وکات ده یکه نه ده ستوو و بنه مای کارکردنیان، جا
ئایا - که ئه مه خاله گرنکه که یه - ده گونجیت کتیبیک ئه م ئه رکه گرانه ی
پیبیئت، یه کجار راستی و حه قیقه ت نیشان بدات و بپروات به سه رییدا،
به تایبه تی که گیانی سه رکیشی و باوه رنه کردن و به درۆخستنه وه و
گومان لای مروفه کان بوونی هه یه، ئایا نابیت چه ند جاریک و له چه ند
شوینیکی ئه و کتیبه دا باس له و حه قیقه تانه بکریته وه، تا ئه گه ر
کۆمه لیک له یه که مجاردا باوه رپیان نه هیتنا، بتوانن له دووه مجار و
سه یه مجار و چواره مجاردا که حه قیقه ته که له به رگنکی دیکه و
شیوازیکی دیکه دا درایه وه به گوئیاندا، باوه ر بکه ن.. به تایبه تیریش که

قورئان فرمان دهکات به باوه پېوون به چەندین کاراکتەر و حەقیقەتی پەنھان و نادیار و غەیبی، که له چوارچۆه ی هەستە وەرەکانی مۆفدا جییان نابیتە وە و نابینرێن.. ئەگەر کە سێک بپروات بە لای کۆمە لێکدا که خەریکی بپەرستین، ئایا هەر ئەوە نەدە بەس دەبیت که یە کجار پێیان بلیت وازبھێنن له بپەرستی، ئیتر کابرا بپروات و لێیان دووبارە نەکاتە وە؟! بێگومان نەخێر.. دەی ئەمە، هۆکاری سەرەکی دووبارە کردنە وە یە له قورئاندا بە گشتی و له چیرۆکە قورئانییەکاندا بەتایبەتی..

قورئان مەبەستیکی سەرەکی هەیه، که له سەرەتای ئەم کتیبەدا ئاماژەمان بۆ کرد، قورئان له هەموو سوورەتێکدا دووبارە ی ئەم مەبەستە سەرەکییە ی کردووە تە وە، جار له دوا ی جار و بە شیوازگەلی جۆرە جۆر ئەم پراستییه ی وتووە تە وە، بۆ نمونە زۆر له سوورەتە درێژەکانی قورئان له سەرەتاکانیدا ئە وە وەبیر دینیتە وە که ئەمانە، ئایەتی قورئان، پراستن، خوا ناردوونی، هەر وە ها ئەمە قورئانە، ئە ی مەمەد، ئە ی شوینکە و تە وانی، ئە ی خەلکی.. دە ی ئایا دە کریت یە کجار له سەرەتای قورئاندا ئە مە بلیت و ئیتر بە سەریدا بپروات و دووبارە ی نەکاتە وە!؟

جا چیرۆکە قورئانییەکانیش بە هەمانشیوە، تەرخانکراون بۆ خزمەتکردن بە بەدبەینانی ئە و مەبەستە ی که قورئانی بۆ نێردرا و تە خوارە وە، بە پێی پێویستی ئە و خزمەتە، چیرۆکە کە ش دە گۆر دیت،

سیاق و پۆیستی هینانی چیرۆکێک له شوێنێکدا وادهکات کار به و پرهنسییه بکریت که له بهشی پێشهودا باسمان کرد، که بریتییه له "ههلبژاردن" ی پووداو به پێی مه بهستی ئه و سوورده تهی که چیرۆکه که ی تیدا باس ده کریت، جا هه ندیکجار چیرۆکه که به ته وایی ده هینریت، له هه ندیک شوینی دیکه دا وه ک "نموونه" ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ ده هینریت، جاری وا هه یه وه ک هه وایک ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ ده هینریت، یان به شیکی که می لی باسده کریت، ته نها بۆ ئه وه ی ئه و مه به سته ی له و شوینه ی سوورده ته که دا هه یه، بیپیکیت، له به رئه وه به شیوه یه کی گشتی ده توانریت بو تریت: زۆرینه ی ئه و چیرۆکانه ی قورئان که هاتوون له قورئاندا "دووباره" نین، به لکو "ته واکه ر" ن..

هه ندیک له چیرۆکه کانی قورئان دووباره کراوه ته وه به مه به سته ته واکردنی چیرۆکه که، وه ک چیرۆکی ئاده م و چیرۆکی نوح و ئیبراهیم و موسا (سه لامی خوا یان لی بیته)، هه ندیک چیرۆکی دیکه، چیرۆکی ته واون، یان نیمچه ته واون، وه ک چیرۆکی یوسف.

چیرۆکی دروستکردنی ئادەم، بە نموونە:

یەكێك لەو چیرۆکانەی قورئان کە لە چەند شوێنێکدا دووبارە کراوەتەوە، چیرۆکی خەلقى ئادەمە (سەلامی خوای لیبیت)، کە ھەر جارە ی بۆ مەبەستێک لە سوورەتێکدا باسکراوە، سەرەتا بە پیتی ریزبەندی ھاتنە خوارەو ھە ی سوورەتەکان بەمجۆرە باسکراوە: یەکەمجار لە سوورەتی (ص)دا، بە دوایدا لە سوورەتی ئەعراف و پاشان (طە) و پاشان (اسراء) دواتر (حجر) و دواتر (کھف) و دواھەمین جاریش سوورەتی (البقرە)، ھۆکاری باسکردنیشی بەمجۆرە یە:

۱- یەکەمین جار ھینانی چیرۆکی خەلقى ئادەم لە میانە ی باسکردنی پاستیتی پیغەمبەراییەتی محەممەد (دروودی خوای لیبیت) ھاتوو، کە محەممەدی نەخویندەوار لە ناو عەرەبدا ھاتوو و لە مندالییەو ھەیناسن، ئیتر چۆن دەتوانیت ھەوایی پووداوەکانی ئاسمان پیش خەلقى ئادەم و دوا ی خەلقى ئادەم بزانت، ئەگەر خوا ئاگاداری نەکات،

سەیری ئەم نموونانە بکە لەو بارەو ھە: ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ

يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِن يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَٰهِنَا أَنَّا نُنزِلُ مَائِدًا ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلِقُ

بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ (ص: ٦٩ - ٧١) واتە: (خۆ من - مەبەست

پیغەمبەرە - ھیچ ئاگاداری ئەو ھەبوو کە چی گوزەراو ھە بالانشینان (فریشتە پایە بلندانی ئاسمان) کاتێک کە فریشتەکان کیشەیان ھەبوو لە جینشین ئادەمدا. وەحی و نیگام بۆ نایەت تەنھا لەبەرئەو ھە نەبیت کە

من بیدار که ره‌وه‌یه کی ناشکرام. کیش‌ه‌ی فریشته‌کان کاتیک بوو که په‌روه‌دگارت پییوتن: من دمه‌ویت به‌شهریک، له قورپ دروست بکه‌م)... که‌واته باسکردنی چیرۆکی ئاده‌م به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌و سه‌روه‌ره.. جا له‌وه گرنه‌گر نه‌وه‌یه، که نه‌گه‌ر ئه‌م ئی‌عجاز و به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه بۆ ئه‌و کاته‌ی خه‌لکی مه‌که بوو بیت، ئه‌وا چیرۆکه‌که ئه‌وه‌ی له‌بیر نه‌کردوه که ئه‌م به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه به‌خه‌لقی ئاده‌م، بۆ خه‌لکی زه‌مان و سه‌رده‌مه‌کانی دواتریش ببیت و بگونجیت، له‌به‌رئه‌وه چیرۆکه‌که‌ی به‌ئایه‌تیکی زۆر گرنه‌گ - هه‌موو ئایه‌ته‌کانی قورئان گرنه‌گن - کۆتایی پیهیناوه: ﴿وَلَعَلَّٰمَن نَّبَاهُۥ بَعْدَ حِرَابٍ﴾ (ص: ۸۸) واته: (به‌پاستی له‌داها‌توویه‌کی نزیکه‌دا، هه‌ر له‌دنیا‌دا هه‌والی پاستی و دروستی ئه‌م ئایینه‌ده‌زانن)..

۲- جاریک چیرۆکه‌که له‌میان‌ه‌ی باسکردنی توانا و قودره‌تی خوای گه‌وره‌دا، باسکراوه: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ ﴿۱۰﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ﴿۱۱﴾ (الأعراف: ۱۰ - ۱۱) واته: (به‌پاستی ئیمه ئیوه‌مان نیشته‌جیکرد له‌م زه‌ویه‌دا و ده‌سه‌لاتمان پیبه‌خشین و جوړه‌ها هۆکاری ژبانمان تیا‌یدا بۆ سازاندوون (له‌خواردن و خواردنه‌وه و هۆکانی گواستنه‌وه و پۆشاک و ناوما‌ل و ئاوو هه‌واو... هتد)، که‌چی سوپاسی که‌می نیعه‌ته‌کان ده‌که‌ن یان که‌متان سوپاسگوزارن. به‌پاستی ئیمه

(باوه گه وردهی) ئیوه مان دروست کرد و نه خش و نیگاری پوآله ت و پوخساری ئیوه مان کیشا، پاشان وتمان به فریشته کان: ئاده ی سوژده به رن بۆ ئاده م)، به هه مانشیوه، باسی توانای خوایه له پیدانی هیژ به مروّفه کان، تا له سه ر زه وی بزین وه ک چون پیشتەر ئاده می دروستکرد و به فریشته کانی فه رمو و کړنووشی بۆ ببه ن....

یاخود ﴿ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ

مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَفْرِحِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِحُشْرِهِمْ لَئِيمٌ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ (الحجر: ٢٣ - ٢٦)، واته: (به راستی هه ر ئیمه ژیان ده به خشین و مردنیش پیشده هینین، سه رئه نجام هه ر ئیمه ش خاوه نی هه موو جیهانین. سویند به خوا، بیگومان ئیمه ناگادارین له پیشینانی ئیوه، هه روه ها ناگادارین له نه وه کانی داها توویش. به راستی په روه ردگاری تو هه ر خوی هه موان کۆده کاته وه و بیگومان هه ر ئه و زاته دانا و زانایه. سویند به خوا، ئیمه سه ره تا ئینسانمان له قورپکی وشک دروست کرد، که پیشتەر قورپکی په شباو و ترشاو بوو)، به هه مانشیوه باس له قودره ت و توانای خوایه له زیندووکردنه وه و ژیان و مردنی مه خلوقات له سه ره تا و کۆتاییدا وه ک چون مروّفی له بنه ره تدا دروستکردوه و به فریشته کانی فه رمو و کړنووش بۆ به که م مروّفه ببه ن.

٣- هه ندیکجار چیرۆکه که له میانهی باسکردن له مروّفه، که چون ناز و

نیعمه ته کانی خوای بیر ده چیت، چون بیری ده چیت خوا مروّفی

هه لێبژاردوو به سه سه رجه م مه خلوقاته كاني ديكه دا، چۆن بیری ده چیت كه خوا ئه وی كردوو ته جینشین بۆ ئاوه دانکردنه وهی زه وی، له و كاته دا بابه ته كه ده به ستیته وه به وهی كه كاتی خۆشی ئاده م خوا خه لقی كرد و به فریشته كانی فرموو كړنووشی بۆ ببه ن، دواتر ئاده م بیری چوو... واته بابه تی بیرچوونه وه كه خالی كۆكه ره وهی چیرۆكه كه به له گه ل سیاقی سووره ته كه دا: ﴿ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ

الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَكُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَتَعَلَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ

بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ

آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُحْدِثْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾ (سووره تی طه: ١١٣- ١١٦) واته: (ئا به و

شێوهیه ئیمه قورئانیکی عه ره بی و پاراو و په وانمان دابه زاندوو و

جۆره ها هه په شه شمان تیا دا باس کردوو، بۆ ئه وهی له خوا بترسن،

یا خود ببیته هۆی ئه وهی كه یاداوهرییان تیدا به دیبهیتیت. خوی

گه وره زۆر پایه به رز و بلنده و پاشای به حق و راسته قینه یه، (ئه ی

مه مه د) نه كه یه له خویندنی قورئاندا په له بکه یه: له پیش ئه وهی

وه حی و نیگای ئه و قورئانه ته واو ببیت بۆ لای تو (چونكه ئیمه نایه لاین

فه رامۆشی بکه یه)، نزا بکه و بشلی: په روه ردگارا، به رده وام زانست و

زانباری زۆرتر و زیاترم پیببه خسه. بیگومان ئیمه پیشتر په یمانمان له

ئاده م وه رگرت، كه چی بیری چوو، به مه رجیک نه مانبینی پیشتر بریاری

کردنی ئه و سه ره پیچییه بدات. سه رده میك به فریشته كانمان وت: سوژده

به رن بؤ ئادهم، هموو سوژده یان برد، جگه له ئیبلیس که سه رسهخت و یاخیی بوو...، تا کۆتایی چیرۆکه که له سووردهتی (طه) .. ته نانهت له وهش گرنگتر - که ئایه ته کانی قورئان همووی گرنگن - به ستنه وهی کۆتایی سوورده ته که یه به بابتهی بیرچوونه وه وه، که ده فه رمویت:

﴿ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۗ ﴾ (١٢٥) قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْنُنَا

فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْسِي ﴿ (١٢٦ - ١٢٥) (طه: ١٢٥ - ١٢٦) واته: (ده لیت: ئه ی پهروه ردگار، بؤ به کویری حه شرت کردم، خو من کاتی خو ی چاوساغ و بینا بووم، ده فه رمویت: تو ئا به و شیوه یه بوویت (کویر بوویت) له ئاستی ئایهت و به لگه کانی ئیمه دا کاتیک پیترا ده گه یه نرا، ئیمه ش ئه مپو ئاوا مامه له ی که سیکی له بیرکراوت له گه لدا ده که ین).

٤- هه ندیکجار چیرۆکی خه لقی ئادهم له میانه ی باسیکدا هاتوه، که بیباوه پان گالته یان به پیغه مبه ری خوا کردوه (دروودی خوی لیبتت)، که باسی چاره نووسی بیباوه پانی کردوه، گالته یان به بوونی دره ختیک کردوه له ناو دۆزه خدا، که چۆن دره خت بوونی هه یه له ناو ئاگردا و ناشسووتیت، چیرۆکه که له و کاته دا هینراوه بؤ ئه وهی بفه رمویت ئه م گالته کردنه ی ئه وان، وه ک گالته کردنی ئیبلیس به ئادهم، که ئاماده نه بوو کپنووشی بؤ بیات، له به ره ئه وهی ئه و له قور و ئه میس له ئاگر دروستکراوه، واته قیاسی هه ردوو گالته کردنه که ی له سه ره ک کردوه، به هینانی چیرۆکی خه لقی ئادهم له ناو ئه و باسه دا، ئه مه ش له سوورده تی (الاسراء) دا: ﴿ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا

الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحِفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
 طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ

ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ ﴿الإسراء: ٦٠ - ٦١﴾ واته: (نهی محمههه،
 یادی نهوه بکه کاتیک پیمانوتی به پاستی په روه ردگاری تو دهوری
 خه لکی داوه و ناگاداره به هه موو شتیکیان. نهو شتانهش که له خه وندا
 نیشانمان دایت، ته نها تاقیکردنه وه بوو بو خه لکی، هه روه ها به باسی
 دره خته نه فرینلیکراوه که ش که له قورئاندا ناوبراوه، تاقیبانده کهینه وه.
 نیمه ده مانه ویت به م باسانه بیانترسینین، که چی نهو باسانه هیچیان بو
 زیاد ناکات ته نها لادان و یاخیبوونیکي گه وره نه بیت. کاتیک به
 فریشته کانمان وت: ئادهی سوژده بهرن بو ئادهم، هه موو سوژده یان
 برد جگه له ئیبلیس، وتی: ئایا چون سوژده ده به م بو نهو که سهی که
 له قور دروستکردووه؟). جا له هه مووی گرنکتر نه وه یه، ئه م
 گالته کردنهش به ستراره ته وه به گالته کردنیان به پرودای ئیسرا و
 میعراج، که سووره ته که له سه ره تادا باسی کردووه، جا به م باسهی
 ئادهم، جه ختی له سه ره نه وه ش کردووه ته وه.

۵- له شوینیکي دیکه دا، چیرۆکی خه لقی ئادهم له میانه ی
 به لگه هیتانه وه له سه ر پاستیتی زیندوو بوونه وه و پوژی دواپی هاتووه،
 که چون خوی گه وره یه که مجار مروفی دروستکردووه، ئاواش توانای
 هه یه جاریکي دیکه زیندوو یان بکاته وه: ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ

مَرَقَبْلَ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ (الكهف: ٤٨) واته: (سویند بیّت، وا هاتنه وه بۆ لامان ههروهك له سه ره تادا دروستمانگردون، له حالئكدا كه ئیوه گومانتان وابوو، واشتانه هوت كه هه رگیز كاتیكمان دیارینه كردوه بۆ لیپرسیینه وه تان)، ههروه ها ده مكو تگردنی شوینكه وتوانی ئیبلیس و بیده نگرردنیان، كه چۆن شوین ئیبلیسك ده كه ون كه كاتی خوئی نه مه به سه رهاته كه به تی له گه ل ئاده می باوكتاندا: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَسَخَّذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (الكهف: ٥٠) واته: (ئیمه كاتیك به فریشته كانمان وت سوژده بهرن بۆ ئاده م، هه ره موو سوژده یان برد جگه له ئیبلیس، كه له دهسته ی په ربیه كان بوو، به هۆی نه وه وه له فه رمانی په روه ردگاری یاخی بوو، ئایا په وایه كه نه و نه وه كه ی بكه نه پالپشت و یاریاوه ری خۆتان له جیاتی من، له حالئكدا نه وان دوژمنی هه میشه یی ئیوه ن، ئای كه چه نده كاریكی خراپ و نا په وایه بۆ سته مكاران، كه له جیاتی خوا، دوژمنكی وهك شه ی تانیان داناوه و گوپرایه لی ده كه ن).

٦- دوا هه مین جار له قورئاندا كه باسی چه رۆكه كه كرا بیّت، له سووره تی (البقرة) دایه و دیسانه وه له میانه ی باسكردنی توانا و قودره ت و فه زلی په روه ردگار دایه، به لام ئاراسته ی قسه كان پوه و

نیماندارانه، نهك بیباوه پانی مهككه، له بهرئوهی سووره تی (البقرة) سووره تیکی مه دینه ییه (له کۆتایی ئه م باسه دا سه رنجیک له و باره وه ده خه یه پوو)، دیقه ت بفرموون: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴿٢٩﴾ (البقرة: ٢٩-٣٠) واته: (هر ئه و زاته هه موو شتیکی له زه ویدا بو ئیوه دروستکردوه، پاشان ویستی ئاسمان دروستبكات، به حه وت چین به دهیتنا و ریکیخستن، هر خۆیشی به هه موو شتیك زانا و ئاگاداره. په روه ردگار به فریشته کانی وت: به راستی من ده مه ویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم)، لیره دا چیرۆکه که له کاتی باسکردنی توانای په روه ردگار له دروستکردنی ئاسمانه کان و زه ویدا هاتوو و تیه لکیشی باسی ئه و توانایه کراوه له دروستکردنی ئاده میشدا.

به مجۆره، دیقه ت ده دهین و ورد ده بینه وه، ئه م هه موو شوینانه ی که تیایدا باس له خه لقی ئاده م و ململانیی له گه ل ئیبلیسدا کراوه، هه رجاره ی به شیوه یه ک باسی کردوه، که جیاواز بیت له شیوه ی باسکردنی له سووره تیکی دیکه دا، جیاوازییه که له م پووانه وه یه: "پووداوه کانی ناو چیرۆکه که و قه باره ی باسکردنی و شیوازه که ی و پێگای خستنه پووی و تیشك خستنه سه ر کاریکی دیاریکراوی ناو چیرۆکه که، له بهر ئه و کاره یه که چیرۆکه که هینراوه" .. به مه ش جهخت له وه ده کاته وه که: دووباره کردنه وه له قورئاندا، ئه رکیکی دیاریکراوی

ههیه و ئامانجیکی مه به سستداری ههیه و بۆ مه به سستی کاتکوشتن و کاتبه سه بریدن، نه هینراوه...

تیپینییه کی گرنگ: بۆ توژیینه وه و وردبوونه وه و دیراسه کردنی بابتهی دووباره کردنه وهی چیرۆکه قورئانییه کان، زۆر گرنگه سه ره تا پریزه ندیی هاتنه خواره وهی سووره ته کانی قورئان بزانی، تا ورده کاریی له دوایه کههاتی چیرۆکیک به ته وایی پوون ببیته وه لای توژیهر، یان خوینهر، تا بزانیته چیرۆکیک سه ره تا له کام سووره ته دا دابه زیوه و ئایا به درژیی باسکراوه یان به پوختی و پاشان له چ سووره تیکی دواتریدا درژیه که ی یان پوخته که ی باسکراوه ته وه..

سی سه رنجی گرنگ له بارهی چیرۆکی ئادهم و ئیبلیس:

یه که م: زۆرینه ی چیرۆکه قورئانییه کان له سووره ته مه که بیه کاندایا (ئه و سووره تانه ی که له مه که و پیش کۆچکردن بۆ مه دینه دابه زیون) به ته واهه تی باسکراون و له سووره ته مه دهنیه کاندایا (ئه و سووره تانه ن که له مه دینه و پاش کۆچکردن بۆ ئه و شاره دابه زیون) زۆر به کورتی ئاماره یان پیدراوه ته وه.. جگه له چیرۆکی خه لقی ئادهم، ئه م چیرۆکه به ته واهه تی له سووره تی (البقره) دا (له ئایه تی ۲۹ تا ۳۹) به درژیی باسیکراوه، که سووره تیکی مه دهنیه و دواهه مین جاریشه که قورئان باسی له و چیرۆکه کردبیت..

به ده‌برپښتنيكي ديکه، چيرؤکی خه لقي ئاډهم - وهك وتمان - له حهوت شويڼي قورئاندا باسکراوه، که به پيڼي زنجيره ي هاتنه خواره وه ي قورئان به مشيوه يه يه: يه که مجار له سووره تي (ص) دا باسکراوه، به دوايدا له سووره تي (الأعراف)، پاشان (طه)، پاشان (الإسراء)، پاشان (الحجر)، پاشان (الكهف)، پاشان (البقرة).. ئه وشه ش سووره تي که يه که مجار باسي چيرؤکه که ي کردووه، هه موويان مه ککيين، به لام دواهه مين جار که باسي چيرؤکه که کرابيټ له سووره تي (البقرة) دايه که سووره ته که مه دهنبيه و چيرؤکه که ش ليټره دا به تيروته سه لي باسکراوه، نهک له سووره ته مه ککيه کاندئا.. به لکو له سووره ته مه ککيه کاندئا ته نها "ناماژه" به چيرؤکه که کراوه، نهک ورده کارييه که ي.

دووهم: کاتيک له سووره تي (ص) ورد ده بينه وه، که يه که م سووره ته له قورئاندا له کاتي دابه زينيدا باسي له چيرؤکی ئاډهم و ئيبليس کردووه، واته کاتيک دابه زيوه که س هيچي نه زانيوه له باره ي ئه و چيرؤکه وه، له و سووره ته دا ته نها "ناماژه" ي بو چيرؤکی ئاډهم کردووه، نهک "ورده کارييه که ي"، به ناماژه باسي له و وتوويژه ناسمانيه کردووه که هيشتا باسوخواسي دانه به زيوه ته سه ر زه وي، خوا فه رمان به پيغه مبه ر ده کات (دروود ي خواي ليبيټ) که وه لامي ئه و که سانه بداته وه که له نائنده دا پرسيا ري ليده که ن و ده لئين: تو چؤن ده زانيت له ناسمان چي روويداوه؟ واته: هيشتا سووره تي (البقرة) دانه به زيوه تا پيغه مبه ر بزانيت خواي که وره چؤن له گه ل فريشته کان

وتوویژی کرد که دهیه ویت جینشین له سه زهوی دروست بکات، به لام به پیغه مبه ر ده فهرمویت: له ناینده دا ورده کاری ئه و پروداوت بۆ ده نیرمه خواره وه له سوورتهی (البقرة) و دواى كوچ، ههروه ها له ناینده دا پرسپاریشت لیده که ن له و باره وه، تو له ئیستاوه - پیشنه وهی چیرۆکه که به ورده کاری به که یه وه دابه زیت و پیشنه وهی بیباوه پانیش پرسپاره که بکن - پیمان بلای: ئه وه هه والئیکی گرنگ و گه وره یه، که ئیوه نایزانن، به لام منیش نایزانم تا خوا بۆم نه نیریتته خواره وه:

﴿ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ (ص: ٦٧ - ٧٣) واته: (پیمان بلای: ئه مه هه وال و ده نگوباسیکی زۆر گه وره و گرنگه، به لام ئیوه پشتی تیده که ن و گوئی بۆ ناگرن. خو من (مه به ست پیغه مبه ره) هیچ ناگاداری ئه وه نه بووم که چی گوزه راوه له شوینه بلنده کاندای کاتیک که فریشته کان کیشه یان هه بوو له جینشینیی ئاده مدا ((هیشتا نازانریت کیشه که چی بووه، چونکه هیشتا سوورتهی به قهره دانه به زیوه تا ورده کاری بابه تی وتووژی فریشته کان بخاته پوو)). وه حی و نیگام بۆ نایه ت ته نها له به رئه وه نه بیته که من بیدار که ره وه یه کی ناشکرام. کیشه ی فریشته کان کاتیک بوو که په ره ردگارت پییوتن: من ده مه ویت

به شه ریک له قور دروست بکه م. جا کاتیک دروستمکرد و له و گیان و پوچه ی که من خاوه نی ئوم، فووم پیداکرد و گیان و ژیانم پدیه خشی، ئیوه ی فریشته هه مووتان سوورده ی (ریزو ته قدیری به فرمانی من) بو بهرن. هه موو فریشته کان فرمانی خویان به جیهینا و سوورده یان برد). لیره دا باسی ئه وه ناکات که خوا وتوویزی کردوه له گه ل فریشته کانداه باره ی جینشینیک و ئه وانیش وه لامیان داوه ته وه، به لکو یه ک نامارزه ی بچوک به و وتوویزه ده کات که ده فه رمویت: ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِرُونَ﴾ .. دیقته بده چ سه رنجیکی سه رنجپراکیشه !!

سپهه م: که له چیرۆکی خه لقی ئاده م ورد ده بینه وه، ده بینین دوو دیمه نه، دیمه نیکیان وتوویزی خوی گه وره یه له گه ل فریشته کان، له باره ی دروستکردنی جینشینیک، که ئه م دیمه نه له سوورته ی به قه رده دا، به ته واوه تی باسکراوه و له شه ش سوورته که ی دیکه دا ته نها "دیمه نی فرمانکردن به فریشته کان به کپنووشبردن بو ئاده م" گرنگی پیدراوه. دووه میشیان دیمه نی وتوویز و قسه کانی ئیبلیسه، که له سوورته ی (البقره) به کورته ی باسکراوه و له شه ش سوورته که ی دیکه ی باسی چیرۆکه که دا، دریزه ی پیدراوه و تیشکی زیاتری خراوه ته سه ر، به تایبه تی له بابته ی سه رپچیکردنی ئیبلیس له فرمانی خوا و پاساوی له ناگر دروستبوونی ئه م و له قور دروستبوونی ئاده م و پق و کینه ی

به رانبەر به نه وه کانی ئادهم و سویندخواردنی، که فریویان بدات و
 فیلکردنی له ئادهم... هه موویشی بۆ ئوهی که خوای گه وره له پئی
 ئهم چیرۆکه وه هۆشیاریی بدات به نه وه کانی ئادهم که وریای فیله کانی
 شهیتان بن و فریوی مه خۆن، له بهر ئه وه شه چوار جار له و حه وت
 جاره دا به وردیسی باسیکردوه، به لام به شیوازی جۆربه جۆر
 خستوو یه تیه پوو، چ به جه ختکردنه سه ر وتووێژه که هه مووی، یان
 قوناغیککی، یان دیمه نیکی، یان به ئاشکراکردنی پینگیه ک له پینگاکانی
 کاری شهیتان بۆ فریودانی مرۆژ... که ئه مانه هه مووی مه به سستی
 سه ره کیهن له هاتنه خواره وهی سوورته مه که کیه کانداه گشتی و ئهم
 به شهی چیرۆکه که ش له گه ل ئه و مه به سته دا ده گونجیت... له کاتیکدا
 سوورته مه ده نییه کان زیاتر بۆ دواندنی ئیمانداران و پیکخستنی
 کاروباری ژیا نیانه و به بیرخستنه وهی ئیبلیسی دوژمنی خوا، پیویستی
 به و ورده کارییهی سه رده می مه که نییه، له بهر ئه وه ئهم به شهی
 چیرۆکه که له سوورتهی (البقره) که مه ده نییه، به کورتی هاتوه.

ئیتر به مجۆره بۆمان ده رده که ویت که "دووباره کردنه وه" ی چیرۆک
 له قورئاندا، ئه رکیککی گرنگی هه یه و پینگای جۆربه جۆری بۆ گیراوه ته
 بهر، تا له گه ل مه به سته سه ره کیه کانی قورئاندا بگونجیت و له گه ل
 ئامانجی ئه و سوورته شه دا یه کانگیر بیست، که چیرۆکه که ی تیدا

باسکراوه، که ئەمه هه‌مووی به پێوه‌ری ورد دارپێژاوه له پووی
خستنه پووی ماناکانی به شیوازی هونه‌ری ئاسته‌رز... پاک و
بیگه‌ردیی بۆ خوا، خاوه‌ن و دابه‌زینه‌ری ئەم قورئانه...

به شی چوارهم:

باسکردنی وردەکاری، یان به پوختی باسکردن

لەم بەشەدا لەو دەدوین کە هەندیکجار قورئانی پیرۆز هەندیک لە چیرۆکەکانی درێژە پێدەدات، لە هەندیک شوێنی دیکەشدا زۆر بە کورتی باسی دەکات، یاخود چیرۆکە بە کورت و پوختی لە سەرەتاوە باسەدەکات و پاشان درێژە پێدەدات، یان هەندیکجار پێپەوی چیرۆکە بە کورتی باس دەکات و دواتر پووداوەکانی بە فراوانی و درێژی، دواتر هەندیک دیکە کورت دەکاتەو، یان بازی بەسەردا دەدات... هەموو ئەمانە بە پێی خزمەتکردنە بە مەبەستە سەرەکییەکی چیرۆکە و پاشان خزمەتکردن بە مەبەستە سەرەکییەکانی هاتنەخوارەوێ قورئان بە گشتی.

جا با ئیستا، بە خال هەندیک جۆر جیا بکەینەو:

۱- ئەگەر چیرۆکتێک سەرەتا بە کورتی و کۆکراوێی دەستپێبکات، ئەوا مەبەست لێی ناساندنی چیرۆکەکیە لەو پێشەکییەدا، بۆ نامادەکردنی دەروونی گوێگر بۆ خستنه پووی تەواوی چیرۆکە بە داویدا، هەرۆهەا بۆ ناساندنی هۆکاری هینانی ئەم چیرۆکە و باسکردنی

لەم شوێنەدا، هەندیکجار ئەو پێشەکییە کورتە لایەنیکی سەرسامکەری چیرۆکەکە ی لە خۆگرتوووە بۆ ڕاکیشانی سەرنجی گوێگر، وەک ئەوەی کە ریکلامیک بێت بۆ سەرجهمی چیرۆکەکە، بەوەی کە دیمەنیکی سەرنجراکیشی چیرۆکەکە لە سەرەتادا دەهینیت، تا خەڵک کەمەندکیش بکات بۆ بینینی و خوێندنەوهی، وەک لە چیرۆکی یوسفدا (سەلامی خوای لیبیت) ئەمە دەبینن، کە سەرەتا بە خەونیک دەستپێدەکات و پاشان قسە ی لەسەر دەکات، دواتر لە سەرەتاوە چیرۆکەکە دەگێریتەوه... یاخود چیرۆکی موسا کە سەرەتا لە بیاباندا شەوی بەسەردا هاتوووە و مەرومالاتەکە ی پەرشوبلاوبوون و لە دوورەوه تروسکایی ناگریک دەبینیت، بەلام کە دەچیت، لەوی پەروەردگار لەگەڵی دەدویت و ئیتر چیرۆک دەستپێدەکات... وەک لە سوورەتی (النمل) دا هاتوووە.

۲- زۆرینە ی جار، لە پێشەکیی چیرۆکەکاندا ئاراستە ی قسە پوو بە سەرورمانە (دروود ی خوای لیبیت) وەک بەلگە ی ئەوەی کە ئەم چیرۆکە لەبەر خاتری ئەو باسەکریت، جا چ بە ڕینگە یهکی ڕاستەوخۆ ئەمە و تراپیت، تا دلتیا و ڕاگیر بێت لەسەر بانگە وازەکە ی و سارد نەبیتەوه، یاخود بۆ پشتگیری بانگە وازەکە ی پەرچوو (سەرئاسا) "موعجیزە" یهکی لە چیرۆکەکاندا هینابیت، یان بۆ بەرپەرچدانەوهی نەیارانی و ترساندنیان بێت.. بەلام لە هەموو ئەم بارانەدا، قسەکە ئاراستە ی پێغەمبەر کراوە (دروود ی خوای لیبیت) بۆ باسکردنی

هۆکاری هینانی ئەم چیرۆکه لەم کاتەدا. بۆ نموونه: ﴿ تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ (القصاص: ۳) واتە: (ئێمە هەندیک لە هەوال و بەسەرھاتی گرنگی راست و نەگۆری موسا و فیرعون دەخوینینەو بە سەرتدا، بۆ ئەوێ سوود بگەیهنن بە گەلیک کە بپوا دەهینن). لێرەدا خوا ئاگاداری دەکاتەو کە ئیستا چیرۆکی موسا و فیرعونی بۆ باسەدەکات و ئاراستەیی ئەوی دەکات، مەبەستیش لێی پووێ گەلی ئیماندارانی بکات کە لە پەندو ئامۆژگارییەکانی تێدەگەن.. لە سوورەتی (الکھف) یشدا پێشەکییە کە مێک درێژتر دەدوێت لە ناساندنی ھاوڕێیانی ئەشکەوت، پاشان دەستدەکات بە گێرپانەوێ چیرۆکە کەیان بە ئاراستەکردنی قسە پووێ سەرورمان، کە دەفەرموێت: ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ﴾ (الکھف: ۱۳) واتە: (ئێمە هەوالی ئەوانت بە راستیی بۆ دەگێرینەو)، بەلام پێشەکییە کە خۆی بە ئایەتیک دەستپێدەکات، کە کار لە بیر و هۆش دەکات و دەیورژینێت و سەرنج پادەکێشیت، کە دەفەرموێت: ﴿ أَمْرٌ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ (الکھف: ۹) واتە: (ئایا تۆ پیتوایە کە ئەسحابی کەھف و رەقیم لە نیو موعجیزات و ئاكارانی سەرسوڕینەر و سەرسامکەری ئێمە، سەیر و جیی واقوڕمانە؟).. ئەم ئایەتەش هەر ئاراستەیی سەرورمان کراو، بەلام بە شیوازی پرسیار، کە جیاوازترە لەو شیوازی دیکە پێشەکیی

چېرۆكه كان، كه زياتر به شيوهى: ﴿ تَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ ﴾ (ئيمه بۆت ده گيرينه وه) ديت.

۳- هه نديكجار له پيشه كى چېرۆكه كاندا جورىك له "هيمما" و په مز ديت، تا ببينه كليل بۆ كردنه وهى چېرۆكه كه، كه سه رتاپاي گريى چېرۆكه كه له سه ر ئه و هيممايه دارپژراوه، كه ئه مه ش لوتكهى هونه ره له چېرۆكه كه دا... نمونهى ئه مه ش سووره تى (يوسف) ه، كه سه ر تا به هيممايه كه ده ستيپده كات، كه خه ونى كه يوسف تيايدا ده بينيت: ﴿ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ﴾ واته: (يازده ئه ستيپه و خور و مانگ كړنووشى بۆ ده بن)، ئيتر ئه م خه ونه ده بينته كليلى چېرۆكه كه، به وهى ده بينته هوى ئه و هه موو نارپه حه تى و به لا و موسيبه تانهى كه به سه رى ديت، هه روه ها به لگه ي پيغه مبه رايه تيبه كه يه تى، پاشان له كوتايى چېرۆكه كه يدا خه ونه كه ديت هدى و به مشيوه يه هيمما و په مزه كه ليكده داته وه كه: خور و مانگه كه دايك و باوكيبه تى و يازده ئه ستيپه كه ش براكانيه تى و له كوتايى چېرۆكه كه دا كړنووشى بۆ ده بن، نه ك كړنووشى په رستش، به لكو كړنووشى پيز و سلوو.

۴- هه نديكجار، كورت و پوخت كردنه وهى چېرۆكه كه له كوتاييه كه يدايه، ئه مه ش بۆ پوونكر دنه وهى هوكار و حيكمه تى باسكردنى ئه م چېرۆكه، وه كه له سووره تى (هود) دا، كه تيايدا چېرۆكى چه ندين پيغه مبه ر باسكراوه، پاشان له كوتاييدا ده فه رمويت: ﴿ وَكَلَّا

تَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ
 وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ (هود: ۱۲۰) واته: (هموو ئه وانه شت بۆ
 ده گزیرینه وه له چیرۆک و هه والی پیغه مبه ران، بۆ ئه وه ی که دلی توی
 پی دابمه زینین و دلنیات بکهین، دلنیاش به، که له م هه والانه دا حق و
 پاستیت بۆ هات و بۆت پوونکرایه وه، هه روه ها ئامۆژگاری و
 بیرخسته وه ی باشی تیدابوو بۆ ئیمانداران)، دیقه ت بفه رموون: بۆ
 پاگیرکردن و چه سپاوی دلی تۆ ئه ی محمه ده ..

۵- زۆرینه ی ئه و چیرۆکانه ی قورئانی پیروز، که زۆر بابه ته که ی
 وردکردوو ه ته وه و به دریزی لیدوو اووه، زیاتر ئه و چیرۆکانه ن که
 سه باره ت به به نی ئیسرائیلن، به تایبه تی ئه و وتووێژانه یان که له گه ل
 پیغه مبه ره کانیا ندا کردوو یانه، ئه مه ش جیی سه رسامی نییه،
 له به رنه وه ی به نی ئیسرائیل، خویان هه ر به وه ناسراون که بیگوویی
 پیغه مبه رانیان کردوو ه و په ق و توند و گیره شیوینن، به وه ش
 ململانیکانیان زیادبووه له چیرۆکه کانداه .. دوو نمونه له مباره یه وه باس
 ده کهین:

نموونه ی یه که م: چیرۆکی سه ربپینی مانگا که ی به نی ئیسرائیل، که
 زۆر به دریزی باسکراوه، ئه گه ر به راوردی بکهین له گه ل چیرۆکی
 دیکه دا، که له وانیه گرنگتر بیت له م باسه، به لام به و شیوه دریزییه ورد
 نه کراوه ته وه، وه ک هه ندیک له رووداوه کانی چیرۆکی هود و سالح و
 (لوط) و داوود و سوله یمان (سه لامی خویان لیبیت).

جا با كه ميگ له سهر ئه م چيرۆكه هه لۆيسته بكهين:

به پيى سه رچاوه كان، پياويك له به ني ئيسرائيل ده كوژييت، خزميكي خوى ده يكوژييت تا ميراتييه كه ي ببات، پاشان ده يانه وييت جگه له ميراتييه كه ي، خوينباييه كه يشى وه رگرن، ئه وه ش به وه ي ده يانه وييت كوشتنه كه ي بسه پيئن به سهر كه سانكي ديكه دا، هاتن بو لاي موسا (سه لامى خواى ليبيت) تا بكورژه كه يان بو بدورزيته وه و خوينباييه كه يان بو ليبيسه نييت - به حسابى خويان .. به لام تووشى سه رسامى هاتن كه موسا پيى فه رموون بچن مانگايه ك سه ريبرن، ئه وانيش ترسان ئه م مه سه له يه بييته هوى ئاشكراكردى كاره كه يان، له به ره وه خاوه خاويان تيذا ده كرد. خواى گه وده ده فه رموييت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ

يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَجِدْنَا حُرُورًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

﴿٦٧﴾ قَالُوا آذِعْ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بُكْرٌ عَوَانٌ

بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا آذِعْ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَأُ

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا آذِعْ لَنَا

رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ

يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لَأَن تَن

جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبِّحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ ﴿البقرة: ٦٧ - ٧١﴾، واته:

(يادى ئه و نيعمه ته بكه نه وه كاتيگ موسا به قه ومه كه ي وت: بيگومان

خوا فه رمانتان پيده دات كه مانگايه ك سه ريبرن، وتيان: ئايا ده مانكه يته

گالته جاري خۆت؟ موسا وتى: په نا ده گرم به خوا بچمه پىزى نه فامانه وه. پاشان وتيان: له په روه ردگارت داوا بکه بۆمان پوونبکاته وه نه و مانگايه کامه يه؟ موسا وتى: به پاستى خوا ده فه رمويت: نه و مانگايه نه پيره و نه پارينه، به لکو ميانه ساله. چ فه رمانىکتان پيدراوه جيبه جيبى بکه ن. که چى وتيان: له په روه ردگارت داوا بکه بزانيه پهنكى چۆنه؟ موسا وتى: بىگومان خوا ده فه رمويت: نه و مانگايه مانگايه كى په نگ زه ردى توخه، ته ماشاكارانى دلخوش ده كات. که چى هر وتيان: له په روه ردگارت داوا بکه تا به ته واويى بۆمان پوونبکاته وه بزانيه کامه يه؟! چونکه به پاستى نه م گاهه له سه رى لىتىكدوين و په نكى زۆربه يان له يه ك ده چىت، نه و مانگايه مان بۆ نادۆزىته وه، به پاستى ئيمه - نه گه ر خوا ويستى له سه ر بيت - پىنموويى وه رده گرین. موسا وتى: به پاستى خوا ده فه رمويت: نه وه مانگايه که هيشتا رانه هينراوه زه وى بکيليت و جووت بکات، ناودىرى كشتوكاليش ناکات، بى عه يبه و يه ك په نگو و هيچ په له يه كى تيدا نييه، نه وسا وتيان: نا ئىسته ئىتر هه والى پاسته قينه ت پيدايه (ئىتر دواى هه ول و كۆششىكى زۆر به ده ستيا نه يئا) و سه ريان بپى، هه رچه نده خه ريك بوو نه و كاره ش نه كه ن)....

با بىين چىرۆكه كه شى بکه ينه وه:

مملانییه له نئوان موسا و بهنی ئیسرائیل، که بهردهوام پئگر و
 ئاستهنگ دادهنن له بهردهم جیبه جیکردنی کاره که دا، هیزی حق و
 پاستی، له بهرانبه ریدا هیزی نکولیکردن و سه رکیشی و بیفه رمانی،
 به مجوره و توویژه که دریزه پیده دریت، به لام ئه وان هر ئاستهنگ
 دادهنن و خویان بیتاگا ده که ن تا کاره که نه که ن، به مجوره دریزه
 ده کیشیت، به لام فه رمانی خوا هه رده بیت جیبه جی بکرت، تا له
 کوتاییدا هه رچه نده مله جه ره ده که ن، ناچار ملده ده ن به جیبه جیکردنی
 و مانگا که - که به تایبه تمه ندییه کی ورد و پاره یه کی زور کپیویانه -
 سه رده بپن، که نه گه ر له سه ره تاوه فه رمانه که یان جیبه جی بگردایه ئه و
 هه مو نا ره حه تیبه یان نه ده هاته پئی. خوی گه وره ئه و توویژانه ی
 نئوانیان که به رانبه ر به موسا کردوویانه، سه ره رای دریزییان، هه مووی
 باسده کات و ده یگیزیتته وه، له گه ل لابرندی ئه و ماوه یه ی که هر
 فه رمانیک و وه لاهه نالوژیکیه که ی ئه وان خایاندوویه تی، تا وینه یه کی
 ته واو و ده گمه نی شیوازه کانی مله جه ره و ملبادانی به نی ئیسرائیل
 پیشکه ش بکات.. پاشان پیشکه شکردنی چیرۆکه که له کوتاییدا دیتته وه
 سه ر شیوازی کورت و پوختی، پاشئه وه ی که به دریزی باسی
 و توویژه که ی کرد و مه به سته کانی هینایه دی، له کوتاییشدا زور به
 کورتی ئه و هۆکاره باس ده کات که له پیناویدا خوی گه وره فه رمانی
 به سه ر پیغه مبه ره که یدا داوه که مانگا که سه ربپن، به جوریک کورت و
 پوخته، که زور "حه زف" و "هه لبراردنی تایبه ت" ی تیدایه، ئه وه تا له

کوتاییدا خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿ وَإِذْ قَاتَلْتُمُوهُمْ فَقَاتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْتُمْ فِيهَا
 وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْفُهُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُعِي اللَّهُ
 الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ﴾ (البقرة: ٧٢-٧٣)، واته:
 (کاتیك که سیکتان کوشت و یه کسه ر ئاژاوه له نیوانتاندا به رپابوو،
 خوی گه ورهش نه وهی ده تانشارده وه ده ریخست و ئاشکرای کرد.
 پاشان وتمان: به پارچه یه ک له و مانگایه، بدن به لاشه ی کورژاوه که دا،
 ئا به و شیوه یه خوا مردووان زیندوو ده کاته وه و ده سه لاتی خویتان
 نیشان ده دات بو نه وهی تیبگن و ژیر بن) ... پاشان دیقه تی ئه م خالانه
 بدن:

۱- نایه ته کان پیشخستن و دواخستنیک ی به مه به سستی تیدایه،
 له به ره نه وهی زنجیره ی باسه که به پیی بووداوه کانی به هه والی کوشتنه که
 ده ستپیده کات، که ئه م نایه تی (٧٢) یه، پاشان به دوایدا فرمانکردن به
 سه برپینی مانگا که و مله جه پریان که له نایه ته کانی (٦٧-٧١) باسکراوه،
 واته پیش نایه تی هه والی کوشتنه که باسی کراوه. پاشان له کوتاییدا
 فرمانی نه وهی به پارچه یه ک له گوشتی مانگا که بدن له لاشه ی
 کورژاوه که تا زیندوو بیته وه، به لام له ریزه ندی نایه ته کاندایه تی
 هه والی کوشتنه که له کوتاییدا هاتوو.

هۆکاری ئه م پیشخستنی فرمانی سه برپینی مانگا و دواخستنی
 هه والی کوشتنه که، دوو شته:

یه کهم: ناشکراکردن و پوونکردنه وهی مله جه پری و بیفه رمانیی به نی
ئیسرائیل، به و شیوه یه ی که پوونکرایه وه.

دووه م: دواخستنی په گه زی "کتوپری" و "موفاجه ئه"، که
هاوته ریب به په ند و وانه کانی چیرۆکه که هاتووه، که ئه ویش بریتیه له:

﴿كَذَلِكَ يُحِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾﴾

(البقرة: ٧٣)، واته: (به و شیوه یه خوا مردووان زیندوو ده کاته وه و
ده سه لاتی خۆیتان نیشان دهدات بۆ ئه وهی تیگه ن و ژیر بن)، واته
ئه رکی سه ره کیی چیرۆکه که ئه مه یه: زیندووکردنه وهی مردووان و
نیشان دانی ده سه لاتی خوا..

٢- سه ره پای ئه وهی پووکاری ناشکرای چیرۆکه که ئه وه یه، بکوژه که
بدۆزیته وه، به لام ئه م به شه بچووکه له چیرۆکه که دا لبراره و کوژتایی
چیرۆکه که به ره و مه به سستیکی دیکه براوه، که له وه گرنگتره ئه ویش
باسکردن و پوونکردنه وهی توانا و قودره تی خوا به له زیندووکردنه وهی
مردوودا، به لام ناسینی که سی بکوژ، ئه وه کاریکی لاره کی و
ناسه ره کییه، به به راورد به توانای خوا له زیندووکردنه وهی مردوودا،
ئه وه ناسینه وهی بکوژ هه ر ژور ئاسانه، له به ره ئه وه له کوژتاییدا
ده فه رمویت: ﴿كَذَلِكَ يُحِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ (ئا به م شیوه یه خوا مردوو
زیندوو ده کاته وه)، به لام ناهه رمویت: (کذالك نكشف سر القاتل) (ئا به م
شیوه یه نهینی کابرای بکوژتان بۆ ناشکرا ده که بن).

به مجوره ده بينين ئه ركي حه زف و پيشخستن و دواخستن و دريژكردنه وهى بابه ته كه و كورت و بوختكردنه وهى له كوتاييدا، بۆ به ده بيناني ئامانجيكه كه ئه وان لىي بيئاگابوون، كه پييانوابوو خوا ناتوانيت بكورژه كه يان بۆ بناسيته وه، به لام كه سه يريان كرد، نه ك كه سه بكورژه كه ي بۆ دۆزينه وه، به لكو زياتر له وه، كه سه كورژاوه كه يشى بۆ زيندوو كرده وه!! . له مه وه ده ركه وت هه ريه كه له وه هونه رانه، ئامانجى خويان له چيروكه كه دا پيكاوه...

نموونهى دووهم: گۆچانه كه ي موسا (سه لامى خواى ليبيت):

چيروكى ئه م گۆچانه به و شيوه يه يه، كه كاتييك موسا (سه لامى خواى ليبيت) له گه ل مال و منداليدا له مه ديه نه وه گه رايه وه بۆ ميسر، له ريگادا كه شه وي به سه ردا هات و رپى ليتيكلچوو، له دووره وه ئاگرىكى به دى كرد، به مال و منداله كه ي وت: ئيوه دانيشن با من بچم بزانه لاي ئه و ئاگره وه رپنيشانده ريك نابينه مه وه، كاتييك كه گه يشته لاي ئاگره كه په روه ردگارى بالا بانگى كرد و قسه ي له گه لدا كرد و كردى به پيغه مبه ر و په وانه كراوى خوى بۆ لاي فيرعه ون، له وي له چوارچيوه ي وتوويزى نيوانياندا خواى گه وره پرسىارى له موسا كرد، كه ئه وه چييه به ده سته وه ئه ي موسا؟ كه مه به ست لىي ئه و گۆچانه بوو كه موسا به ده ستييه وه بوو، ئيتر ليتره وه پرسىار وه لامىكى سه رنجراكيش ده ستيپيده كات.

با سهرتا ئایه ته کان بخوینینه وه: ﴿ وَمَا تَلَكَ سَمِيْنِكَ يَمْوَسَىٰ ۝۱۷ ﴾

قَالَ هِيَ عَصَايَ اَنْوَكَّوْا عَلَيَّهَا وَاَهْشُ بِهَا عَلَيَّ غَنَمِي وَلِيْ فِيْهَا مَنَارِبٌ اٰخَرَىٰ ﴿ ۱۸ ﴾

(سورده تی ته ها: ۱۷ - ۱۸)، واته: (ئه وه چیه به دهستی راسته وه ئه ی مووسا؟! وتی: ئه وه گۆچانه که مه، له کاتی رویشتندا ده یگرم به دهسته وه، ههروه ها گه لای دارانی پیته وه رینم بو په ز و مه په کانم، ههروه ها چند کاری دیکه یشی پی ئه نجام ده دم). ده بینین خوی گه وره یه ک پرسیار له مووسا ده کات (ئه وه چیه به دهستی راسته وه)، ئه ویش ده توانیت به دوو وشه وه لامبداته وه و بفرمویت (هیی عَصَايَ) (ئه وه گۆچانه که مه).. به لام مووسا دریزه به وه لامه که ی ده دات و ئه و ئه رکانه ی دیکه ی که به گۆچانه که ی ئه نجامی ده دات، هه مووی باس ده کات. جا لیکده ره وانی قورئان له م بابه ته دا ئاماژه بو ئه وه ده که ن که مووسا کاتیک زانیویه تی ئه مه مه قامی قسه کردنه له گه ل په روه ردگاردا، ده یه ویت ماوه ی وتووێژه که دریزه پیدات تا تام و چیژ له و دیداره ببینیت، له به رئه وه دریزه به وه لامه که ی ده دات.. ته نانه ت له به رئه وه له کۆتاییشدا ده لیت "کاری دیکه یشی پی ئه نجام ده دم" به و ئومیده ی خوی گه وره لئی بپرسیت ئه و کارانه ی دیکه چین، تا ئه ویش وه لامبداته وه و به وه ش دریزه به حیواره که بدات.. به لام ئایا هه رئه وه نده یه؟... بیگومان نا...

مووسا (سه لامی خوی لیبت) که ده چیّت بو چیاکه بو لای ناگره که، تا کو خوی گه رمبکاته وه و گه رمیی بهینیته وه بو مال و

مندالله که شی که له و شه وه تاریکه دا بارودۆخیان لیتیکچوو بوو،
 ههروه ها بۆ پینیشاندان و له وانه یه بۆ ئاو و خۆراکیش بووبی، نه گهرچی
 باسی نه کراوه، به لام له وی کتوپر نیگایه کی غه ییی بۆ دیت که قسه و
 گفتوگۆی له گه لدا ده کات و خۆی پیده ناستینیت و داوای لیده کات
 بیپه رستیت، نه مه هه مووی وتووێژ و حیواریک بووه که کورت نه بووه و
 که می نه خایاندوه. کۆتایی وتووێژه که یش به پرسیاریکی پهروه ردگار
 دیت که به موسا ده فهرمویت: ﴿ وَمَا تِلْكَ بِمِیْنِكَ یَمُوسَىٰ ۗ ﴾،
 نه وه چیه به دهستی راسته وه نه ی موسا؟! موساش که نه و
 وه لامانه ده داته وه و لیکده ره وانی قورئانیش که ده لین بۆ زیاتر
 دریزه دانه به حیواره که، ئیمه ش ده توانین بلین نه ی باشتر نه بوو بۆ
 موسا واز له وه لامه دریزه بهینیت تا تام و چیژ له گه وره یی نه و
 هه لوسته و نه و تانه ی پهروه ردگار ببینیت له جیاتی نه وه ی خۆی
 قسه بکات؟ نه مه نه گه ر باوه ر به وه بکه ین که موسا له بهر
 دریزکردنه وه ی دیداره که نه و وه لامه ی دابیته وه ... به لام که دیقه ت
 ده ده ین خوای گه وره به و پرسیاره مه بهستی نه وه نه بووه کۆتایی به
 دیدار و وتووێژه که بهینیت تا موسا و ابرانیت ئیتر کاته که ته واو بووه،
 یان خه ریکه ته واو ده بیت، به لام با نه م دریزی بکاته وه. به لگه ش، نه و
 پرسیاره خۆیه تی که ئاماژه یه که بۆ به رده و امبوونی وتووێژه که، نه گه رنا
 خوای گه وره دووره له وه ی به شتی بیبه ها بیه ویت کاته که دریزیکاته وه
 و ههروه ها پیغه مبه ره که یشی له وه به دووره.

که واته پئویسته به دواى هۆکارىكى دىکه دا بگه رپین بۆ ئه وه لآمه
دوور و دريژهى موسا (سه لآمى خواى ليبيتت)، که خواى گه وره ش
به هه مانشيوه له قورئانه که يدا که دايناوه ببیت به به رنامه و ده ستورى
ژيان، به جيینه هيشتوره و بۆى گيړاوينه ته وه .

جا بۆ ئه وهى بگه ينه ئه وه به ستهى به کارهينانى ئه وه لآمه
دريژهى موسا (سه لآمى خواى ليبيتت)، ده بيت چهند خالتيك هه يه
پوونى بگه ينه وه، که هاوپه يوه نده به سىاقى چيړۆکه که وه :

۱- يه که م خال که بيرمانى بۆ ده چييت، پيڤهاته و سروشتى ئه وه
گۆچانه يه، ئايا گۆچانه که له "دار" دروستنه کراوه؟ داريش سوته مه نييه
و قابيلى ئه وه يه گپ بگريت.

۲- موسا به ره و ئاگره که چووه به نيازى ئه وهى له و ئاگره ببات بۆ
خانه واده کهى که به جييهيشتون. ئاگريش له داره وه دروست ده بيت..

۳- موسا که به ره و ئاگره که چووه، پيشبيني ئه وهى کردوه که
مروفتيک له وى ببينييت تا داواى ليبيکات به شيک له پشکوى ئاگره که، يان
دارتيک له و ئاگره وه ببات بۆ خانه واده کهى، به لآم که سى نه بينى، به لکو
په روه ردگارى به رز و بلند له وى قسهى له گه لدا کرد، به لآم خواى
نه بينى، هه روه ها لاي ئاگره که ش که سى نه بينى. ئهى باشه موسا چى
ده کرد ئه گه ر خواى ته عالا قسهى له گه لدا نه کردايه له ويدا؟ ئايا به شى
پئويستى خوى له ئاگره که ده برد به بى ئه وهى چاوه رپى بکات مؤله ت له
يه کيک بخوازيت؟ يا خود ده گه رايه وه و هيچى له ئاگره که نه ده برد مادهم

كەسى لىئەنبوۋە و خاۋەنى ئاگرەكەى نەبىنبوۋە؟ ... نازانىن... بەلام
موسا كەوتە ئەو ھەلۋىستەۋە لەبەرئەۋە ۋەلامەكەيشى خۆبەخۇبەو
شىۋەيە ھات! با نمونەيەك لەم بارەيەۋە پوون بكةينەۋە:

پياۋىك دەچىت بۆ مالى برادەرىكى، چەپكىك گولى پاراۋە و جوانى
بە دەستەۋەيە، كاتىك نزيك دەبىتەۋە لە باخچەى مالهەكە لە دەرگا
دەدات و چاۋەرى دەكات برادەرهكەى بىتە دەرەۋە و پىشۋازى
لىبكات.. كتوپر كابرايەك كە ئەم نايناسىت لەۋلاۋە ئامازەى بۆ دەكات
ۋ دەلىت: بەرىز! من خاۋەنى ئەو مالهەم و من لە خاۋەنەكەم كرىۋە و
ئەو باخچەيەم لىدروستكرد و پرمكردوۋە لە گول و گولزارى جوان، ئەى
تۆ ئەۋە چىبە بە دەستەۋە؟.. ئا لەۋكاتەدا پياۋەكە تەنھا يەك شت بە
بىرىدا دىت: ئەۋىش ئەۋەيە ئەم خاۋەن مالهە ۋادەزانىت ئەۋ چەپكە
گولەى كە ئەم خۆى ھىناۋىەتى، ۋادەزانىت لە باخچەكەى ئەۋ
كردوۋىەتییەۋە ۋ ھىناۋىەتى، يان خۆى ھىناۋىەتى، بەلام دەيەۋىت لەم
باخچەيەش گولۋى دىكەى بخاتە سەر، لەبەرئەۋە لەۋكاتەدا لە ۋەلامى
ئەۋ پرسىارەدا دەلىت: ئەمە گولە ۋ خۆم لە گولفروشىك لە فلان شوۋىن
كرىۋمە ۋ جۆرەكانى ئەۋە ۋ ئەۋەيە ۋ ھىناۋمە بۆ فلان كەسى ھاۋرىم،
كە لەم خانوۋەدا دەژىا... بۆچى ئەۋ پياۋە ۋەلامەكەى ۋا درىژ
دەكاتەۋە، لەكاتىكدا دەتوانىت لە ۋەلامى ئەۋ پرسىارەدا تەنھا بلىت:
ئەمە چەپكە گولە.. ۋ تەۋاۋ؟.. لەبەرئەۋەى مەبەست لە پرسىارى كابرا
لايەنى دەرەكىى نىيە، بەلكو شتىكى دىكەيە، ئەگەرنا كابراى

پرسیارکەر دەبینیت ئه‌وه گۆله به دهستییه‌وه، به لام له‌به‌ر شتیکی دیکه ئه‌و پرسیاره ده‌کات، پیاوه‌که‌ش له مه‌به‌ستی کابرای پرسیارکەر تیده‌گات، له‌به‌رئ‌وه نالیت ئه‌وه چه‌پکه گۆله و بیپریت‌وه، به‌لکو درێژه به قسه‌کانی ده‌دات..

که‌واته، به به‌راورد به‌م نمونه‌یه، ده‌توانین بڵین موسا کاتیک هات بۆ لای ناگره‌که، خۆیشی داریکی به ده‌سته‌وه‌یه "گۆچانه‌که‌ی"، لای ناگره‌که‌ش بیگومان داره‌یه که بۆ سووتاندن به‌کاربیت، جا کاتیک پرسیاره‌که‌ی په‌روه‌ردگار له‌وکاته‌دا به‌و شیوه‌یه‌یه: ئه‌وه چیه به ده‌سته‌وه موسا؟ وه‌لامه‌که پر به پیسته‌که‌ش ئه‌وه‌یه که هۆکاری بوونی گۆچانه‌که روونبکاته‌وه و هه‌ر شتیکی دیکه‌ش روونبکاته‌وه که پرسیاربیت له باره‌ی هۆکاری هاتنی بۆ لای ناگره‌که، تا گومانی ئه‌وه دوور بخاته‌وه که موسا بۆ ئه‌وه هاتبیت به‌شیک له‌و ناگره‌ بیات بۆ خۆی، ئه‌گه‌رچی خاوه‌نه‌که‌شی لی نییه.. ئه‌گه‌رنا باسکردن له سووده‌کانی گۆچانیک، چ پێویست ده‌کات موسا خۆی پێوه سه‌رقال بکات و واز له بیستنی وته‌ی په‌روه‌ردگار به‌ینیت بۆ باسکردن له گۆچانه‌که‌ی خۆی!!

پرسیاره‌که له میانه‌ی هۆشیاریدانی په‌روه‌ردگادا هاتوه، که به موسا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتَجْرِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا سَعَى﴾ (١٥) ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾ (طه: ١٥-١٦)، واته: ئه‌ی موسا (پۆژی دوا‌ی به‌رپوه‌یه و دیت، خه‌ریکه

کاتەکه‌ی بشارمه‌وه تا هه‌موو که‌س به‌رانبه‌ر به‌هه‌ولێ خۆی پاداشت
وه‌ریگریت، جا ئە‌ی موسا وریابه‌ ئە‌و که‌سه‌ی بپروای به‌هاتنی قیامه‌ت
نییه‌ و شوین هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی که‌وتوو. وریا به‌ریگریت لێنه‌کات
له‌ بپرواپی‌بوونی، ئە‌وکات تیا بجیت)..

جا هینانی پرسیاره‌که‌ یه‌کسه‌ر به‌ دوا‌ی ئە‌م هۆشیاری‌دانه‌دا، زیاتر
ئاماژه‌ ده‌به‌خشیت به‌وه‌ی که‌ په‌یوه‌ندییه‌ک له‌ نیوان ئە‌و پرسیاره‌ و ئە‌و
نه‌هیه‌دا هه‌یه‌ که‌ له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ئاماژه‌ی پێده‌کات، که‌ شوین هه‌وا و
ئاره‌زووکه‌وتنه‌.. موسا وا گومانی بردوو که‌ ئە‌م پرسیاره‌ مانا‌که‌ی
ئوه‌یه‌ ئە‌و، واته‌ موسا، گومانلێکراوه‌ به‌وه‌ی هاتوو له‌ ئاگره‌ی که‌
خاوه‌نه‌که‌ی لێ نییه‌، شتی‌ک بیات که‌ هه‌ی خۆی نییه‌، یان له‌ داره‌که‌ی،
یان وه‌ک بلی‌ی خۆراکی‌ک پێداویستییه‌ک بیات، له‌ ناویاندا ئە‌و گۆچانه‌ی
که‌ به‌ ده‌ستییه‌وه‌یه‌تی له‌و کاته‌دا له‌وانه‌یه‌ له‌وێ هه‌لێگرته‌بیت...
له‌به‌رئه‌وه‌ وه‌لامه‌که‌یشی له‌و کاته‌دا وه‌لامیک‌ی ته‌واو لۆژیکیه‌ و
یه‌کانگیره‌ له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌ی که‌ له‌ ده‌روونی موسادا هه‌یه‌ به‌ ته‌واوی..
دیقه‌ت بدن موسا ده‌لێت:

ئوه‌ گۆچانه‌که‌مه‌: واته‌ خۆم خاوه‌نیم و له‌ هه‌یج شوینێک نه‌م‌بردوو.
له‌ کاتی پۆیشتندا خۆمی ده‌ده‌م به‌ سه‌ردا و خۆمی پێ‌ راگیر ده‌که‌م:
واته‌ ئوه‌ دارێکی ساده‌ و هاکه‌زایی نییه‌ تا بتوانم ده‌سته‌بردار‌ی ب‌بم،
یان گری‌ پێوه‌بنیم تا به‌وه‌ کاروباری خۆگه‌رم‌کردنه‌وه‌ی پێ‌ رێکبخه‌م.

ههروهه گه لای دارانی پئیده وه رینم بۆ په ز و مه ره کانم: وه ک
جه ختکردنه وه له سه ره ئه وهی که ئه و خاوه نی ئه و گۆچانه یه و له کاتی
کارکردندا سوودی لئوه رده گریت.

ههروهه چه ند کاری دیکه یشی پی ئه نجام ده دم: واته ئه گه ر ئه و
به لگانه ی که باسکردوه به س نییه، ئه و چه ند کاری دیکه یشی پی
ئه نجام ده دم که سوودم پئیده گه یه نن..

ئا به م شیوه یه موسا هه موو ئه و گومانانه ی ره وانده وه که پییوابوو
به هۆی هاتنی بۆ لای ئاگره که، بۆی دروستبیت: گومانی بردن (ئه گه ر
دروستبیت بلین: دزیکردن)، گومانی ئه وه ی چاوی بریبیته شتی
که سیک...

ئه مه سه باره ت به که سی پرسیارلیکراو که موسایه (سه لامی خوای
لیبیت).. سه باره ت به که سی پرسیارکه ر، ئه و هۆکاریکی دیکه هه یه
له م پرسیاره ی که له باره ی گۆچانه که وه ده کریت، ئه و هۆکاره ش
په یوه ندیی به مه به ستی هینانی ئه م ده سته واژه وه هه یه له قورئانی
په رۆزدا له لایه ک و له لایه کی دیکه وه په یوه ندیشی به پرسیارکه ره وه
هه یه، که خوای گه وره یه.

لیره دا ده بینین خوای گه وره له دواییدا ئه م گۆچانه ده کاته به لگه و
په رچوو "موعجیزه" یه ک بۆ موسا، که به هۆیه وه فیرعه ون زه لیل

دهكات و به سهريدا زالّ دهبيت، ههروهه گۆچانهكه له هه موو
قوناغه كانى دواترى چيروكه كه دا رۆلّ ده بينيت: له و كاته دا كه گۆچانهكه
فريده دات لاي ناگره كه، پاشان كاتيك فيرعه ون بانگ دهكات بۆ لاي خوا
له كۆشكدا، پاشتر كه له گه لّ جادووبازه كاندا به رانبهر و پوبه پوو
ده بنه وه، دواتر كاتيك له ده رياكه په رينه وه و خۆى و گه له كهى
پزگاريان بوو، گۆچانهكهى كيشا به ده رياكه دا، له و كاته شدا كه به
گۆچانهكه له به رده كهى دا و بوو به دوازده كانى. جا ئه م گۆچانه نه ك
هه ر بۆ ئيمهى خوينه ر، به لكو بۆ مووساش (سه لامى خواى ليبيت)
هه لگري هه موو په گه زه كانى چيروك بوو، هه ر له: ته شويق و ورۆژاندى و
ململانى و گري، تا ده گاته ئه نجام و چاره سه ر.

خواى گه وره ئه م پرسيارهى له مووسا كرد، تا هه رچيه كه مووسا به
خه ياليدا بيت له بارهى گۆچانهكه يه وه بيليت، تا بيه ت به سوود و
ئه ركه كانى، پاشان كتوپر به شيوه يه كهى موفاجيى، ئه وهى به خه يالى
مووسادا نه هات و هه رگيز بيري بۆى نه ده چوو، به گۆچانهكهى بيكات،
خوا پيى فه رموو و نيشانى دا، كه بوونيه تى به مار، له به رئه وه پتيويست
بوو مووسا به و ورده كار بيه وه هه موو ئه و شتانه له بارهى گۆچانهكه يه وه
بليت.. جا ئه م حيواره بچووكه له بارهى گۆچانهكه وه هه ر له سه ره تاي
چيروكه كه دا هاتوو تا ببينه پيشه كيه كه بۆ ناساندى گۆچانهكه و

ئاماژەدان بەوەی گوئیگر و خوینەر جەخت بکەنە سەر ئەم گۆچانە،
لەبەرئەوەی لە داھاتوودا ئەو گۆچانە دەبێتە هەلسورپینەری چیرۆکە و
لە چەندین شوێنی دیکەدا دیتەو بەر باس.. ئیتر بەمشێوەیە هەموو
پێشەکییەکی چیرۆکە قورئانییەکان ئەو ئەرکەیان هەیە.
بەمجۆرە بۆمان دەردەکەوێت، کە بە وردیی باسکردن، یان بە کورتی
براندنەوەی باسیک لە چیرۆکە قورئانییەکاندا، مەبەستی وردی لە
پشتەوێە کە پەییوەندی بە بنیاتی چیرۆکەکەو هەیە.

دهروازهی دووم

**جووئه کردن به رووداو و بازدان به سهر
رووداودا نه چیرۆکه قورئانییه کاند**

به شی یه که م:

جوئه و بزواتی رووداوه کان له "حیوار" و "گیپرانه وهدا"

به شیوه یه کی گشتی، رووداو له چیرۆکه هونه ریبه کاندایا به دوو شیوه ده جوئینریست: ریگای یه که م: ریگای "گیپرانه وه"، که بریتییبه له باسکردنی رووداو و کهس و ههست و سۆز و هه لچوون و شوین و کات و هه رچی په یوه نندیدار بیته به چیرۆکه که وه، واته له ریگای باسکردنه وه. ریگای دووه م، ریگای "حیوار و توویژه"، که تیایدا کاراکته ره کانی چیرۆکه که ده دوین.

په یوه ری کوالیتی باشی چیرۆک له هه ردوو شیوازه که شدا بریتییبه له دوو شت:

یه که م: توانای جوئاندنی رووداوه کان و روژاندنیان له قوناغه جوړبه جوړه کانی چیرۆکه که دا.

دووه م: پوونکردنه وهی ماناکان له چیرۆکه که دا به وردیی به بی که موکوپری و به بی دریزدادپی.

ئه وه یشی که زۆر گرنگه له چیرۆکدا به گشتی، کاریگه ریبه ئه و دوو شیوازه ی چیرۆکه له سه ر "گری" و "پووداو" له چیرۆکه که دا.

ئه نجا با بیین بی چیرۆکه قورئانییه کان:

له چىرۆكە قورئاننىيە كاندا مملانى و بەرگرىيە له وتوويزه كاندا دەبينىن، كه ئو بەرگرىيە و مملانىيە له نىوان كاراكتەرە قسە كه ره كانى ناو وتوويزه كاندا روودەدات و پال بە رووداوه كانە وه دەنىت بۆ گەيشتنە ترۆپك. . بە مەش كاراكتەرە كان دەبنە دوو بەرە، بەرە يەكى بەهيز و بەرە يەكى بيهيز و بيتوانا، كه بە وهش روودا و دروست دەبيت و پەرە دەسە نيت و دەگاتە لوتكە، كه بە سەر كە وتنى يە كيك لە و دوو هيزە، چىرۆكە كه بە پايان دەگات.

جا تا چە ندىك هيزى مملانى بەهيز بيت له نىوان لايەنە كانى چىرۆكە كه دا، هيندەش بەرگرىيە له نىوانياندا زياد دەكات، بە لام لاوازيى ئەم هيزە و نەبوونى بەرگرىيە له وتوويزدا، بە لگە نىيە لە سەر لاوازيى بنىاتى چىرۆكە كه، بە لكو لە وانە يە پىويست بيت بە و شىوہ يە رووداوه كان برون، بە هوى بەهيزى لايەنىكى ناو حيوارە كه، لە بەرئە وه له ناو قورئاندا چەند جۆرىك چىرۆك دەبينىن، بە لام سەرەتا با چىرۆكە قورئاننىيە كان لە پرووى حيوارى لەم جۆرانە وه، پۆلەين بكەين بۆ چىرۆكە كان (يان ديمەنە كان) ي پيش زەمان و مەكان، واتە كاتى دروستكردنى گەردوون و دواتر، هەر وه ها چىرۆكە كانى سەر زەوى و ژيانى دونيا، وه سىپە مەيش چىرۆكە كان (يان ديمەنە كان) ي پاش كۆتايىهاتنى ژيانى دونيا.

یه که م: چیرۆکه کانی پێش دروستبوونی کات و زههه ن:

۱- مه ندیكجار له م چیرۆکه نه دا به هۆی به هیزی لایه نیکی ناو حیوار، هیزی به رگریکردن نامینیت و هه ر له یه که م ده رکه وتنی حیواره که وه گیانی ته سلیمبوون و ملکه چی بو لایه نی به هیزی حیواره که، ده رده که ویت. دیقه تی نه م حیواره بده: ﴿ ثُمَّ اسْتَوَىٰ اِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وِلِلْاَرْضِ اَنْتِیَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتْ اَنْتِنَا طَائِعِیْنَ ﴾ (فصلت: ۱۱) واته: (پاشان ویستی ئاسمان ریکبخات و دروستی بکات له کاتی کدا که دوکه ل بوو، جا به ئاسمان و زهوی فه رموو: فه رمانبه ردار و ملکه چ بن، به خوشی خۆتان یان به زۆر بتانخه مه ژیر ده سه لاتی خۆمه وه؟! هه ردوولا خیرا وتیان: ملکه چی تۆین و چۆن ده فه رمویت وا ده که یین)، حیوارێک له نیوان په روه ردگاری به هیزو به توانا، له که ل ئاسمان و زهوی، به لام نه مه ی دوایان هیزیان نییه و به وهش مملانی دروست نابیت، به بی به رگریکردن لایه نی دووه می حیوار ته سلیم ده بیت و ملکه چ ده بیت، نه وهش به یه ک وشه: ﴿ طَائِعِیْنَ ﴾ .. ملکه چین..

یان سهیری نه م حیواره بکه: ﴿ وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰی اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰی شَهِدْنَا ﴾ (الأعراف: ۱۷۲) واته: (یادی نه و کاتهش بکه ره وه که په روه ردگارت پشتا وپشتی نه وه ی ئاده می کو کرده وه و کردنی به شایهت به سه ر خۆیانه وه: ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟! هه موو وتیان: به لی

شایه تیمان داوه "که تو په روه ردگارمانیت". لایه نی یه که م: په روه ردگاری خاوه ن توانا و به هیژ، لایه نی دووه م: وه چه کانی ئا دم که هیشتا له جیهانی په نهان و غه بیدا بوون.. ده بینین چیرۆکه که دریژه ناکیشیت و زوو به ریگای ملکه چبوونی لایه نی دووه م یه کلا ده بیته وه، حیواره کهش کورت و پوخته، به دوو وشه کوتایی دیت: ﴿بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ .. به لئی شایه تی ده دهین که تو په روه ردگارمانیت..

به لام نه گهر خوی گه وره بیه ویت بر و میقداریکی دیاریکراو، بژارده و پیداچوونه وه و ئیختیار، بیه خشیت به لایه نی به رانه بر، ئه وا شیوازی حیوار و وتوویره که که میک ده گوریت، وه ک له چیرۆکی دانانی جینشیندا که خوی گه وره تا ئاستیکی دیاریکراو ئیختیاری داوه به فریشته کان و ئه وانیش وه لامی په روه ردگار ده ده نه وه و له کوتاییدا ده که نه حاله تی ته سلیمبوون و ملکه چی بو فه رمان و بریاره که ی خوی گه وره .

۲- به رز و نرمیی پروداو، هه ندیکجار په یوه سته به بار و هه سته قسه که ره وه، هه ر قسه یه کیش پال به پروداوه که وه ده نیت بو گه یشتنه ترۆپکی چیرۆکه که .. دیقه ت بفه رموون بو ئه م چیرۆکه ی ئیبلیس و بیفه رمانیکردنی په روه ردگار له کړنووشبردن بو ئا دم: ﴿قَالَ يَا آدَمُ مَا

لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِاسْجُدَ لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ

حَمَلٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اَلَلْعَنَةَ اِىَّ يَوْمِ الْاٰدِيْنَ

﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْ اِلَى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِلَى يَوْمِ

الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ

عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ ﴿(الحجر: ٣٢ -

٤٢). واته: (ئەوسا خوا فەرمووی: ئەی ئیبلیس، ئەو بە بۆ لە گەل کپرنووشبەراندا نیت؟ شەیتان لە وەلامدا وتی: من ئەوە نەندە (نزم و بچووک) نەبووم کپرنووش بەرم بۆ بە شەریک کە تۆ پێشتر لە قورپکی پەشباو و ترشاو دروستکردووه؟ خوا فەرمووی: کەواتە دەرچۆ لێرە، چونکە بە راستی تۆ نەفرینلێکراویت. بە راستی نەفرینی خوات بەردەوام لە سەرە هەتا پۆژی دواپی. شەیتان وتی: پەروەردگارا، مۆلەتم بدە هەتا ئەو پۆژە ی هەمووان زیندوو دەکێنەو. خوا فەرمووی: دە تۆ لە مۆلەتدراوانیت. تا پۆژی کاتە دیاریکراو و زانراوە کە. ئیبلس وتی: پەروەردگارم، مادەم بە هۆی ئەم ئینسانەو مەنت سەرلێشێواو کرد، شەرت بێت لە زەویدا هەموو گوناھ و لادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین بکەم و هەر هەموویان سەرلێشێواو و سەرگەردان بکەم. بێجگە لە بەندە پوختە و دلسۆزەکانی خۆت نەبیت. خوای گەورە فەرمووی: ئا ئەو پێگە و پێبازێکی راست و دروستە، هەر بۆ لای من دێت و هەر من چاودێری دەکەم. بە راستی بەندە چاک و پاکەکانی من بە تۆ فریو نادرین و تۆ هیچ دەسەلاتیکت نییە بە سەریاندا، جگە لەوانە ی کە شوپێت کەوتوون لە سەرکەش و یاخی و سەرگەردانەکان).

دېقەت بفرمەون، سەرەتا ئىبلىس كە سەرپىچىي دەكات لە
 فەرمانەكە و بە نيازى كړنوش نه بردنه به خۆبه گوره گرتنه وه ده لئيت:
 من كړنوش نابه م بۆ مرقۇئتك كە لە قورپ دروستت كردوه، بە لام پاش
 كە ميك لە حيوار و وتوويزه كە سەير دەكەين ئىبلىس لاواز و ملكە چ
 لە بەردەم پەرورەدگاردا دەپارپتەوه و دەلاليتەوه به وشەى "رب" و
 دەلئيت پەرورەدگارم بمهتله رهوه تا پوژى قيامەت، دووباره كە خواى
 گه وره داواكەى لئوه رده گرئيت و ئەو هەلەى پئيدە درئيت، جارئكى ديكە
 گيانى خۆبه زلزانين دەيگرئتەوه و گيانى ياخيبيون تيايدا دەبووژئتەوه
 و پرايدەگە يە نئيت كە: دەبيت نەوه كانى ئادەم بخەلە تئيم و سەريان
 لئيشئوينم... ﴿لَا زَيْنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا غَوِيَّتَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾

دووم: چيروكه كانى سەرزەهوى:

يەكە مەين چيروك كە پووداوه كانى لە سەرزەهويدا پوويداوه لە قورئاندا،
 چيروكى دوو كورپەكەى ئادەم (سەلامى خواى لئيبئيت). (جئى تئيبئيبە
 چيروكئكى ديكە لە قورئاندا هەيە كە لە پووى كاتەوه پئيش ئەم
 چيروكەى دوو كورپەكەى ئادەم، بە لام زياتر لە پەند دە چئيت، نەك لە
 وتوويز، ئەوئيش ئايەتى ۸۹ و ۹۰ى سوورەتى - الأعراف -). چيروكه كە
 بە مشئيوه يەيه: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
 لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا
 بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتُوا زَكٰتَ ۙ ذٰلِكُمْ لَكُمْ لِيُطَهَّرَ بِهَا اَمْۤاَلُكُمْ وَاَنْفُسُكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرۡحَمُوْنَ ﴿٢٧﴾ (المائدہ: ۲۷-۲۹) واتہ: (بہ سہ رہات و ہہ والی دوو کو پرہ کہ ی ئادہم بؤ ئہ و خہ لگہ بخوینہ رہ وہ کہ: بہ راستی پرویداوہ، ئہ وہ بوو کاتیک ہہ ردووکیان قوربانیاں کرد، لہ یہ کیکیان و ہرگیرا و لہ ویتریان و ہرنہ گیرا، بہ براکہ ی وت: ہر دہ تکوژم. ئہ ویش لہ و ہ لآمی ہہ پرہ شہ کہ یدا وتی: خوای گہ ورہ تہ نہا لہ پاریزکاران قوربانی و چاکہ و ہ ردہ گریٹ. سویند بہ خوا، ئہ گہر تو دہست دریز بکہیت بؤ من بؤ ئہ وہ ی بمکوژیت، من دہست دریز ناکہ م بؤ تو، بؤ ئہ وہ ی بتکوژم، چونکہ بہ راستی من لہ سزاو تو لہ ی خوا، پرہ وردگاری جیہانہ کان دہ ترسم. بہ راستی دہ مہ ویت بہ گونہی من و گونہی خویشتہ وہ بگہ ریئتہ وہ، ئہ و جا دہ بیئتہ نیشتہ جیی ناو ناگر، ہر ئہ وہ شہ پاداشتی ستہ مکاران).. دیقہت بفرموون بہ پیزان، لہ م وتوویرہ دا "قابیل" ی بکوژ تہ نہا یہ ک وشہ دہ لیت، بہ لئ تہ نہا یہ ک وشہ، بہ لآم چ وشہ یہ ک: (لَا قَتْلَنَّكَ)، بہ کہ سی بہ رانبہری دہ لیت: دہ تکوژم... بہ دریزی ئہ و کاتہ ی کہ کہ سی بہ رانبہری واتہ "ہابیل" ی برای، دہ یہ ویت ہہست و سوزی پابکیشیت و ترسی خوای دہ خاتہ وہ بیر و یادی دوزہ خی دہ خاتہ وہ، سا بہ لکو پرہ شیمان بیئتہ وہ، بہ لآم ئہ م بہ کین و بوغزہ وہ گوئی لہ قسہ کانی ہابیل گرتوہ و ہیچ نالیت، بہ لکو لہ کوتاییدا براکہ ی دہ کوژیت و دہ بیئتہ یہ کہ م پروداو لہ سہر زہ ویدا، پاشان لہ دوا نہ مانی لایہ نی یہ کہ می حیوارہ کہ، قابیل پرہ شیمان

ده بیته وه و قسه ی دووه می ده کات: ﴿يَوَيْلَٰتِیْ اَعْجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ
 هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوْرِيْ سَوَءَةً اٰخٰی﴾ (المائدة: ۳۱) واته: (هاوار له من،
 ئایا نه وه من نه متوانی وه کو ئه و قه له ره شه بکه م و به قه ده ر نه وم
 لیته هات تا لاشه و عیب و عاری براهه م بشارمه وه) ...

نه وه ی له م چیرۆکه وه به دی ده کریت، خیرایی رووداوه کانه، که هر
 له سه ره تا وه به ره و لوتکه ده چیت، تیایدا ره گه زی شه ر "قسه ی که مه
 و کرداری زوره" و ره گه زی چاکه به زمانی که سیکی ژیر و عاقل
 ده دویت، به لام هه ندیکجار قسه ی ژیرانه سوودی نابیت! نه مه جگه
 له وه ی که وه سفکردنی بابه ته که له پی گیرانه وه وه که له ناوپی
 قسه کانداهاتوه، له وپی پی کورت بریدایه و به کورتترین وشه گوزارشتی
 له زورترین واتا کردوه: ﴿وَاَنْتَ عَلَیْهِمْ نَبَاٌ اَبْنٰی ءَادَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا
 قُرْبٰنًا فَتُقْبَلُ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْاٰخَرِ﴾ (المائدة: ۲۷)،
 به وپی پی ئاسانی و ساده یی و به وشه گه لیکی که م گوینگر ده گه به نیته
 ناوجه رگه ی پووداوه کانه وه، پاشان به یه ک وشه (لَا قُلْنَاكَ)
 ده مانگه به نیته لوتکه ی خویناوی چیرۆکه که، هه ناسه له به ر گوینگر
 ده بریت به وه ی بزانیته کاردانه وه ی به رانبه ر چیه، که به هیمنی و
 له سه رخوی قسه ده کات و به وه ش هه ناسه سواری گوینگر که مده بیته وه
 و هیور و دلنیا ده بیته وه، تا کوتایی دیت.. پاشان جاریکی دیکه پۆلی
 "گیرانه وه" دیته پیشه وه و باسی براسته مکاره که ده کات و وشه ی

﴿ فَطَوَّعَتْ ﴾ دههینیت (واته دهروونی قابیل کوشتنی هابیلی لاشیرین کرد)، بهوش بهیهك وشه باسی ئه و مملانییهی کردووه که له دهروونی قابیلدا هه بووه، ئه گه رنا به بی هیچ پرۆسه یه کی "شیرینکردن" براکه ی ده کوشت و ده برپایه وه، ههروه ها به لگه ی ئه وه ی قابیل له ناخی خۆیدا له مملانییدا بووه، ئه و په شیمانیه یه که ده سته جی پاش کوشتنی براکه ی، به سه ریدا دیت.. "شیرینکردن" ی کوشتنی براکه ی له لایه ن دهروونی خۆیه وه، به لگه یه له سه ر نه بوونی هیچ کاراکته ریکی ده ره کی که کاری تیکرد بیت بۆ کوشتنی براکه ی، وهك شه ی تان بۆ نمونه .. ههروه ها حیواره که ش هیچ ده ستوه ردانیکی ره گزی غه بییی نامرۆیی تیدا نییه، جا چ خوای گه وره خۆی بیت، یان فریشته کان، یان شه ی تان، ئه مه ش پتویسته به و شیوه یه بیت تا به لگه بیت له سه ر "سه ربه خۆبوونی مرۆڤ له سه ر زه وی و به رپرسبوونی خۆی له کاره کانی خۆی".

سپهه م: ئه و چیرۆکانه ی که له پاش ژیا نی دونه روو ده دن:

ئه م چیرۆکانه ش چه ند به شیکن، به لام به شیوه یه کی گشتی ئه و کاته ئه م چیرۆکانه روو ده دن که هه موو شتیک کۆتایی هاتووه و هه رکه سه گه یشتووته سه ره نجامی خۆی، هه ندیک دلنیا بوون له چاره نووسی خۆیان و به هه شت جیگه یانه، هه ندیکی دیکه یان هیشتا ئومیدیکیان

ماوه، هه ندىكى دىكه يان په تى ئومىديان پچراوه و له وپه پرى په شيمانيدان.

سه بارهت به جوړى به كه م كه ئه و كه سانه ن گه يشتوونه ته به هه شت،
خه زنه دارانى به هه شت پييانده لئين: ﴿سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ﴾ (الزمر: ۷۳)، واته: (دروود و سلاوتان لىببت، ئيوه پاك و
خاوينن، كه واته فرمويون بچنه ناو به هه شته وه، هاوپرى له گه ل زيانى
هه ميشه يى و نه بپراوه دا)، ئه وانيش وه لاميان ده ده نه وه: ﴿وَقَالُوا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ، وَأَوْزَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوُّهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ
فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ (الزمر: ۷۴) واته: (ئه وسا ده لئين: سوپاس و
ستايش بو ئه و خوايه ي، كه به لئينى خوى بومان برده سر و كردينى به
خاوه نى سه رزه ميني به هه شت و له هر شوپينيك و له هر جييه كيدا
بمانه وىت سه ربه ستانه زيان ده به ينه سر، ئاى چهنده پادا شتى
تيكوشه ران و خه باتكاران چاك و پاك و به نرخه)، سوپاس بو ئه و
خوايه ي كه به لئينه كانى خوى به ديه ئينا... هه روه ها فريسته كان پييان
ده لئين: ﴿بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (الحديد: ۱۲) واته: (مژده ي ئيوه ئه مپو باخه كانى
به هه شته كه چهنده ها رووبار به ناوياندا ده پوات، هاوپرى له گه ل زيانى
هه ميشه يى و نه بپراوه تيايدا، نا ئه وه يه سه ركه وتن و سه رفرزى گه وره و

بی سنوور)، مژده تان لیبت له م بهه شته .... ههروه ها له حیواریکی دیکه دا ده لئین: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾^ط لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُنَا بِالْحَقِّ ﴿ واته: (سو پاس و ستایش بۆ ئه و خوا به ی که هیدایه ت و پینمووی کردین بۆ ئه م جیگه و پێگه خوشه، نه گه ر ئه و خوا به هیدایه ت و پینمووی نه کردینایه هه رگیز پێگای هیدایه تمان نه ده زانی و ئه م پاداشته مان وه رنه ده گرت، به راستی پیغه مبه رانی په روه ردگارمان به حه ق و راستیه وه هاتن) ... دواتر پێیان ده وتریت: ﴿تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الاعراف: ۴۳) واته: (ئه وه ئه و بهه شته یه که پیتان دراوه به هوی ئه و کار و کرده وانه که ئه نجامتان ده دا).

ئه وه ی جیی تیبینیه له م حیوارانه ی ئه هلی بهه شته، ئه مانه یه :

۱- حیواری هه ردوولا، فریشته کان و ئه هلی بهه شته، زیاتر ده برپینی ناشتی و دلنایایی و هیمنیه، که ئیتر هیچ ترس و بیمیک نه ماوه له دوایه وه، وه بیخه م بوون و کوتایی هه موو شتیک هاتووه.

۲- ئه م حیوارانه، زیاتر وه ک حیواره کانی جووری یه که می ئه و چیرۆکانه ی ئاسمانه، که له باره ی دروستکردنی گه ردوون و خه لقی ئاده م و دانانی جینشینه وه باسمانکرد، که هه مووی ته سلیمبوون و ملکه چبوونه بۆ په روه ردگار، که ده نگه ی که سیکه به لئینی شتیکی

پیدرابیت و دواتر به زیاده وه به لینه که ی بینیبیتته وه، له به رنه وه ده لیت: الحمد لله... نه م ملکه چبوونه ناسانتر و ساده تر دیته پیشه وه به به راورد به و ملکه چبوونه ی که له چیرۆکه کانی پۆلینی یه که مدا باسکران له خه لقی ئاده م و دانانی جینشیندا.

سه باره ت به جووری دووه م، که نه و که سانه ن که نه هلی دۆزه خن، زیاتر حیواره که له نیوان نه هلی دۆزه خ له لایه ک و فریشته کان و نه هلی نه عرف (له نیوان به هه شت و دۆزه خدا) و نه هلی به هه شتدایه، واته کاراکته ری سه ره کی تیایاندا نه هلی دۆزه خه له به رانه ر فریشته کان و نه هلی نه عرف و نه هلی به هه شتدا.. هه موویشی زیاتر گیانی په شیمانی و ئاواتخواستنی بیسوود زاله به سه ر حیواره کاندا: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ (فاطر: ۳۷) واته: (خوایه ده رمانه پینه له دۆزه خ مه رج بیت کاری چاکه بکه یین...)، په روه ردگاریش پیمان ده فه رمویت: ﴿أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْفِرُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۵)، واته: (ئایا ئایه ته کانی من نه ده خوینترانه وه بو تان، به لام ئیوه به درو تان ده زانی؟).. پاشان هاوار بو خوا ده به ن و ده لین: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿۱۰۶﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۱۰۷﴾ قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿۱۰۸﴾﴾ (المؤمنون: ۱۰۶ - ۱۰۸)، واته: (ده لین: په روه ردگارا نه گبه تی و نه هامه تی (به دبه ختی و نه گبه تیمان) سه رشانی گرتین و زال بوو

به سه‌رماندا ئی‌مه که سانئیکی گومرا بووین. په‌روه‌ردگارا له ناو ناگری
 دۆزه‌خ و سزاکه‌یدا ده‌رمان بهینه ئه‌گه‌ر جارئیکی تر‌گه‌ر‌اینه‌وه (بۆ
 گومراپی) ئه‌وه ئیتر دیاره که ئی‌مه که سانئیکی سته‌مکارین. خوای
 گه‌وره له وه‌لامیاندا ده‌فه‌رموئیت: بی‌ده‌نگ بن و ده‌متان داخه‌ن،
 قسه‌شم له گه‌لدا مه‌که‌ن....). ئیتر به‌مشپۆه‌یه زه‌لیل ده‌بن (وه‌ک له
 سووره‌تی قه‌له‌م و مه‌عاریجدا باسیان کراوه)، هیچ کارئیکی چاکه‌یان
 نه‌کردوه تا مردن یه‌خه‌ی گرتوون (سووره‌تی موده‌سه‌یر: ٤٦)،
 په‌شیمانی دایانده‌گریت (سووره‌تی یونس: ٥٤، سه‌به‌ه: ٣٣)، تا ده‌گاته
 ئه‌وه‌ی ناگزکی ده‌نینه‌وه و قسه‌ده‌که‌ن و ژاوه‌ژاوه‌نینه‌وه له‌کاتی‌کدا
 پێیانوتراوه قسه‌نه‌که‌ن: ﴿ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤذَنُ لَهُمْ
 فَيَعْتَرُونَ ﴾ (المرسلات: ٣٦) واته: (ئه‌مڕۆ ئیتر ئه‌و پۆژه‌یه که قسه‌یان
 نه‌ماوه و ورته‌یان لێنایه‌ت. مۆله‌تیش نادرین پاکانه‌ بکه‌ن)، هه‌ر له‌به‌ر
 ئه‌و قسه‌ و ناگزکیانه‌یه که ئه‌هلی دۆزه‌خ به ئه‌هلی موناقه‌شه و
 ده‌مه‌ده‌می ناسراون: ﴿ إِنَّ ذَلِكَ لِحَقِّ تَخَاصُمِ أَهْلِ النَّارِ ﴾ (ص: ٦٤)،
 له‌کاتی‌کدا ئه‌هلی به‌هه‌شت: ﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ۝ إِلَّا قِيلًا
 سَلَمًا سَلَمًا ۝ ﴾ (الواقعة: ٢٥-٢٦) واته: (هیچ جوړه قسه‌یه‌کی
 نابه‌جی و نادروست و نارێک نابیستن و یه‌کتریش گونا‌ه‌بار ناکه‌ن، جگه
 له وتنی سلاو و وه‌لامدانه‌وه و قسه‌ی خو‌ش نه‌بی‌ت)، ﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا

لَعَوًّا إِلَّا سَلَمًا ﴿ (مریم: ۶۲) واتە: (ئەوسا لەوێ هیچ گوفتاریکی نابەجێ نابیستن، جگە لە سلاوکردن)، ﴿ تَحِيْنَهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿ (یونس: ۱۰) واتە: (چاک و چۆنیشیان لەوێ سەلامکردنە). هەموو قسە و باسیان هەر ناشتی و سلاو و هیمنی و قسە ی جوان و پیکوپیکە... کە واتە پەگەزی "بەرگریکردن" کە هۆکاری دروستکردنی مەملانێی ناو چیرۆکە بە گشتی، لە ناو ئەهلی بەهەشتدا بەدی ناکریت، قورئانی پیرۆز لە چیرۆکەکانیدا لە بارە ی ئەهلی بەهەشت هەمیشە بە کەسانێکی هیمن و لەسەر خۆ و پازی و دلتیا باسیان دەکات، لە بەرانبەر دا ئەهلی ئاگر هەمیشە لە مەملانی و ناتۆقرەبیدان...

سەر نەجیك:

هەندیکجار لە ناوەرپاستی چیرۆکدا، دیمەنێکی باسکردن "وەسف" دیتە پیشەو، ئەم دیمەنە هەلگری جۆرەها کاریگەرییە لەسەر رێپەرەوی گشتیی چیرۆکە، بۆ نمونە لە چیرۆکی نوح و کورە کەیدا لە کاتی لافاوە کەدا، چەند حیوار و وتووێژێک لە نێوانیاندا روودەدات و دواتر کورە کە ی دەخنکیت و پاشان دوا ی لافاوە کە نوح تکا لە خوا دەکات کە کورە کەیشی لە خانەوادە ی خۆ ی بوو بۆچی خنکا و پاشان وەلامی پەرەردگاری بۆ دیتەو و لەو بارەو... بەلام لە ناو ئەم حیوارە زۆرانەدا، یەك نایەت وەك دیمەنێکی باسکردن "وەسف" ی پەوشە کە هەبە کە ئەوپەری کاریگەری لەسەر رێپەرەوی پووداوەکان لە ناو

چیرۆکه که دا، داناوه. خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي

مَاءَكَ وَنَسَمَاءَ أَقْلَبِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقْضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ

بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ (هود: ٤٤) واته: (ئه وجا گو ترا زه مین ئاوت

هه لَقورپینه، به رزایی به س ببارینه، ئاو پۆچوو به ناخی ئاخدا، کار سه ری

گرت، له سه ر جودی له نگه ری گرت، ئه وجا گو ترا: تارن ئه وانه ی

ناهه قیکارن)... بۆ له ناو ئه و حیوار و وتووێژه زۆرانه دا ئه م دیمه نی

باسکردن و گێرانه وه یه دیته ناوه وه؟ له بهر دوو هۆ: به که م:

پوونکردنه وه ی توانا و قودره تی خوی پهروه ر دگار له کۆتاییه یانان به م

ناپه حه تی و شله ژاوییه ی دنیا، به هۆی لافاوه که وه، ته نها به چه ند

وشه یه کی که م... (يَتَأْرَضُ) (وَنَسَمَاءُ).. وه ک جه ختکردنه وه له سه ر

توانا و هیزی خۆی له وشه کانی "کن فیکون" دا..

دووه م: ئه م دهسته واژه کورت و پوختانه، بۆ بازدانه به سه ر ئه و

کاره ساته قورس و گرانانه ی که لافاوه که هیناویه تی، وه ک بلیی هیچ

نییه، واته هه موو ئه و کاره ساته ی لافاوه که دروستیکردوه، شتیکی

هیچه و به یه ک وشه کۆتایی پیدیت.. ئه وه ی گرنکه به شه کانی دیکه ی

پووداوه که یه که سه لمینه ری ئه وه یه ئیمان له باوک و کورپیتی گرنگتره،

با نوح، پیغه مبه ر بیت، که کوره که ی بیباوه ر بوو، په یوه ندییه که

ده پچرپیت.

ههروه ها دهرخه ری ئه وه یه که پیغه مبه رانیش چه نده قوربان نیان
داوه له پینا و ئه م ئاینه دا، چه نده ماندوو یون، چه نده نازاریان
چه شتووه، وه تۆش ئه ی محه ممه د ئارام بگره له سه ر ئه و نا په چه تییا نه
وه ک چۆن ئه وان ئارامیان گرت... واته کاره ساتی لافاوه که، هیچ نییه
به رانه ر به و پووداوه گرنگانه ی دیکه که له ناو چیرۆکه که دا هاتوون.

له لایه کی دیکه وه با پیرسین، ئه م رسته یه، که له ناو پیری چیرۆکه که دا
هاتووه، بۆچی باسکراوه؟ بۆ درێژه به چیرۆکه که نه دراوه به بی ئه م
دیپره؟ له وه لامدا ده لئین: باسنه کردن و لابردنی ئه م دیپره ده بووه هۆی
تیگدانی چیرۆکه که، له چه ند پوو یه که وه: له لایه که وه به لگه یه له سه ر
ئه وه ی کاره ساتی لافاوه که چ به گه وره بوونی و چ دواتر به نه مان و
کۆتاییه اتنی، کاره ساتی کوره که ی له بیری نوح پیغه مبه ر نه برده وه و
هر باسی ده کرد تا خوای گه وره پیی فه رموو: ئه و له خانه واده ی تۆ
نییه.. به وه ش په رده به سه ر ئه و دیمه نه دا داده درێته وه...

له لایه کی دیکه وه، ئه گه ر ئه م دیپره باسنه کرایه، که س نه ییده زانی
ئه و هه موو ئاوه که بووه هۆی دروستبوونی لافاوه که، چی لیهات؟ ئه ی
که شتییه که چی لیهات؟ به لام به م چه ند ده سه ته واژه کورت و پوخته،
وه لامی هه موو ئه و پرسیارانه ی دایه وه و سوودیشی به ریپره وی
پووداوه کان گه یاندووه.

بەشى دووھم

بازدان بە رووداو لەرپى تىپەراندىنى كات و شوينەوھ

ھەندىك چىرۆك ھەبە لە قورئانى پىرۆزدا، تايبەتمەندى خۆى ھەبە، ئەوھش برىتیبە لە: برىنى دىمەنىكى چىرۆكەكە و بردنى خوینەر بۆ دىمەنى دىكەى دواترى، كە لە رووى كات و شوين "زەمان و مەكان" ھەو نىوانيان زۆرە. واتە گواستەنەوھ لە دىمەنى يەكەمەوھ يەكسەر و دەستبەجى بۆ ناو رووداوھەكانى دىمەنى سىھەم، بە جۆرىك دىمەنى دووھم، واتە ھەمووكات و شوين، دەپىچىتەوھ و دەبخاتە لاوھ و خوینەر دەگوازىتەوھ بە جۆرىك كە ھەستناكات ھىچ شتىك لە رووداوھە كرتابىت، يان كە موكوپىبەك لە گىرپانەوھ كە دا ھەبىت. واتە كۆتايى دىمەنى يەكەم، دەبىتە سەرھەتاي دىمەنى سىھەم و خوینەر بە شىوھەكى لە پر (موفاجىئ - سورپرايز) دەپەرپتەوھ بۆ دىمەنى سىھەم.

يەكەم: بازدان بە تىپەراندىنى "شوین":

نموونەى يەكەم: ديارترين نموونەى لەم جۆرە، چىرۆكى سەرھەرمان موسايە لە سوورھەتى "طە"، دىمەنى يەكەمى چىرۆكەكە: لە دۆلى پىرۆزى "طوى" "الوادى المقدس" روودەدات، كە تىايدا وتوويزىكى درىژ لە نىوان موسا (سەلامى خواى لىبىت) لەگەل پەرھەردگارى بەرز و بلىندا روودەدات.

دیمه‌نی دووهم: پویشتنی موسایه بۆ میسر و به دیدار شادبوونه‌وی هاروونی برای و به‌یه‌که‌وه‌چوونیان بۆ لای فیرعه‌ون.
 دیمه‌نی سیهم: پروداوه‌کانی کۆشکی فیرعه‌ونه، که وتووژی نیوان موسا و هاروون له لایه‌ک و فیرعه‌ون له لایه‌کی دیکه‌وه، پروده‌دات..
 به‌لام ده‌بینین له نایه‌ته‌کاندا، دیمه‌نی دووهم باسنه‌کراوه و راسته‌وخۆ کۆتایی دیمه‌نی یه‌که‌م کراوه به سه‌ره‌تای دیمه‌نی سیهم، به‌بی‌هه‌ستکردن به پچرانی چیرۆکه‌که.

نه‌نجا با سه‌یریکی نایه‌ته‌کان بکه‌ین: ﴿ اذْهَبْ اَنْتَ وَاُخْرَكَ بِاَيْتِي وَلَا نِيَا فِي ذِكْرِي ۝۱۴ اذْهَبْ اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ۝۱۳ فَقَوْلَا لَهُ قَوْلًا لِّئَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ۝۱۴ قَالَ رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ اَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَطْفِنَا ۝۱۵ قَالَ لَا تَخَافَا اِنِّي مَعَكُمْ اَسْمَعُ وَاَرٰى ۝۱۶ فَاٰيَاهُ فَقَوْلًا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرٰءِيْلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبٰيٰتٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ۝۱۷ اِنَّا قَدْ اُوْحٰى اِلَيْنَا اَنَّ الْعٰدَابَ عَلٰى مَن كَذَّبَ وَتَوَلٰى ۝۱۸ قَالَ فَمَنْ رَزَقْنَا مٰمُوسٰى ۝۱۹ قَالَ رَبُّنَا الَّذِىْ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ۝۲۰ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُولٰى ۝۲۱ قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّىْ فِي

كِتٰبٍ لَا يَضِلُّ رَبِّىْ وَلَا يَنْسٰى ۝۲۲﴾ (سورته‌تى طه: ۴۲- ۵۲) واته: (ده‌ی برۆ خۆت و براكه‌ت هاوړی له‌گه‌ل موعجیزه‌کاندا، نه‌که‌ن له‌گه‌یاندنې په‌یامی مندا سستی و خاوی بکه‌ن. هه‌ردووکتان بچن بۆ لای فیرعه‌ون، چونکه به‌راستی نه‌وله‌سنوور ده‌رچوووه‌له‌مه‌رزى به‌ندایه‌تى ترازوه. هه‌ردووکتان به‌نهرمى و جوانى گفتوگوى له‌گه‌لدا بکه‌ن، بۆ

ئەو ھى ياداۋەرى ۋە رېگىرئىت، يان ترسى (سزاي ئىمە) لە دەروونىدا جى
 بگرئىت. موسا ۋە ھاروون وتيان: پەرۋەردگار! ئىمە بە پراستى دەترسىن
 پەلامارمان بدات ۋە لەناومان بەرئىت (پىئىش ئەۋەى پەيامەكەتى
 پىپراپگە يەنەن)، يان زياتر سەرگە شىبى بکات. خۋاى گەۋرە فەرموۋى:
 مەترسن من بە پراستى لەگەلتاندام، دەبىستم ۋە دەبىنم. جا بچن بۆ لاي ۋە
 پىپىبلىن: ئىمە ھەردوۋكمان لە لايەن پەرۋەردگارى تۆۋە پەۋانە كراۋىن،
 (باۋەرى پى بەئىنە) ۋە ئەۋەى ئىسرائىلىش ئازاد بگە، با لەگەلماندا بن،
 سزا ۋە ئازارىان مەدە، بە پراستى ئىمە، ھارۋى لەگەل موعجىزەى تايبەتى
 لە لايەن پەرۋەردگار تەۋە پەۋانە كراۋىن، سلاۋىش لە سەر ئەۋە كەسانە
 بىت كە شوئىنى ھىدايەت ۋە رىبازى پراستە قىنە كە وتوون. بىگومان ئىمە
 ئاگادار كراۋىن، كە سزا ۋە ئازار ۋە بەلا، لە سەر ئەۋانە يە كە پراستىيەكان بە
 درۆ دەزانن ۋە پشتى تىدەكەن ۋە لىيى ياخى دەبن. فىرەۋن بە فىزەۋە
 وتى: باشە ئەى موسا پەرۋەردگارى ئىۋە كىيە؟ موسا وتى:
 پەرۋەردگارمان ئەۋە زاتە يە كە ھەموو شتىكى بە تايبەتى ۋە رىكۋىپىكى
 دروست كىدوۋە، پاشان رىنموۋى كىدوۋە، تا بە چاكى دەۋرى خۋى
 بىبىئىت. فىرەۋن وتى: ئەى ئەۋە ھەموو خەلگەى كە لەۋەۋپىش
 تىياچوون، چىان لىھات ۋە سەرەنجاميان چۆنە؟ موسا وتى: زانىبارى
 ئەۋانە، لاي پەرۋەردگارمە ۋە لە دۆسىەكانى (لوح المحفوظ) دا پارىزراۋە،
 پەرۋەردگارى من، ھىچى لى ۋە نابىت، ھىچ شتىكىش فەرماۋش
 ناكات). دىقەت بدەن ۋە توۋىژى نىۋان موسا ۋە فىرەۋن لە شوئىنىكى

دیکه و له کاتیکي دیکه دا ده سټیډه کات، له کاتیکدا هیشتا به باشی له رووداوه کانی دیمه نی یه که م تینه گه یشتوین، که له سینا رووده دات.

نوهی تبیینی ده که مین له م چیرۆکه دا دوو شته:

۱- ناراسته ی قسه کردن له دیمه نی یه که مدا به ره و پروی موسایه و شوینه که ش سینایه، نایا نیستا هاروون له کوپیه؟ نه و له شوینیکه له میسر، موسا و هاروون چند سالیکه له یه ک داپراون (ده سال)، له گه له نوه شدا موسا داوا له خوا ده کات هاروونی برای بکات به وه زیری، په روه ردگاریش وه لایمی ده داته وه و ده یکاته وه زیر و پیغه مبه ر، نه مه ش به خششیکي خوییه که زورمان درکی پیناکه مین، نه وه ش نه وه یه ته نها وه لامدانه وه ی نزا که ی موسا به لگه یه له سه ر نه وه ی که هاروونی برای ماوه و سه لامه ته - له کاتیکدا ده ساله ناگای له ه والی نییه -، نه گه رنا په روه ردگار داوا که ی بو جیبه جی نه ده کرد... هه موو نه مانه له دیمه نی یه که مدا که هاروونی تیدا نییه، پرویدا، ده ی نایا چون ناراسته ی قسه کردنه که کتوپر گۆردرا بو هه ردوکیان: موسا و هاروون و وه لامه که یش وه لایمی هه ردوکیانه: ﴿ قَالَا رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَطْغَى ﴾ ۱۵ ... نایا نه مه به لگه نییه له سه ر نه وه ی که دیمه نی که له م نیوانه دا هه یه که ده که ویتته کوتایی دیمه نی یه که م و سه ره تایی دیمه نی سیهم، وه کاتیکي خایاندووه که ته نها خوا خوی ده زانیت چه نده، که تیایدا موسا گه شته دور و دریژه که ی بو میسر ته واو ده کات و له وی به دوا ی برا که یدا ده گه پیت و په یامه که ی پی

راده گه یه نیت که بوو ته پیغه مبر و پاشان هر دووکیان
 پووینکر دوو ته وه په روه ردگار و که وتوونه ته وه وتوویز له گه لیدا، که
 ته نها یه که بهشی ئەم وتوویزه له تکراره و هینراوه ته وه ناو دیمه نه که،
 که بهشی یه که می ده که ویته چوارچپوهی فه رمانی نیلاهی: ﴿ اَذْهَبَا إِلَىٰ
 فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴾، بهشی کۆتاییشی ده که ویته ناو قسه ی هر دووکیان:
 موسا و هارون: ﴿ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ
 وَتَوَلَّىٰ ﴾، که فه رمانیان پیکرا ئەم قسه یه بگه یه ننه فیرعه ون. سوودی
 یه که می وه رگراو ئە وه یه که ئەو دوو دیمه نه ی باسکران، دیمه نیکی
 دیکه ی لیفه راهم بووه که له وتوویزه کانه وه پووداوه کانیمان بو
 ده رده که ویت.

۲- ئەو داوایه ی که خوی په روه ردگار له دوو براکه: "موسا و
 هارون" ی کرد له دیمه نی باسکراودا، به فه رموده ی: ﴿ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ
 إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴾، ته واوو، نایه تی دواتری
 راسته وخو به وه لامی فیرعه ون ده ستپیده کات: ﴿ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا
 يُمُوسَىٰ ﴾، و به دوایدا وتوویزه که دریزه ی هیه له نیوان موسا و
 فیرعه وندا، به لام نایا فیرعه ون له کوئی ئەو دیمه نه دا بوو که موسا و
 هارون له گه له په روه ردگارا وتوویزیان ده کرد؟ فیرعه ون له جیهانی
 خۆیدا بوو، هیچ ناگای له هاتنی موسا و هارون نه بووه بو لای، به لام

خوینەر ئه و "بازدانه" ده بینیت که راسته و خو له دیمه نیکه وه ده یگوازیته وه بۆ دیمه نیکی دیکه، که دورویی و کات له و گواستنه وه دا نامییت و پهوداوه که ده گاته زیاتر ئالۆزبون، که کتوپر موسا و هاروون له بهردهم فیرعه وندا ده بینینه وه.

پاشان کاتیک په روهردگار به موسا و هاروون ده فهرمویت چی بلین به فیرعه ون ﴿ فَأَنبَاهُ فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿١٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَيَّ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٨﴾) به دوایدا به کسه ر وه لآمی فیرعه ون دیت، واته به شی به که م له دیمه نه که هیشتا وتوویزی نیتوان په روهردگار له لایه ک و موسا و هاروونه له لایه کی دیکه وه، لیره دا "بازدان" ی دوهم هه یه، ئه ویش ئه وه یه: پاش وتوویره که، موسا و هاروون ده چنه لای فیرعه ون و قسه کان وه ک خو ی، بی زیاد و که م، به فیرعه ون ده گه یه نن و پاشان فیرعه ون وه لآم ده داته وه و ده لیت: ﴿ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ ، ئه مهش به لگه یه له سه ر ئه وه ی موسا و هاروون، داواکه ی په روهردگاریان بیست و لیتی تیگه یشتن و هه موو پئگر و به ربه سته کانیا ن بری و چوونه لای فیرعه ون و قسه کانیا ن پیگه یاند.. وه لآمی فیرعه ونیش به کسه ر باسکراوه .. به جوړیک که خوینەر نازانیت ئه و گوزارشته، سه ر به کام دیمه نه، ئه گه ر له گه ل دیمه نی به که مدا دا بینین، ئه وه ته واوه و له فه رمووده ی

په روه ردگار، نه گه ريش بيبه ستينه وه به ديمه نى دووه مه وه، هر ته واوه و ده بيته قسه ي موسا و هاروون بؤ فيرعه ون، وه به لگه شه له سه ر پاسنگويى موسا و هاروون له گه ياندى په يامه كه دا.

نمونه ي دووه: هه مان ديمه نى بازدان له چيروكى موسا و فيرعه ون

له سوورته ي (الشعراء): ﴿ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ تُرِيدَكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَيْسَتْ فِينَا مِنْ عُمَرِكَ سَيِّئَةٌ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ ﴾ (الشعراء: ١٥ - ٢٠) واته:

(خواه رموي: نه خير (ناتوان بتكوژن)، كه واته بپوڼ هه ردووكتان هاوپي له گه ل موعجزه كانماندا، ئيمه به راستي له گه لتانداين و چاودير و گوښگين. بچن بؤ لاي فيرعه ون و بلين: ئيمه به راستي هه ردووكمان نيردراوي په روه ردگاري جيهانيانين. داوات ليده كه ين كه ده سته رداري نه وه ي ئيسرائيل بييت و نازاديان بكه يت با له گه ل ئيمه دا بن. فيرعه ون به موساي وت: (نه مه پاداشتي پياوه تيبه) ئايا ئيمه به مندالي به خيو مان نه كرديت؟ چه نده ها سالي ته مه نت له ناوماندا نه برده سه ر؟! . نه وه شت كرد كه كردت (مه به ست كوشتني قيبتيه كه يه) دياره كه تو له پيزي نه و كه سانه دايت كه ناشكورن و پاداشتي پياوه تي نازانن... موسا وتي: نه و كاته نه وه مكرد، له نه زانه كان بووم)... خواي گه وره پييان ده فرمويت بچنه لاي فيرعه ون و پيي بلين: ئيمه نيردراوي

په روه ردگاری جیهانیانین و نه وهی ئیسرائیلیمان له گه لدا بنیره و نازادیان بکه، لیره دا بازدا نه که روو دهدات و دیمه نی چوونی موسا و هاروون و گه یاندنی په یامه که وهك خوی، بازی به سه ردا دراوه و یه کسه ر وه لامی فیرعه ون دیت: ئایا ئیمه تو مان به خیو نه کرد...

نمونه‌ی سیهه م:

به نمونه یه کی دیکه ی سووره تی یوسف دریزه به م بابه ته دده دین، دیمه نی یه که م: کاتی گه رانه وهی براکانی یوسفه له میسره وه بۆ لای باوکیان، کاتی ک بنیامینی برایان له ده ستداوه و لای یوسف گل دراوه ته وه به تاوانی "دزی"، خه م و خه فته دایگرتوون له لایه ک بۆ چاره نووسی براکه یان و له لایه کی دیکه وه له خه می ئه وهی به بی براکه یان بگه رینه وه بۆ لای باوکیان، ده بیت چی روو بدات.

لیره دا که براکان ده گه رینه وه، برا گه وره که یان له گه لیان ناپواته وه بۆ لای باوکیان و به هوی ئه وهی که بنیامینیان له ده ستداوه، رووی نایه ت بپواته وه، برا گه وره که یان پینانده لیت: ﴿ فَلَمَّا أَشْتَتْنَا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾ أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَيْكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ أُنْتِكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَسَلِّ الْقَرَبَةَ أَلَيْ كُنَّا

فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَفَرَأَيْتُمْ
فَضْرِبَ جَمِيلٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

(یوسف: ۸۰-۸۳) واته: (کانتیک که ناومید بوون له پاشا، له که ناریکه وه بۆ خویان دهستیانکرد به چپه و پاگورینه وه، گه وره که یان وتی: باشه، ئه ی نه تانزانی که بیگومان باوکتان به پاستی په یمانیکی لی وه رگرتوون و خواشی کردوه به شایهت به سه رتانه وه، پیشتریش ئاشکرایه که چیتان کرد به یوسف و پیلانتان گیرا دژی، ئیتر من هه رگیز ئه م سه رزه مین و ولاته به جیناهیتلم هه تا باوکم مؤله تم ده دات، یاخود خوا فه رمانیک بدات له قازانجم بییت، ئه و زاته ش چاکترینی دادوه رانه. بگه پینه وه بۆ لای باوکتان و پیسی بلین: ئه ی باوکی به پریمان، بیگومان کوپه که ت دزی کرد و ئیمه ئاگامان لی نه بووه، جگه له وه ی که زانیومانه، ئیمه له شاراوه و نهینیه کان شاره زانین (نازانین ئه و کوپه بۆ وای کرد). (حه ز ده که ییت، له خه لگی) ئه و شاره ش بپرسه که ئیمه ی لی بووین، له و کاروانه ش بپرسه که ئیمه ی تیدا بووین و پیکه وه هاتینه وه، ئیمه به دلنیا بییه وه پاست ده لئین و پاستگوشین. (یه عقوب) وتی: به لکو دیسانه وه خۆتان پیلانکی ترتان پیکخستوه، جا چارم نییه خۆگرییه کی جوان نه بییت، ئومیده په روه ردگار هه موویانم بۆ بهینیتته وه و به هه موویان شاد بجم، به پاستی ئه و زاته زانا و دانایه).

دېقەت بدهن: ئىتوھ بېرۆنەوھ بۆ لای باوكتان و پىيى بلىن: ئەى باوکی به پىزمان، بىگومان كورپه كەت دزىى كردووه و ئىمه ئاگامان لىى نه بووه.... به عقوب وتى: به لكو خۆتان پىلانى ترتان پىكخستووه..... لىره دا سى دىمن ههيه، دىمەنى به كه م له مىسردايه و برا گه وره كه به براكانى دىكهى ده لىت بچن به باوكتان ئاوا بلىن، دىمەنى سىهه م له كه نعانە و وه لآمى به عقوبى باوكتانە. له نىوان ئەم دوو دىمە نه شدا دىمەنى دووھم ههيه: پۆىشتنه وهى براكان و بىنى پىگای دوور و درىزى نىوان مىسر و كه نعان و گه ياندنى په يامه كه به باوكتان، به لآم دىمە نه كه به سهر هه موو ئەمانه دا باز ده دات به سهر "زه مان و مه كان" دا، به كسهر وه لآمى باوکه كه ده گوازىته وه، به مه ش قسه كهى براكه يان ده بىته كۆتايى دىمەنى به كه م و سهره تاي دىمەنى سىهه م و به لگهى ئەوه شه كه براكان ده قاوده ق قسه كانى برا گه وره كه يان گه ياندووه به باوكتان به بى زياد و كه م.

پىچەوانهى بازدان:

ئەنجا با دىقەتى دىمە نىكى دىكهى سووره ته كه بدهن، كه پىچەوانهى ئەوه يه كه باسمانكرد له بازدان به سهر "شوىن - مه كان" دا، ئەو كاتهى كه يوسف خۆى له براكانى ئاشكرا ده كات و پاشان پىيان ده فهرموىت: بېرۆنەوھ ئەم كراسه م بدهن به سهر پوو خسارى باوكتان و ئەو وىش چاوه كانى چاك ده بنه وه. به پىيى ئەو بنه مايهى كه له دوو

نمونه‌ی پیشوودا کارمان له‌سه‌ر کرد، پیوستوایه که ده‌قه‌که به‌مجوره
 بیت: "برۆنه‌وه کراسه‌که‌م بده‌ن به‌سه‌ر پوخساری باوکمدا و ئه‌ویش
 چاره‌کانی چاک ده‌بنه‌وه، کاتیك کراسه‌که‌یان دا به‌سه‌ر روخساریدا،
 چاوی به‌عقوب چاک بوویه‌وه..."، واته پیوستوایه باز بدریت به‌سه‌ر
 "شوین - مه‌کان" دا، به‌لام نا.... لی‌ره‌دا زۆر پیویسته ئه‌و نیوانه - له
 گه‌رانه‌وه‌ی براکان بۆ لای باوکیان به‌کراسه‌که‌وه و وتووێژی نیوان باوک
 و خیزانه‌که له‌که‌نعان و بۆنکردنی کراسه‌که له‌لایه‌ن به‌عقوبه‌وه -
 هه‌مووی باس بکریت و باز نه‌دریت به‌سه‌ریدا، له‌به‌ر گرنگی باسه‌که..
 جا با دیقه‌تی نایه‌ته‌کان بده‌ین: ﴿ اَذْهَبُوا بِمِصْرِي هَذَا فَالْقَوْمُ عَلَىٰ وَجْهِ
 أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ
 أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ
 الْقَدِيرِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَنُكَلِّ
 لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ (يوسف: ٩٣- ٩٦) واته: (برۆن
 ئه‌م کراسه‌م به‌رن و بیده‌ن به‌سه‌ر پووی باوکمدا، بینایی بۆ ده‌گه‌رینه‌وه
 و چاوی چاک ده‌بیته‌وه، پاشان هه‌موو که‌سوکارانم بۆ به‌ئین به‌گشتی.
 کاتیك کاروان ئاوه‌دانی به‌جیه‌شت و که‌وته‌ پڕی، باوکیان وتی: به
 راستی من هه‌ست به‌ بۆنی یوسف ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر به‌ بیهۆش و خه‌له‌فاوم
 نه‌زانن. ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌لای بوون وتیان: سویند به‌خوا، بیگومان
 تو‌هه‌ر له‌ ناو سه‌رگه‌ردانی و خه‌یاله‌ کۆنه‌که‌ی خۆتدایت! پاشان که
 مژده‌هینه‌ره‌که گه‌یشت و کراسه‌که‌ی دا به‌سه‌ر ده‌موچاویدا، خیرا

بینایی بۆ گه پایه وه، چاوه کانی گه شایه وه، وتی: ئایا من پیمنه وتن، به
 پاستی ئه وهی من ده یزانم له لایه ن خواوه، ئیوه نایزانن؟! .
 دیمه نی به که م له میسره، که یوسف قسه له گه ل براکانی ده کات بۆ
 ناردنه وهی کراسه که ی. دیمه نی سیهه م له که نعانه، که به عقوب له ناو
 خانه واده که یدا دانیشتوووه و کورپه کانی ده گه پینه وه بۆ لای. جا ئه گه ر
 مه به ست له کورتجیری له چیرۆکه قورئانییه کاندایه مکردنه وهی وشه و
 پیته کان بوایه، ده بوایه - وه ک وتمان - به یه ک دیر کۆتایی به باسه که
 بهاتایه، به لام ئامانجی چیرۆکه کان ئه وه نییه، به لکو خزمه تکردنه به و
 مه به سته سه ره کیبانه ی که قورئانی له پیناودا دابه زیوه... به کیک له وانه -
 له م باسه دا - ئه وه یه که ئیمه واده زانین به عقوب تووشی به لا و
 تاقیکردنه وهی هاوشیوهی پیغه مبه رانی دیکه نه بووه ته وه و ته نها
 تاقیکردنه وهی ئه و، ونبوونی کورپه که ی بووه، به لام له و ورده کارییه ی که
 باس له نیوان قسه که ی یوسف و چاکبوونه وهی چاوی به عقوب ده کات،
 واته دیمه نی دووه م، ئاماره یه کی تیدایه که به عقوب پیغه مبه ر (سه لامی
 خوای لیبت) وه ک پیغه مبه رانی دیکه موپته لا بووه به میلله ته که یه وه،
 ئه وه ته پئی ده لئین: (قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلٰلٍکَ الْکٰدِمِ) به پاستی تو
 هیشتا هر له گومراییه که ی پیشووی خۆتدایت..

نموننه‌ی چوارهم: چیرۆکی سوله‌یمان و شازنی سه‌به‌ه له سیّ
 دیمه‌ندا، دیمه‌نی یه‌که‌م له ناو کۆشکی سوله‌یماندا و ناردنی نامه‌یه‌ک له
 شامه‌وه بۆ یه‌مه‌ن به‌بۆلنده‌ی "هودهود" دا، دیمه‌نی سییه‌م: له یه‌مه‌ن
 و له ناو کۆشکه‌که‌ی شازندا... له نیوانیشیاندا دیمه‌نی دووهم که
 باسنه‌کراوه.. دیمه‌نی ئایه‌ته‌کان بده‌ن: ﴿ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْفِقَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا
 يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَةٌ كَرِيْمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
 وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ (النمل: ٢٧-٣٠) واته: (سوله‌یمان
 وتی به‌په‌پوو: ئیمه له مه‌ودوا له وگوفتاره‌ی تو ده‌کۆلینه‌وه، تا بزانی
 راست ده‌که‌یت یان له ریزی درۆزنانیت. برۆ ئه‌م نامه‌یه‌ به‌ه و بۆیان فری
 بده، پاشان خۆت چه‌شار بده و بزانه ده‌لێن چی و چ باسوخواسیک
 ده‌که‌ن. (شازن) وتی: ئه‌ی پێزداران، به‌پاستی من نامه‌یه‌کی پیروۆز و
 به‌پێزم بۆ دانراوه. نامه‌که له سوله‌یمانه‌وه و به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی
 میهره‌بانه‌وه (ده‌ستپێده‌کات)...

دیمه‌نی یه‌که‌م: سوله‌یمان به‌هودهود ده‌فه‌رموویت: ئه‌م نووسراوه‌ی
 من بیه و فرییبده‌ بۆیان... دیمه‌نی سییه‌م: شازن به‌پیاوماقولا
 ده‌لێت: من نووسراویکم بۆ هه‌لدراره... ئیتر دیمه‌نی دووهم، واته
 دوریی نیوان شام و یه‌مه‌ن بازی به‌سه‌ردا دراره، که مروّفی ئاسایی له
 سه‌رده‌مه‌دا به‌چه‌ند مانگیک ئه‌و ماوه‌یه‌ی بریوه... به‌لام سه‌یری

به‌ستنه‌وه‌ی دوو دیمه‌نه‌که بکه له پێی وشه‌کانیشه‌وه: (فَالْقَهَّالِينَ) (بۆیان فری بده) (بۆیان هه‌لبده)، شارژنیش ده‌لێت (إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْ) (بۆمه‌لدراوه)...

به‌لام با له شتیکی دیکه وردبینه‌وه له‌م نمونه‌ی چواره‌مه، ئه‌ویش قسه‌کانی هودهوده کاتیک باسی یه‌مه‌ن و سه‌به‌ه ده‌کات، سوله‌یمان لێده‌پرسیت: بۆ دواکه‌وتوویت و لێره ئاماده‌نه‌بوویت؟ ئه‌ویش - پێویستوایه بلێت له فلان شوێن بووم و به‌س، به‌لام سه‌یر ده‌که‌ین هودهود درێژه به‌ قسه‌کانی ده‌دات و ده‌لێت ئه‌وان خۆر ده‌په‌رستن و

خوا ناپه‌رستن: ﴿وَجَدْتَهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمْ

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي

يُخْرِجُ الخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ (النمل: ٢٤-٢٦) واته: (بینیم که خۆی و

قه‌ومه‌که‌ی، سوژده‌یان بۆ خۆر ده‌برد له‌جیاتی خوا، شه‌یتان کار و کرده‌وه‌کانیانی شیرین و جوان کردبوو له‌ به‌رچاویان، هه‌ربۆیه به‌ هۆی ئه‌وه له‌ پێگا لایانداوه و هیدایه‌تیان وه‌رنه‌گرتوو. (شه‌یتان پێی لێگرتن) بۆ ئه‌وه‌ی سوژده‌نه‌به‌ن بۆ ئه‌و خواجه‌ی که نه‌یتنی ده‌رده‌کێشیت له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا و ده‌زانیت ئێوه چی ده‌شارنه‌وه و چیش ئاشکرا ده‌که‌ن.. خوا ئه‌و زاته‌یه که جگه له‌و خواجه‌کی تر نییه، خاوه‌نی ته‌ختی مه‌زن و گه‌وره‌یه). سه‌یر بکه‌ن! چی پێویست به‌م

باسی عه قیده و ئه وهی که خوا ده زانیت چ ئاشکرا بکه ن و بیشارنه وه و
خوا خاوه نی عهرشی عه زیمه .. ئه م دریزکردنه وهی وه لآمه ی هودهود بۆ
باسکراوه ؟

له وه لآمدا ده لئین: هۆکاره که ی دوو شته:

یه گه م: وه لآمه که ی هودهود بۆ خزمه تکردنه به مه به سته
سه ره کییه که ی هاتنی قورئانی پیروژ که بابته ی عه قیده و
یه کخوابه رستییه، که باسکردنی ئه مه له هه موو بۆنه و بابته تیکدا له
قورئاندا هاتوو و مه به سته ی سه ره کیی دابه زینی ئه م کتیه پیروژه یه ..

دووهم: باسکردنی مه به سته کانی قورئان، له پئی زمانه وه یه، واته
زمانی قورئانی پیروژ، که یه کیک له بواره کانی ئیعجازی قورئانیش
بابته ی ره وانبیژییه، دوو له هونه ره ره وانبیژییه کانی قورئان بریتین له:
کورتبری و دریزکردنه وه، له م باسه ی چیرۆکی سوله یمان و هودهوددا
هه ردوو هونه ره که ده بینین: لیره دا دریزکردنه وه ی باسه که هه یه له بهر
بابته ی عه قیده، له ناردنی نامه که شدا کورتبری هه یه له بهر
پئویسته بوونی باسکردنی چۆنیته ی فرینی هودهود و گه یشتنی به
یه مه ن..

نهمونه ی پینجه م: لیره دا دریزه به باسه که ناده یین و به کورتی
چه ند نمونه یه ک که تیا یاندا باز به سه ر رووداوه کاندا دراوه له رووی کات
و شوین "زه مان و مه کان"، به لآم لیکۆلینه وه و شیکرنه وه ی
به جیده هیلین بۆ خوینه ر...

له وانه:

۱- سوله یمان و گه یشتنی عه رشه که ی شازن، نه وکاته ی سوله یمان داوا له ناماده بووانی مه جلیسه که ی ده کات: کی ده توانیت عه رشه که ی شازن له یه مه نه وه بهینیت بو نیره: ﴿ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ ﴾ (النمل: ۴۰) واته: (نه و که سه ی که زانست و زانیاری له (نهینیه کانی) کتیبی ته ورات مه بوو، وتی: من بوئی ده هیتم به چاوتروکاندنیک. نه وسا کتوپر سوله یمان بینی ته ختی پاشایه تی له لایدا دانراوه...)، که لیله دا زه من نه ماوه له نیوان قسه که ی زاناکه و گه یشتنی عه رشه که له یه مه نه وه بو شام.

۲- فه رمانکردن به موسا که به گۆچانه که ی له به رده که بدا، نه و کاته ی قومی موسا داوایان له موسا کرد ناویان بو پهیدا بکات، نه ویش له خوا پارایه وه و خوی گه ورده ش پییغه رموو: ﴿ فَكُنَّا أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ ﴾ (البقرة: ۶۰) واته: (نیمه ش پیمانوت: به گۆچانه که ت بده به (تاشه) به رده که دا، به رده که دوازده کانی لیته لقولا)، ﴿ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ ﴾ (الإعراف: ۱۶۰)، واته: (دارعه ساکت بماله به به رده که دا، به رده که دوازده کانی لیته لقولا)... نه مانی زه من له نیوان لیسانی به رده که و ته قینه وه ی ناوه که دا.

۳- نه مانی زه مهن له نښوان نزاى موسا و وه لامدانه وهى په روه ردگار
 بوى، كه كوچ بكن له ميسر، كاتيك موسا و قه ومه كهى له لايهن
 فبرعه ونه وه زوريان بوهات، له خوا پارايه وه كه فريايان بكه وپت:

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُوْا لِيْ قَوْمٌ يُجْرِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَاسْرِ بِعِيَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبِعُوْنَ ﴿٢٣﴾ ﴾

(الدخان: ۲۲- ۲۳)، واته: (هانا و هاواری بردووه بوه روه ردگاری:
 په روه ردگارا، به راستی نه مانه کومه لیکي تاوانبارن. شه وپه ویی بکه به
 به نده کانم و شار چول بکن، بیگومان نه وانه به دواتاندا دین). دیقته
 بدهن، په کسر پاش نزاکی موسا، ده سته جی خوا پیی ده فهرمویت:
 شه وپه ویی به به نده کانم بکه ...

۴- فه رموده ی په روه ردگار له باره ی دروستکردنی ناده م و

ده سته جی سوژده بردنی فریشته کان بوی: ﴿ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ

مِنْ رُوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سَاجِدِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ ﴾

(الحجر: ۲۹- ۳۰)، واته: (جا کاتیک ری کوپیک و ته واوم کرد، له و پوچه
 تاییه تییه ی که من (به دیینه ری نهوم)، پیمبه خشی، نه وه هه مووتان
 کرنووشی بوهرن، پاشان فریشته کان هه موویان به گشتی کرنووشی
 پزیان برد) ...

۵- فه رمانی نه مرود به سووتاندنی ئیبراهیم و ده سته جی

فهرمانکردنی په روه ردگار به ساردبوونه وهی ناگره که: ﴿ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ

وَأَنْصُرُوْا إِلٰهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَعٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَسَلٰمًا عَلٰی

إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٦﴾ (الانبیاء: ٦٨-٦٩)، واته: (هه ندیکیان وتیان: ئیبراهیم بسووتینن و پشتیوانی له خواکانتان بکهن، ئەگەر ئیوه شتیکتان بو ده کریت. وتمان: ئەی ئاگر سارد و سهلامهت به له سهر ئیبراهیم)...

دووم: بازدان به تێپه راندنی "کات و زه مان":

له یه کێک له دیمه نه کانی دیکه ی چیرۆکه قورئانییه کاندای، جوړیکی دیکه ده بینین، ئەویش بازدانه به رووداو به سه ر کات و زه مه ندا. با نمونه کان وه ربگرین:

نموونه ی یه که م: چیرۆکی خاتوو مه ریه می پاکیزه و سه روه رمان

عیسا (سه لامی خوای لیبتیت). دیقه ت بفرموون: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَأِکَةُ یَمْرِئِمُ إِنَّ اللَّهَ یُبَشِّرُکَ بِکَلِمَةٍ مِنْهُ أَسْمُهُ الْمَسِیحُ عِسی ابنُ مریمَ وَجِیْهَآ فِی الدُّنْیَا وَآلْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِینَ ﴿٤٥﴾ وَیُکَلِّمُ النَّاسَ فِی الْمَهْدِ وَکَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِینَ ﴿٤٦﴾﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى یَکُونُ لِی وَوَلَدٌ وَلَمْ یَمَسِّنِ بَشَرٌ قَالَ کَذَٰلِکَ یَخْلُقُ مَا یَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا یَقُولُ لَهُ کُنْ فِیَکُونُ ﴿٤٧﴾ وَیُعَلِّمُهُ الْکِتَابَ وَ الْحِکْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَ الْإِنجِیلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِی إِسْرَءِیْلَ أَنِی قَدْ جِئْتُکُمْ بِآیَاتٍ مِنْ رَبِّکُمْ أَنِی آخَلَقْتُ لَکُمْ مِنَ الطِّینِ کَهَیْئَةِ الطَّیْرِ فَانفُخْ فِیْهِ فِیَکُونُ طَیْرًا یُؤَدِّنُ اللَّهُ وَآیْرُثُ الْأَکْثَمَةَ وَ الْآبْرَصَ وَ أُحِی الْمَوْتِی یُؤَدِّنُ اللَّهُ وَ أُحِیْکُمْ بِمَا تَأْکُلُونَ وَ مَا تَدْخُرُونَ فِی یُوتِیْکُمْ إِنِّ فِی ذَٰلِکَ لَآیَةٌ لِّکُمْ إِن کُنْتُمْ مُؤْمِنِینَ ﴿٤٩﴾﴾ (آل عمران نا کوتایی ئایه تی ٥٢). کاتیک فریشه که به مه ریه می وت: ئەی مه ریه م به راستی خوا مرده ت ده دات:

به وشه یه کی خۆی که ناوی (المسیح)ه، عیسای کورپی مه‌ریه‌مه، که
 پیاوماقوولّ و پایه‌به‌رزه له‌م دنیا‌دا، له‌قیامه‌تیشدا له‌ده‌سته‌ی نزیکانه،
 جا عیسا له‌بیشکه‌دا و به‌گه‌وره‌ییش قسه‌ده‌کات بۆ‌خه‌لگی، له
 پیاوچا‌کانیشه. ئه‌وسا مه‌ریه‌م وتی: په‌روه‌ردگارا، جا چۆن من منداڵم
 ده‌بیّت: خۆ که‌س توخنم نه‌که‌وتووه، (جوهره‌ئیل) فه‌رمووی: ویست و
 فه‌رمانی خوا هه‌روایه و چی بویت دروستی ده‌کات، هه‌ر کاتیک شتیکی
 بویت ته‌نها پێی بلّی ببه، ده‌سته‌به‌جی ده‌بیّت. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره
 فیّری کتیب و نووسین و دانایی و ته‌ورات و ئینجیلی ده‌کات. ده‌یکات به
 پیغه‌مبه‌ر بۆ‌لای نه‌وه‌ی ئیسرائیل که: بۆ‌لای ئیوه‌ ره‌وانه‌ کرۆم، به‌لگه
 و نیشانه‌یه‌کیشم پێیه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه، (ئه‌ویش ئه‌مه‌یه‌ که):
 من له‌قور شیوه‌ی بالنده‌تان بۆ‌دروست ده‌که‌م، ئینجا فووی پێدا
 ده‌که‌م، به‌فه‌رمانی خوا یه‌کسه‌ر، ده‌بیّته‌ بالنده‌یه‌کی زیندوو و کویری
 زکماک و نه‌خۆشی به‌له‌کیی، چاک ده‌که‌مه‌وه به‌ویستی خوا و
 مردووانیش زیندوو ده‌که‌مه‌وه به‌فه‌رمانی خوا و هه‌والّی ئه‌و شتانه‌ی که
 ده‌یخۆن و هه‌لی ده‌گرن له‌ماله‌کانتاندا پیتانزاده‌گه‌یه‌نم، به‌پاستی له‌و
 شتانه‌دا به‌لگه و نیشانه‌هه‌یه‌ بۆ‌تان ئه‌گه‌ر ئیماندارن).

سه‌ره‌تای دیمه‌نه‌که‌ قسه و باسی فریشته‌یه‌ له‌گه‌لّ خاتوو مه‌ریه‌می
 پاکیزه، که خوا کورپکی پێده‌به‌خشیت و وه‌لامی مه‌ریه‌مه‌ که چۆن
 به‌بیّ هاوسه‌ر منداڵی ده‌بیّت و پاشان قسه‌ی فریشته‌کان له‌باره‌ی
 کورپه‌که‌یه‌وه که چۆن قسه‌له‌گه‌لّ به‌نی ئیسرائیل ده‌کات و چیبیان

پیده لیت و پاشان کتوپر باز به سهر کات و زه مه ندا ده دریت که زیاتر له
 (۳۰ سال) ده بیت له و کاته وهی که فریشته کان قسه له گهل مه ریهم
 ده کن تا نه و کاته ی عیسا (سه لامی خوی لیبت) گه وره بووه و بووه
 به پیغه مبر و له گهل به نی ئیسرا ئیلدا و توویژ ده کات... کتوپر خوینه ر
 ده خاته ناوچه رگه ی مملانی عیسا ی سه روه رمان و به نی ئیسرا ئیل...

نمونه ی دووم:

نهم نمونه یان تایبه ته به ژبانی سه روه رمان زه که ریا و یه حیا
 (سه لامی خویان لیبت). زه که ریا پیر بووه و هیشتا مندالیان نه بووه،
 داوا له خوا ده کات مندالیکیان پیببه خشیت. دیقته تی دیمه نه کان بده ن

له نایه ته کاند: ﴿ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ

ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً

وَعَشِيًّا ﴿١١﴾ يَبْحَثُ خِذَ الْكِتَابِ بِقُوَّةٍ وَاَتَيْنَهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا

وَزَكَاةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ

وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ (مه ریهم: ۱۰ - ۱۵)، واته: (زه که ریا وتی:

په روه ردگارا، نیشانه یه کم پیببه خشه تا دلنیابم، که نه و مزده یه هاتوته
 دی، خوی گه وره فه رموی: نیشانه و به لگت نه وه یه (له سه ر بوونی
 نه و کوره) که تو ناتوانیت سی شه وی ته واو (به پوژده کانیه وه) قسه
 له گهل خه لکیدا بکه یت. له په رستگا که ی هاته ده روه بو ناو قه ومه که ی
 و نامارهی بو کردن به یانیا و ئیواران ته سببحات و ستایش بکن. نه ی
 یه حیا کتیبی (ته ورات) به توندی بگره و پابه ندی به و هر له ته مه نی

نهوجه وانیدا، توانای جیاکردنه وهی راست و ناراستمان پیبه خشی، به دادوه ریکی ریکوپیک کیشهی خه لکه که ی چاره سهر ده کرد. یه حیا دل و ده روونیکی پر له سۆزو خۆشه ویستی و پاكوخاوینی هه بوو که له لایه ن خۆمانه وه پیمانبه خشیبوو و ئه و زۆر خواناس و پاریزکار بوو. هه روه ها چاکره فتار و جوانره فتار بوو له گه ل باوک و دایکیدا، وه نه بیته ئه و که سیکی دلره ق و یاخی و ناله بار بوو بیته. دروود و سه لامی خوی لیبیته له و پۆژه دا که له دایک بوو و له و پۆژه دا که وه فات ده کات، له و پۆژه شدا که هه لده ستیته و زیندوو ده بیته وه).

دیقه ت بفرموی: زه که ریا له میحراب دانیشتوو وه له خوا ده پاریته وه که مندالیکی پیبه خشیته، په روه ردگار وه لامی ده داته وه و نیشانه ی ئه و وه لامدانه وه ش له زمانه وتنی زه که ریا به بۆ ماوه ی سی شه و، که زه که ریا له میحرابه که دیته دهر (فخرج علی قومه من المحراب) ده ستبه جی له زمانده که ویت و به ئاماژه به قه ومه که ی ده لیت سوپاس و ستایشی خوا بکه ن به یانیان و ئیواران.. لیره دا پیوستویه دریزه به ژیا نی زه که ریا و مندالبوونیان و له دایکبوونی یه حیا و گه وره بوونی به پیغه مبه ربوونی بکریت جا بفرمویته "ئه ی یه حیا! ئه و کتیبه بگره به هیژ و توانا وه" ... به لام ئه وه ی که پیویست نه بیته ئه و زه مه نه ی نیوان هاتنه دهر وه ی زه که ریا به له میحراب تا گه وره بوونی یه حیا، که چه ندین سال نیوانیا نه. به لام بازدانه که لیره دایه، که ده ستبه جی یه حیا بووه به پیغه مبه ر و خوا بانگی ده کات بۆ وه رگرتنی په یامه که ی،

به‌وش خوینەر که خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی باسی زه‌که‌ریایه، کتوپر
خوی ده‌بینیته‌وه له به‌رده‌م یه‌حیا‌یه‌کی گه‌وره و پی‌گه‌یشتوو، که
بانگده‌کریت بۆ وه‌رگرتنی په‌یام.

جا - وه‌ک ده‌لین قسه‌ قسه‌ ده‌هینیت - به‌راستی ئه‌م چه‌ند ئایه‌ته
که‌مه، هینده‌ پر و اتا و ئاماژه‌ی جۆربه‌جۆرن، که مرۆف ده‌سته‌وسان
ده‌کات له به‌رده‌م قورئاندا و ناچارمان ده‌کات ئاماژه به چه‌ند خالیکی
بده‌ین، له‌وانه:

۱- نزاکردنی زه‌که‌ریا له میحرا‌به‌که و وه‌لامدانه‌وه‌ی خوایی بۆ نزا‌که‌ی
و دانانی نیشانه‌ بۆی، که "له‌زمانکه‌وتنیه‌تی"، ده‌سته‌بجی، به‌لی زۆر
به‌خیرایی، رووده‌دات، ئه‌وه‌تا زه‌که‌ریا هر له میحرا‌به‌که دیته‌ ده‌ر،
یه‌کسه‌ر له‌زمان ده‌که‌ویت، وه‌ک بلینی له ئان و ساتدا خوا نزا‌که‌ی
لیوه‌رگرت و به‌بی تپه‌رپوونی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ریدا. خوینەر هینشتا
کاریگه‌ریی ئه‌و وتووێژه‌ی له‌سه‌ره که تازه به تازه له میحرا‌به‌که‌دا
کۆتایی هاتوو، وه زه‌که‌ریا دیته‌ ده‌ره‌وه، ده‌بینیت قه‌ومه‌که‌ی هاتوون
بۆ ئه‌وه‌ی نوێزیا‌ن بۆ بکات، ئه‌ویش به ئاماژه‌ پێیان ده‌لێت و به ئاماژه
قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات، دیسانه‌وه کتوپر "بانگه‌وازی‌ک" ده‌بیستین که
نازانین سه‌رچاوه‌که‌ی کوئییه و بانگی "یه‌حیا" ده‌کات و پێی
ده‌فه‌رمویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتٰنَا مِنْ قَبْلُ هٰذَا الَّذِيْ اَنْزَلْنَا عَلٰى رَسُوْلِنَا هٰذَا نَبَا نَبَا
(ئه‌ی یه‌حیا! ئه‌و کتیبه‌ به‌هیز و تواناوه‌ بگره‌...)، تا بۆمان
ده‌ریکه‌ویت که ئه‌مه، ئه‌و یه‌حیا‌یه‌که که که‌میک پێش ئیستا مرژده‌ی

هز له مندائیکی بچووک ناکات وهك ئەوکاتەى كه كړپیان و کردیانە
خزمه تکاریکی ماله که یان...

له باسى مووساشدا (سهلامى خواى لیبیت)، پئویسته باس له وه
بکریت که مووسا پیگه یشتوو و بووه ته پیاویکی کامل، له بهر ئه وهى
له دواتردا باسى ئه وه ده کریت که پیاویک به "مشته کۆله" و
پیاکیشانیک ده کوریت، دهى ئه گهر نه بوویته پیاویکی ته واوه تیی،
ناتوانیت مروفیکی دیکه بکوریت به یه ک پیداکیشان...

به لام، یه حیا وانیه، وهك بلینی ئاماژه یه که بو ئه وهى که خواى
که وره ده سته جی نزا که ی زه که ریای باوکی گیرا کردوو و چاوی
پیغه مبه ره که ی روشن کردوو ته وه به به خشینی نه وه یه ک پیی، وه به
خیرایش که یاندوو یه تیه پله ی پیغه مبه رایه تی...

خوایه! چاوی ئه و که سانه روشن بکه ره وه که وهك زه که ریا هیشتا
چاوه رپی به خشینی مژده یه کی خوشن له ئاسمانه وه...

به شی سیهه م

جوره کانی بازدان به رووداو

له م به شه دا، باسی چند هۆکار و ئامانجیک ده کهین که به هۆیانه وه
و له بهر ئه و ئامانجان، باز به رووداو ده دریت، یان دیمه نی چیرۆکه کان
ده گوازیینه وه و دیمه نی ناوه راست باسناکریت، له وانه:

۱- گواستنه وه ی رووداو و بازدان پیتی، له جیهانی بینراو "عالمی
شه هاده" بۆ جیهانی نادیار "عالمی غیب"، وه له به لا و ناره چه تیبه وه
بۆ پاداشت.. بۆ نمونه: چیرۆکی چه بیبی دارتاش له سووره تی (یس). له
سه رده می عیسادا (سه لامی خوی لیبیت) سی نیردراو ده نیردرین بۆ
شارۆچکه یه ک بۆ بانگکردنیان بۆ لای خواناسی، له وی که س باوه پریان
پیناکات، ته نها که سیکی دارتاش نه بیت، که به پیتی گێرانه وه کان ناوی
چه بیبه. ئه و به ئاشکرا به قه ومه که ی ده لیت من باوه پرم به خوا هیناوه،
ئه وانیش به ردبارانی ده که ن و شه هیدی ده که ن. دواتر خوی گه وره
دیمه نی ژیا نی دوا پۆژی ئه و پیاوه مان نیشان ده دات که چۆن پیشوازیی
لیده کریت بۆ به هه شت. دیقه ت به رموون: ﴿إِنِّي أَمْسْتُ بِرَبِّكُمْ
فَأَسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾﴾ (یس: ۲۵—
۲۶) واته: (به راستی من بریارمداوه که ئیمان به په روه ردگارتان به ینم،
با چاک گویتان لیبیت. پیتیوترا: فه رموو بۆ ناو به هه شت، له وی شه وه هر

دلسۆزانه وتوويه تى: خۆزگه قه ومه كه م بيانزانىايه سهرئه نجامى ئيمان
 چۆنه و كه وتوومه ته چ ناز و نيعمه تىكه وه، سهره تاي ئايه ته كه
 قسه يه كه كه حه بيب له دونيادا و له ناو قه ومه كه يدايه و ده لئيت كه ئه و
 باوه پى به په روه ردگار هيئاوه، قه ومه كه يشى به ردبارانى ده كه ن، به
 دوايدا وتوويزيكت ديت كه له جيهانى غه بيدا رووده دات، له نيوان ئه و دوو
 ديمه نه دا هيچ وشه يه ك نيه كه باس له گواستنه وه ي رووداوه كه بكات
 له م جيهانه وه بۆ ئه و جيهان. حه بيب پويى قسه ي له نيردراوه كانى
 عيسايه و ده لئيت: من باوه پى به په روه ردگارى ئيوه هيئاوه، خوينه ر
 ليره دا چاوه پى وه لام ده كات له و نيردراوانه، به لام كتوپر وه لام له
 جيهانىكى ديكه ي نادياره وه ديت كه مژده ده دات به و پياوه كه ده چيته
 به هه شته وه و نازانين قسه كه ره كه ش كتيه .. هه روه ها له دوودليدان ئايا
 به راست كابرا چووبيته به هه شته وه، به لام وه لامى پياوه كه خوى
 به لگه يه له سهر ئه وه ي ئه و به راستى چووته به هه شته وه و ئه و
 نازونيعمه ته ي بينيوه كه واده ي دراوه به ئيمانداران، له به رئه وه
 وه لامه كه ي ئه وه يه: خۆزگه قه ومه كه م بيانزانىايه !! ئا ليره وه
 ده رده كه ويته كه پياوه كه پاش كوژرانى و خستنيه گۆپه وه و
 ليخۆشبوونى په روه ردگارى جا چووته به هه شت، به لام ئه مانه هيچى
 باس نه كراون و راسته وخۆ ديمه نه كه گواستراوه ته وه بۆ جيهانى غه يب،
 له به ريه ك شت: تا ده ركه ويته كه په حمه ت و سۆزى په روه ردگار نزيكه
 له چاكه كارانه وه و ده سته جي و خيرا ئاماده گى هه يه و ئه م پياوه ش

پاداشتی خۆی وه رگرتوووه و با مۆڤه کانی دیکهش نه ترسن له
پاگه یاندنی باوه پری خۆیاندا...

۲- جوړیکی دیکه ی بازدان به رووداو له بواری نزا و پارانه وه دا
پووده دات، وهك ئاماژهدان به خیرایی وه لامدانه وهی نزای به نده کان:
کاتیک موسا (سهلامی خوای لیبیت) ده پارپته وه و ده فهرمویت:

﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُوْلَاءَ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿۲۲﴾ فَأَسْرِبِعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿۲۳﴾﴾

(الدخان: ۲۲- ۲۳) واته: (کاتیک موسا نزا ده کات هه رته وه نده ده لیت:
خوایه! ئەمانه هۆزیکى تاوانکارن، واته به شیکى نزاکه هاتوووه و نزاکه ی
ته واو نه کردوووه، له بهر نه وهی دیاره ناکریت ئەم پرسته هه والیه
"جمله خه به ریه" بهس بیت بو داواکردنی شتیک، واته پرسته که
وایلیدیت: خوایه! ئەمانه هۆزیکى تاوانکارن..... ئەمجا چی؟، نزاکه
چییه؟ ده بیت نزیه که هه بیت که له سه ر بنه ما ی ئەم سکالایه
داپێژابیت، به لام له سیاقی چیرۆکه که دا نزاکه ی موسا بوونی نییه،
ئەمەش بو ئەوهی به لگه بیت له سه ر زانست و ناگاداریی پهروه ردار به و
نزیه و خیرا وه لامدانه وهیشی. وهك بلیی خوای گه وره قسه که ی
پێپرپوه، وهك چۆن ئیمه جاری وا هه یه له کاتی قسه کردنی که سیکدا
قسه که ی پێده برین و یه کسه ر مژده خوشه که راده گه یه نین،
پهروه ردارگاریش - والله المثل الأعلى - قسه که ی موسا ده بریت و یه کسه ر
مژده ی پێده دات به مۆله تدان به ده رچوونی خۆی و له ناوچوونی
فیرعه ون...

۳- جوړيکي دیکه ی بازدان به رووداو، له پټی هاتنه ناووه وی که سیکي دیکه بؤ ناو چیرۆکه که ده بیټ... با سه یری ئه م نمونه یه بکه یین:

له به سه رهاتی یوسفدا، کاتیک براکانی کزده بنه وه که پیلان بؤ له ناو بردنی یوسف بکیشن، وه له ئه نجامدا ریځده که ون له سه ر کوشتنی و دواتر ده یگورن بؤ خستنه بیره وه، ئه م دیمه نه ته واو ده بیټ، یه کسه ر قسه ی براکان به دوایدا دیت له گه ل باوکیاندا: ﴿ اِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيبَتِ الْجَبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَنَحْفُطُونَ ﴿١٢﴾ ﴾ (یوسف: ۸- ۱۲) واته: (کاتیک براکانی یوسف وتیان: به راستی یوسف و براکه ی (بنیامین) لای باوکمان، له ئیمه نازدار و خوشه ویسترن، له کاتیکدا ئیمه کومه لیکي به هیزین، به راستی باوکمان له سه رلیشیاوویه کی ناشکرادایه. یوسف بکوژن، یان فرپتی بدنه شوین و زه ویه کی دور، ئه وکاته روی باوکتان یه کلایی ده بیټه وه بؤ ئیوه و خوشه ویستیه که ی هه مووی بؤ ئیوه ده بیټ، ئینجا دوا ی نه مانی یوسف ده بنه پیړ و نه وه یه کی چاک و ریځوپیک. یه کیک له براکانی وتی: یوسف مه کوژن، به لکو بیخه نه ناو بیریکي قووله وه، دوا یی

كاروان ديت و دەيدۆزىنەو و دەيبەن، ئەگەر بېرىار بېت ھەر شىتىكى لىبەن. وتيان: ئەى باوكە ئەو چىتە لە ئىمە دىئانىت لەبارەى يوسفەو، بەراستى ئىمە زۆر دىئۆزى ئەوين و زۆر خۇشمان دەويت. بەيانى بىننيرە لەگەلمان با باى باالى بدات، گەمە و يارى بكات و بىگومان زۆر پارىزگارى لىدەكەين و ئاگامان لىي دەبىت).

ئەمە يان يەك دىمەنە، يان دوو دىمەن، لەبەرئەوھى دەبىت ماوھ و نىوانىك ھەبىت لە نىوان وتوويژى خۇيان و پىلانگىرپىيەكەياندا لە لاىەك و لەگەل وتوويژى خۇيان لەگەل باوكياندا، بۇ ئەوھى پىگە بدات يوسف بىت لەگەلئاندا بۇ يارىکردن و گەشت... لەبەرئەوھى ناگونجىت لەبەردەم باوكياندا دانىشتەن و خەرىكى پىلانگىرپىيە بوون... بەلام با بېرسىن يەعقوب لە كويى بوو لەو كاتەدا؟.. ئەگەر دىمەنەكە يەك دىمەن بىت، ئەوا ئەوان خەرىكى دارىشتىنى پىلان بوون و باوكىشىان دىتە ژوورەوھ و ئەوانىش راستەوخۆ دەلەن باوكە بۇ يوسفمان لەگەل نانىرە... ياخود ئەوان لە شوينىكى دوورتر پىلانەكەيان گىرپاوه و پاشان ھاتوونەتەوھ بۇ لاي باوكيان و پىيانوتووه كە يوسفمان لەگەل بنىرە... واتە دىمەنەكە لە دوو شوينى جىاواز پوویداوھ، بەلام چۆن ئەم دوو دىمەنە بە يەكەوھ بەستراونەتەوھ لە گىرپانەوھى چىرۆكەكەدا بە بىئەوھى پىچران رووبدات تىايدا؟ ئەمە تەنھا بە دانانى وشەى "قالوا" ھاتووتە دى، كە لەناوبىرى قسەكانياندا ھاتووه و دەلالەتە لەسەرئەو

گورپانکاری و بازدان و گواستنه وهیه، به هاتنه ژووره وهی یه عقوب بۆ ناو
باسه که ...

4- جۆریکی دیکه له پێی و توویژیکی ئاشکرا و کتوپر قسه به کی نهینی
و پاشان گه پانه وه بۆ ئاشکراکه، پرووده دات.. با سهیری ئهم نمونه یه
بکهین: جادووبازه کانی میسر کاتیک کۆده بنه وه بۆ پکابه ری موسا:

﴿ فَتَنَّا عَمَّا مَرُّهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ

يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى ﴿٦٣﴾ (طه: ٦٢ — ٦٣)

واته: (جادووگه ران دواى سرته و خورته و ته گبیر و راویژ، وتیان: شك
نییه ئه و دوو نه فهره جادووگه رن. ده یانه ویت به جادووی خویان ئیوه
له سه رزه مینی خۆتان ده رکه ن و ئایین و مه زه ب و پێ و په سمی
چاکتری ئیوه، پوچه ل بکه ن و له به ینبه رن).

ئه و جادووبازانه که وتنه باسوخواس له ناو خۆیاندا و به نهینی
چرپه چرپیان ده ستپیکرد، وتیان: به راستی ئهم دووانه: موسا و
هاروون، دوو جادووبازن....

دیقه ت بفرموون: دیمه ن یه ک دیمه نه، رۆژی کۆبوونه وهی
جادووبازه کان و وه ستانیان به رانه ر به موسا (سه لامی خوی لیبت)
که پیتیوتن: ئامان بۆتان، درۆ هه لمه به ستن به رانه ر به خوا با سزاتان
نه دا، ئهم قسانه کاری تیکردن، ناکۆکیی که وته نیوانیان، (وأسروا
النجوی) به نهینی که وتنه چپه چپ تا موسا به ناکۆکییه که یان نه زانیت،
گه وره کانیان توانیان ناکۆکییه که یان نه هیلن و یه کیان بخه نه وه به وهی

ترساندنیان نه گهر موسا سه رکه وتوو بیټ، نه وانه وان بازاریان نامینیت.. له ترسی نه وه یه ککه وتنه وه و قسه یان کرد به یه ک و پوویانکرده وه موسا و وتیان: نه ی موسا! یان تو ده سټیټیکه، یان با نیمه سه رتا ده سټیټیکه یان، نه ویش فه رموی: به لکو نیوه ده سټیټیکه... ده بینین سه رته تای دیمه نه که به گپړانه وه (سه رد) وه سفی ناکوکیه که مان بو ده کات و پوونی ده کاته وه که وتوو یژیکي لاره کی و نهیني پوویداوه که موسا گوئی لینه بووه، به لام نیمه ی خوینهر و وه رگر گویمان لیبووه و بو مان گپړدراوه ته وه. کاتیکیش چرپه چرپه که ته واو ده بیټ، سیاقه که باسی ناکات و ته نها وشه ی "قالوا" ده هینیت، که به وه دا ده زانین جادوویازه کان پوویانکرده وه ته وه موسا و نه وه ی به نهیني له سه ری پیکه وتبون، به موسایان وت که ده سټیکه به پکا به ریه که.

هه مان دیمه نی وتوو یژي نهیني له ناو وتوو یژیکي ناشکرادا، له چیروکی نیبراهیمیشدا (سه لامی خوی لیټیت) ده بینین، نه وکاته ی که له گه رمه ی قسه کردنایه له گه ل باوکی و قه ومه که یدا له باره ی بته کانه وه، کتوپر وتوو یژیکي نهیني دیته ناو بابه ته که وه، که قسه یه کی نیبراهیمه، که سویند ده خوات ده بیټ بته کانتان پارچه پارچه بکه م، پاشان دریزه به چیروکه که ده دریت... نه م چیروکه چه ند جاریک نه و بازدانه ی تیدا ده بینین، با سه رتا سه رری نایه ته کان بکه یان: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

﴿٥٤﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَمَّا عَدِيدَكِ ﴿٥٤﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 ﴿٥٥﴾ قَالُوا أَحِثْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ زَكَّرْتُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
 فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا
 مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذَاًا إِلَّا كَثِيرًا مَّمَّنَ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ
 هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
 فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ
 ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَشَكُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْظُرُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ
 أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ
 يَنْظُرُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ
 ﴿٦٦﴾ أَوَيْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حِرْقُوهُ وَانصُرُوا
 آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَنْزَارُ كُوْفِي بَرًّا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

(الانبياء: ٥١ - ٦٩) سه ره تا با مانای نایه ته کان بکهین:

واته: (به راستی نئیمه ژیری و هوشمه ندیمان پیشتر به ئیبراهیم
 به خشی، نئیمه چاک نهومان دهناسی. کانتیک به باوک و قومه که ی
 دهوت: نه م بتانه چین نئوه هه میشه به دهوریدا دین و دهیانپه رستن!
 له وه لامدا وتیان: نئیمه باوویا پیرانمان بینویه نه مانه یان په رستووه.
 ئیبراهیم وتی: به راستی نئوه و باوویا پیرانی نئوه له گومراییه کی
 ناشکرادا بوون. خه لکه که وتیان: به راست، تو حه قیقه تت بو نئیمه
 هیتاوه، یان گالته ده که یته؟! ئیبراهیم وتی: به لکو ده مه ویت
 تیتان بکه یه نم که په روه ردگارتان په روه ردگاری ناسمانه کان و زه وییه و

به ديهيتان و من له سهر ئه و بىروباوه پره له شايهت و ئاگاكانم. پاشان ئىبراهيم سويندى خوارد و وتى: به خوا نه خشه يه ك ده كيشم و داويك ده نيمه وه بۆ بته كانتان دواى ئه وهى ئيوه به جيتانهيشتن و پشتتان هه لکرد. پاشان هه مووى وردوخاش كرد جگه له گه و ره كه يان، به لكو كه گه رانه وه (پرسىار بكه ن) و ئىبراهيم راستيان بۆ پوونبكاته وه. بته رستان وتيان: ئه وهى ئه مهى كردووه به خواكانمان، به راستى له سته مكارانه !! هه نديكيان وتيان: بىستومانه لاويك به خراپه باسيان ده كات، پيى ده لئين ئىبراهيم. وتيان: كه وايوو بيهينن به به رچاوى خه لگه وه با ئه وانيش ئاگادار بن و ببينن. وتيان باشه، ئهى ئىبراهيم ئايا تو ئه مهت كردووه به خواكانمان؟! ئىبراهيم وتى: نه خير هه ر كارى ئه و بته زله يه، ده لييانبپرسن ئه گه ر قسه ده كه ن و تيده گه ن!! له دلى خوياندا ليكياندايه وه، سه ره نجام وتيان به خويان: به راستى ئيوه هه ميشه سته مكارن. پاشان به سه رشوپيى پاشگه ز كرانه وه بۆ بىروباوه پره كو نه كه يان: بيگومان تو زانيوته كه ئه وانه قسه ناكه ن و تيناگه ن!. ئىبراهيم وتى: باشه، ئاخىر چون شتيك ده په رستن له جياتى خوا، كه ناتوانيت هيج جو ره قازانج، يان زيانتيكتان پيىگه به نيت، ئوف له ده ستان و له و شتانه ش كه له جياتى خوا ده په رستن، جا ئايا ئه وه تيناگه ن و بىر و هوشتان ناخه نه كار؟! هه نديكيان وتيان: ئىبراهيم بسووتينن و پشتيوانى له خواكانتان بكه ن، ئه گه ر ئيوه شتيكتان بۆ ده كريت. وتمان: ئهى ئاگر سارد و سه لامهت به له سهر ئىبراهيم).

نهجا سهیری نه م خالانهی خواره وه بکه:

۱- ﴿ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدِيرِينَ ﴾ واته: (به خوا

نه خشه یه ک ده کیشم و داویک ده نیمه وه بؤ بته کانتان، دوی نه وهی نیوه به جیتانهیشتن و پشتتان هه لکرد). بازدان به سهر نه وه دا و ناماژنه دان به وهی نیبراهیم نه م قسه یه ی به نهینی و له دلی خویدا وتووه، له به رنه وهی ناچیته عه قله وه نیبراهیم نه م قسه یه ی به ناشکرا وتبیت له به رده م قه ومه که یدا، که قسه که هه ره شه یه بؤ سهر بته کان، به لام نه وان به بی خه م و به بی به هه ندوه رگرتنی هه ره شه که، برؤن بؤ گه شت و سهیرانی خویان.

۲- ﴿ فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴾

واته: (نیجا هه مووی وردوخاش کرد جگه له گه وره که یان، به لکو که گه پانه وه (پرسیار بکه ن) و نیبراهیم راستییان بؤ پوون بکاته وه). لابردن و ناماژنه دان به وهی که نیبراهیم چاره پئی کردوه تا قه ومه که ی ده چن بؤ گه شت و ناهه نگ، پاشان بته کان پارچه پارچه ده کات.

۳- ﴿ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ واته:

(وتیان: نه وهی نه مه ی کردوه به خواکانمان، به راستی له سته مکارانه !!)، لابردن و ناماژنه دان به وهی که نیبراهیم پاش

شکاندنی بته‌کان، له شوینی ږوداوه‌که ږوښتووه و قه‌مه‌که‌ی
هاتوونه‌ته‌وه ږو شوینی ږوداوه‌که .

۴- ﴿ قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِأَهْلِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴾ واته: (وتیان :
باشه، نه‌ی ئیبراهیم نایا تو ته‌مه‌ت کردووه به خواکانمان؟!)، لابردن و
ناماژه‌ندان به‌وه‌ی که چاوه‌رپیان کردووه تا ئیبراهیم بیت ږو شوینی
ږوداوه، پاشان ده‌ستیان‌کردووه به لیکولینه‌وه .

۵- ﴿ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴾
واته: (پاشان به سه‌رشوپی پاشگه‌ز کرانه‌وه ږو بیروباوه‌ږه
کونه‌که‌یان، بیگومان تو زانیوته که نه‌وانه قسه‌ناکه‌ن و تیناگه‌ن!)،
پیش‌وشه‌ی: (لَقَدْ عَلِمْتَ) نه‌وه لابراوه و ناماژه‌ی پینه‌دراوه‌که
قسه‌که‌ر و قسه‌ږوکراو: موته‌که‌للیم و موخاته‌ب، کتیه؟ به‌لام به‌پپی
سیاقی ږوداوه‌کان، دهرده‌که‌ویت که که‌سی "تاک" له ناویاندا هر
ئیبراهیم ږووه، له‌به‌رته‌وه پاناوی "علمت" ږو نه‌وه‌ده‌گه‌رپته‌وه، به
بیته‌وه‌ی پیشتر ناماژه‌ی ږو بکات..

۶- ﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ واته: (وتمان: نه‌ی
ناگر سارد و سه‌لامه‌ت به له‌سه‌ر ئیبراهیم). لابردن و ناماژه‌ندان به
بازدان به‌سه‌ر ږوداوه‌کاندا: بازدان به‌سه‌ر کات و به‌سه‌ر شوین "زه‌مان
و مه‌کان"، ږو گواستنه‌وه‌ی ږوداوه‌کان له شوینی ناگرکردنه‌وه‌که و
مه‌لدانی ئیبراهیم ږو ناوی.

لیره دا که مینک له سهر خالی یه که م ده وه ستین و به راوردی ده که مین به دوو چیرۆکی دیکه ی قورئانی، که به پیچه وانه ی نه مه ی ئیبراهیم وه، وتووێژ "حیوار" یکی لاهه کی تیدایه، به لام خوی گه وره به روونی ئاماژه بو ئه وه ده کات که ئه و حیواره "به نهینی و له دلی خویاندا" روویداوه، به پیچه وانه ی نه مه ی ئیبراهیم وه که هیچ ئاماژه یه کی به وه نه داوه که ئیبراهیم له دلی خویدا ئه و هه ره شه یه ی کردووه ... ئه وانیش چیرۆکی یوسف و موسایه ..

سه ره تا له باسی یوسفدا کاتیک که بنیامین گل ده داته وه و لای براکانی ده لیت دزی کردووه، براکانیشی ده لیتن ئه گه ر بنیامین دزی کردبیت ئه و پیتشتریش برابیه کی دیکه ی هه بوو - که مه به ست یوسفه -، ئه ویش دزی کردووه .. ئا لیره دا یوسف هیچ نالیت و له دلی خویدا ده لیت به راستی ئیوه زۆر خراپکارن .. ﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِۦ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ﴾، به لام دیکه ت بفرموون، ئایه ته که به روونی ده فرمویت: یوسف له دلی خویدا ئه و قسه یه ی به نهینی کرد و لای ئه وان ئاشکرای نه کرد، جا بو زیاتر ته ئکید کردنه وه، هه ر ئه وه نده به س نییه که بفرمویت: یوسف به نهینی و له دلی خویدا ئه و قسه یه ی کرد، به لکو به رسته ی ﴿وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ﴾، دووپاتی ده کاته وه که مانای ئه وه ده گه یه نیت به هیچ جوریک قسه که ی بو براکانی ئاشکرا نه کرد ..

له باسی موسا و جادووبازه کانیسدا - که پیشتیش ناماژه مان پیدا -، کاتیک جادووبازه کان ناکوکی ده که ویته نیوانیان، خوی گه وره به پوونی ناماژه به وه ده کات که ئه وان ناکوکیه کانیان "به نهینی" هیشته وه و نه یانهیشت موسا و هارون پیبزانن، سهیرکن ده فهرمویت: ﴿فَنَنْزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا الْجَوَى﴾، ده فهرمویت: قسه کانیان به نهینی کرد..

جا پرسیاره که ئه مه یه: بۆچی له چیرۆکی یوسف و موسادا ناماژه به وه ده کورت که ئه و دوو حیواره به نهینی کراون، به لام له باسی ئیبراهیمدا ئه و ناماژه یه بۆ حیواری "سویند به خوا بته کانتان تیکده شکینم" نه کراوه؟..
ئه مه وه لامه که یه:

۱- له چیرۆکی یوسفدا، یوسف له پیگه ی هیژ و توانادایه و عه زیزی میسره و له هیچ ناترسیت. براکانیشی له پیگه یه کی بیه ییزی و بیتوانایی و هه ژاری و تۆمه تباربووندان.

۲- له چیرۆکی موسادا، جادووبازه کان گرووپیکی به هیژن و خاوه ن ده سه لاتن و پشتیان به هیژیکی گه وره ی وه ک هیژ یه فیرعه ون به ستووه، به لام موسا و هارون، دوو که سی ته نها و بیه ییز و غه وارهن.

۳- له چیرۆکی ئیبراهیمدا، قه ومه که ی له پیگه ی به هیژ و ده سه لاتدان، به لام ئیبراهیم گه نجیکی ته نها و لاوازه و هیچ پشت و په نایه کی نییه.

جا له هەردوو چیرۆکی یوسف و موسادا، دەبینین کە یوسف، هەروەها گرووپە جادووبازەکە، بەهێز بوون، جا ئەگەر هیچ نامازەیک نەبێت بۆ ئەوەی کە ئەوان قسەکەیان "بە نەینی" کردووە، ئەوا بە هۆی بەهێزی پیگەکەیانەو و دەردەکەوێت کە بە ئاشکرا قسەکانیان کردووە و ترسیان لە کەس نەبووە، ئەمەش لەگەڵ پێڕەوی چیرۆکەکاندا ناگونجێت، لەبەرئەوەی ئەگەر یوسف بە ئاشکرا ئەو قسەییە بکردایە، ئەوا براکانی پێیان دەزانن و ئەو نەخشەییە کە داپرشتبوو بۆ هێنانی باوک و کەسوکاری، هەڵدەوێت شایەو، چونکە هەر کاردانەوێکی یوسف بەرانبەر بەو قسەییە براکانی کە وتیان بۆ یوسف دزی دیکەیشی هەبوو، دەبوو هۆی هەلۆشانەوێ نەخشەکە، هەروەها لەوەی جادووگەرەکاندا، ئەگەر نامازە نەدرایە بەوەی کە بەنەینی حیواریەکان کردووە، ئەوا ناگۆرێت کە یوسف بە ئاشکرا دەبوو بۆ موسا و هاروون و دەبوو بە خالی لاوازیان (*).

(*) سەرئەنجامی گرنگ: بە باشی دەزانم لێرەدا وەک نامازەمان بۆ بەراوردێکی نێوان چیرۆکی یوسف و موسا کردووە، نامازەکەمان درێژتر بکەینەو و ئەو بەراوردە فراوان بکەین لەنێوان ئەو دوو چیرۆکەدا کە لە قورئاندا یەکەیان سۆرەتێکی تەواوی بۆ تەرخانکراوە و دوو مەشیاڵان زۆرترین باسوخواسی هەیه لە سۆرەتەکاندا. چیرۆکی یوسف و باوک و براکانی بە درێژی لە سۆرەتی یوسفدا باسکراوە و چیرۆکی موساش بەشێکی بەرفراوانی لە سۆرەتی (القصاص)دا باسکراوە بەتایبەتی سەردەمی مندالی و دایکی و خوشکەکە و فیرعەون و ژنەکە فیرعەون و....هتد.

نوعمان عەلى خان كە بانگخوازىكى ئەمەرىكىي بەرەگەز پاكىستانىيە و ئىستا لە وىلايەتى تەكساسى ئەمەرىكا سەرۆكى سەنتەرى (البىنە)يە، لە بەرنامەى "بالقرآن اهدىت" بەراوردىك دەكات لە نىوان ھەردوو سوورەتى يوسف كە باس لە چىرۆكى يوسف دەكات، لەگەل سوورەتى (القصص) كە باس لە چىرۆكى موسا دەكات لە مندالىيەو. لەو بەراوردە سەرنجپراكىشانە:

۱- سوورەتى يوسف بە گوزارشتى "أحسن القصص" دەستپىدەكات، سوورەتى (القصص)بىش خۆى ناوناوہ (القصص)، كەواتە شتىك ھەيە ئەم دووانە بە يەكەوہ دەبەستىتەوہ.

۲- سوورەتى يوسف، چىرۆكى كوپ و باوكىكە (يوسف و باوكى)، سوورەتى (القصص) چىرۆكى كوپ و دايكىكە (موسا و دايكى). واتە لە يوسفدا باسى (دايك) ونە و لە (القصص) دا باسى (باوك) ونە.

۳- لە يوسفدا، باوكەكە خۆشەويستى خۆى بۆ كوپەكەى: يوسف، دەردەخات. لە (القصص)دا دايكىكە خۆشەويستى خۆى بۆ كوپەكەى: موسا، دەردەخات.

۴- لە يوسفدا، كوپەكە: واتە يوسف، دەخىرتە بىرەوہ، لە (القصص)دا كوپەكە: موسا، دەخىرتە پوويارەوہ.

۵- لە يوسفدا، ئەم كوپە چەندىن سال لە باوكى دادەبىرت، لە (القصص)دا ئەم كوپە: موسا، ماوہيەكى زۆر كەم لە دايكى دادەبىرت.

۶- لە يوسفدا، ھۆكارى جياپونەوہى باوك و كوپەكە، براكانە. لە (القصص)دا ھۆكارى بەيەكگەيشتنەوہى دايك و كوپەكە، خوشكە (خوشكەكەى موسا)يە.

۷- لە يوسفدا، كوپەكە لە بىرىكدا دەھىتىرتە دەرەوہ، لە (القصص)دا كوپەكە لە پوويارىكدا دەھىتىرتە دەر.

۸- يوسف، دەردەھىتىرت لەبىرەكە و دەبىرتە ناو كوشكىك لە مىسر. موسا لە پوويارەكە دەردەھىتىرت و دەبىرتە كوشكىك لە مىسر.

۹- يوسف، (عەزىزى مىسر، واتە مېزدى زولەيخا) دەيكىرت و دەبىاتەوہ بۆ ژنەكەى. موسا، ژنى فېرەون دەيدۆزىتەوہ و دەبىات بۆ مېردەكەى. واتە: يوسف، پياوئىك دەبىاتەوہ بۆ لاي خىزانەكەى. موسا، ژنىك دەبىاتەوہ بۆ لاي مېردەكەى.

- ۱۰- عزیز میسر که یوسف ده‌باته‌وه بۆ لای خیزانه‌کی، ده‌لئیت: (عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْجِيَهُ وَوَلَدًا). واته: به‌لکو سوودمان پێیگه‌یه‌نیت، یان بیکه‌ین به‌ کورپی خۆمان. ژنه‌کی فیرعه‌ونیش که مووسا ده‌باته‌وه بۆ لای فیرعه‌ون به‌هه‌مانشپوه و - پاش چه‌ندین سه‌ده - هه‌مان قسه‌ ده‌قاوده‌ق ده‌لئته‌وه: (عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْجِيَهُ وَوَلَدًا).
- ۱۱- هه‌ردوو یوسف و مووسا له میسر، تووشی به‌لا و تاقیکردنه‌وه بوون: یوسف له لایه‌ن زوله‌یخاوه داوای کاری خرابه‌ی لیکرا و مووساش تووشی بوودای کوشتن بوویه‌وه و زه‌لامتیکی کوشت. به‌لاکه‌ی یوسف "زینا" بوو، به‌لاکه‌ی مووسا "کوشتن" بوو.
- ۱۲- یوسف، (له‌ناو کۆشکدا) تووشی ئه‌و به‌لا و تاقیکردنه‌وه‌یه بوو. مووسا له ده‌ره‌وه‌ی کۆشک و (له‌ناو بازارپادا) تووشی ئه‌و به‌لایه بوو.
- ۱۳- یوسف هه‌له‌که‌ی نه‌کرد: واته: داوینپرسی نه‌کرد. مووسا (سه‌لامی خوای لیبیت) مرۆفه‌که‌ی کوشت و هه‌له‌که‌ی کرد.
- ۱۴- ئه‌وه‌ی که هه‌له‌که‌ی نه‌کرد، واته: یوسف، ده‌ستگیر کرا و زیندانی کرا، به‌لام ئه‌وه‌ی که هه‌له‌که‌ی کرد، واته: مووسا، له جیاتی زیندانیکردن، رایکرد و هه‌لهات له شار. واته بیتاوان زیندانی کرا و هه‌له‌کاریش هه‌لهات.
- ۱۵- هه‌ردووکیان شایه‌ت له‌سه‌ر کاره‌که هه‌بوو، له سووره‌تی یوسفدا شایه‌تیده‌ر له به‌رژه‌وه‌ندی یوسف شایه‌تی دا، له سووره‌تی (القصص)دا شایه‌تیده‌ر له دژی مووسا شایه‌تی دا (ده‌ته‌وین منیش بکوژیت وه‌ک چۆن دوینی یه‌کیکت کوشت؟).
- ۱۶- چیرۆکی یوسف، له ده‌ره‌وه‌ی میسر ده‌ستپێده‌کات و له میسر کۆتایی دیت. چیرۆکی مووسا له میسر ده‌ستپێده‌کات و له ده‌ره‌وه‌ی میسر کۆتایی دیت.
- جا، جیاوازه‌وه به‌راورده‌ی ئه‌و بانگخوازه، دیقته‌ ده‌ده‌ین به‌ شپوه‌یه‌کی گشتی چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و دوو پێغه‌مبهره چه‌ند جیاوازییه‌کی دیکه و خالی هاوبه‌شیا هه‌یه، له‌وانه:
- ۱- یوسف، (سه‌لامی خوای لیبیت) له سه‌سوویی بردنی براکانیدا خرایه‌ بیره‌وه، به‌لام مووسا له خۆشه‌ویستییدا داکی خستیه‌ رووباره‌که‌وه، واته: یه‌که‌م بۆ له‌ناوبردنی خرایه‌ بیره‌وه، به‌لام دووه‌م بۆ پرگارکردنی خرایه‌ رووباره‌یه‌که‌م به‌ ده‌ستیکی پر له‌رق و کینه‌ خرایه‌ بیره‌وه،

(وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ) ، به لأم دوهم به دهستیکی پر له میهری دایکایه تی خرایه پووباره وه .

(فَكَأَلِيهِ فِي الْيَمِّ) .. چند جیاوازن شو دو وشه یه ی (وَأَلْقُوهُ) (فَكَأَلِيهِ) ... !!

۲- یوسف، ده برای هه بوون، به لأم دوژمنی بوون، به لأم موسا یه ک برای هه بوو، به لأم پشت و په نا و لایه نگری بوو.

۳- یوسف، نه وه ی نیسرائیلی له دهره وه ی میسر هیتا بۆ میسر، به لأم موسا نه وه ی نیسرائیلی له میسر وه برده وه بۆ شوینی خویان بۆ دهره وه ی میسر.

۴- یوسف که خرایه بیره وه، به به رنامه و پلانی مؤؤف شو کاره دژی کرا، به لأم موسا که خرایه پووباره وه به به رنامه و کاری په روه ردگار بوو.

۵- ژنی خاوه ن کوشک (زوله یخا) سه رچاوه ی نازار و نیگه رانی بوو بۆ یوسف. ژنی خاوه ن کوشک لای موسا، سه رچاوه ی نارامی و ناسایش بوو بۆ موسا.

۶- که گوره بوون و پیگه یشتن، خوی گوره به دوو نایه تی هاوشیوه باس له گوره بوون و پیگه یشتیان ده کات: بۆ یوسف ده فه رمویت: (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ؕ آيَاتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲﴾)، بۆ موساس ده فه رمویت: (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ؕ وَأَسْتَوَىٰ ؕ آيَاتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۴﴾). که پیشتریش باسما ن له م دوو به راورده له گه ل چیرۆکی یه حیا دا کرد.

۷- باوکی یوسف، واته یه عقوب، خوی گوره باسی بیتاقه تبوون و نازاری دوور له یوسفی له قورئاندا کردوه: (يَتَأَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَيَّضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ)، چاوه کانی له تاو خه فه ت کویر بوون و ناوی سپییان ده رکرد. دایکی موساس خوی گوره باسی بیتاقه تبوون و نازاری دوور له موسای له قورئاندا کردوه: (وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا).

جا ئیستا با بپرسین، نایا حیکمه ت و سوود له م به راورده و له یه کچوونه ی نیاوان به سه ره اتی ئەم دوو پیغه مبه ره به پیزه، چیه؟ به کورتی نامازه به چند خالیک ده دهین:

۱- کاتیک ئەم به راورده ده کین، ئەوه مان بۆ دهره که ویت که مؤؤف کاتیک دیته ژیا نه وه به ریه ککه وتنی ده بیت له گه ل دهره یه ره که یدا: له گه ل دایک، باوک، برا، خوشک .. فیرمان ده کات چۆن هه ل سوکه وت بکه ین له بارودۆخه جیاوازه کاندا.

به لَام ئیبراهیمی ته نها (سهلامی خوی لیبتت)، نه و گنجه هه ژاره ی
ته نها پشتی به خوا به ستوه، دهسه لاتی به سه رگه له که یدا نییه،
ناشتوانیت به ئاشکرا رکابه رییان بکات و پئیان بلتت: سویند بیت
بته کانتان بشکینم، گوئگریش چاک نه وه ده زانیت، جا نه گه ر
گیره ره وه ی چیرۆکه که لیره دا حیواره که بچپرنیت و بلتت: "ئبراهیم
به نهینى و له دلّی خۆیدا وتی": سویند بیت بته کانتان بشکینم...، که
پئویست ناکات، نه و نه و پچرانه ده بیتته هوی تانه دان له خوینهر که
که سیکى گه مژه یه و له وه تیناگات نه و قسه یه ی ئبراهیم له و پینگه

۲. مروف، له ژیانیدا به چه ندین قوناغدا تپه پرده بیت، بیده سه لات و بیهیز، جارێک له بنی
بیرێک و جارێک له کۆشک و تهلاردا، جارێک له ناو رووبار و ئاودا و جارێک کورپی نازداره ی گوره
به پرپسان. فیرمان ده کات که نه گه ر هه ره کێک له ئیمه که وته بارودۆخیکى له م شینوازه وه،
چۆن هه لسوکه وت بکات. ديقه تی یوسف بده: له ناو زینداندا یه ناوی "یوسف" له و کاتیکیش
بووته گوره و عه زیزی میسر هه ر خۆی به ناوی خۆیه وه ئاوده بات و پینشگری "گوره و به ریز
و خاوه ن شکو" به خۆیه وه نانیته: (أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي).

۳. فیرمان ده کات که چۆن خوا هه میسه له گه ل به نده کانیدا یه، له ناو شار و ولاتی خۆت
بیت، یان له تاراوگه و ئاواره یی، نه وه خوا یه فیرمان ده کات که چۆن یوسف له بیر و، مووسا له
رووبار، دینیتته دهر و ده یانکات به کورپی نازداره ی کۆشک. هه ر نه ویشه که ویستی له سه ر بیت له
کورپی نازداره ی کۆشکه وه گۆرپانکاری به بارودۆخی ژیانیا ن ده کات و ده یانباته کونجی زیندان،
یان ئاواره ی دووره ولات: وه ک مووسا که له کورپی به خێوکراوی فیرعه ونه وه ئاواره بوو، ناچار
شوانیی ده کرد. دوواتریش جارێکی دیکه په وشه که ده گۆرپت و له کونجی زیندانه وه په یامیک به
خه ونێکی نیوه شه وی تاریکدا په وانیه ی بیر و فیکری پادشا ده کات و به وه ش یوسف له کونجی
زیندانه وه ده گوازیته وه بۆ گه وره یی و عه زیزی. که واته هه موو کاروباره کان به ده ست
هه لسو پینهری مه زنه وه یه: (بیده الامر کله).

لاوازه دا، حه تمه ن به نهیئی و له دلی خۆیدا بووه، ئیتر چ پتویست به وه دهکات بوتریت ئیبراهیم له دلی خۆیدا وتوویه تی. له بهرئه وه له چیرۆکی ئیبراهیمدا ئه و به شه نه و تراوه و ته نها و ته که ی ئیبراهیم هاتووه، تا گوینگر خۆی ئه و مانایه هه لگوزیت له چیرۆکه که دا به پشتبه ستن به تیگه یشتنی خۆی له سیاقی چیرۆکه که . جیی سه رنجه، ئه مه خۆی له خۆیدا جوریکه له ریزگرتنی خوای گه وره له مرۆف، له "گوینگر و بیسه رانی قورئان"، که له پله ی "ژیر و تیگه یشتوو" (اللّیب) دایناون و پتویستی به وه نه کردووه پتیان بفرمویت ئیبراهیم به نهیئی ئه و قسه یه ی کردووه، چونکه گوینگر خۆی ژیره و له سیاقه که، ئه و مانایه هه لده گوزیت..

هه ر لیسه وه ناچارین داخلی چیرۆکیکی دیکه ی قورئان بین، که په یوه ندیی به "بازدان به رووداو له ریی گوپینی حیواری ئاشکرا بو حیواری نهیئی" هه یه، ئه ویش چیرۆکی دروستکردنی ئاده م و کپنووش نه بردنی ئیبلیس. دیقه تی ئه م ئایه تانه بدهن: ﴿ قَالَ ءَاسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ

طِينًا ۝۶۱﴾ قَالَ اَرۡءَیۡنَاكَ هٰذَا الَّذِیۡ كَرَّمْتَ عَلٰی لَیۡنِۡ اٰخَرَتِیۡنِ اِلٰی یَوْمِ

الْقِیٰمَةِ لَاۡحٰنٰنِکَ ذُرِّیَّتِهٖۡۙ اِلَّا قَلِیْلًا ۝۶۲﴾ (الإسراء: 61-62)، جا با له وانا کوردیبه که ی وردببنه وه: "ئیبلیس وتی: ئایا چۆن سوژده ده به م بو ئه و که سه ی که له قور دروست کردووه؟. وتی: پیم بلی ئا نامه یه که ریزت داوه به سه ر مندا؟، سویند بیئت ئه گه ر دوامبخه ییت تا پۆزی

قیامت، ئەوہ بیگومان ھەموو ئەوہکانی گومرا و سەرگەردان دەکەم،
جگە لە کەمیکیان ...

لێرەدا تیبینی ئەوہ دەکەین کە دوو جار وشە ی "قال" ھاتووہ، واتە
"ئیبلیس وتی"، لە کاتی کدا بکەری کردارە کە واتە قسە کەرە کە ھەر یە ک
کە سە و ئیبلیسە، دە ی بۆچی لە دوا ی چوار وشە خوا ی گەرە جار یکی
دیکە وشە ی "قال" ی دووبارە کردووہ تەوہ؟، ئەمە بە لگە یە لە سەر
ئەوہ ی کە ئیبلیس پستە ی یە کە میان ی بە ئاشکرا وتووہ لە وە لامی ئەو
پرسیارە ی پەرورە دگارد ا کە پێ ی فەرمووہ: بۆچی کپنووشت بۆ ئادەم
نە برد؟، ئەویش بە ئاشکرا لە وە لامدا وتوو یە تی: چۆن کپنووش دە بەم
بۆ ئەو کە سە ی لە قور دروستت کردووہ. تەواو کەری باسە کە دیسانە وە
دە فەرمویت: ئیبلیس وتی، بۆچی دووبارە ی کردووہ تەوہ، بیگومان
لە بەر ئەوہ ی کە ئیبلیس ئەمجارە پستە ی دووہ می بە ئاشکرا نە وتووہ،
بە لکو بە نھینی و لە دلی خۆیدا وتوو یە تی: "پیم بلی ئا نامە یە کە پیزت
داوہ بە سەر مندا؟، سویند بیت ئەگەر دوامبخەیت تا پۆژی قیامت ئەوہ
بیگومان ھەموو ئەوہکانی گومرا و سەرگەردان دەکەم جگە لە
کەمیکیان"، بە لکو ئیبلیس بویری ئەوہ ی نە بووہ بە ئاشکرا ئەو قسە یە
لە بەرانبەر پەرورە دگارد ا بدرکینیت، واتە دیقەت بەدەن چۆن بازدان لە
ھیواری ئاشکرا بۆ حیواری نھینی و پەنھان دروستبووہ تەنھا بە
وشە یە ک: "قال" ی دووہم. جیاوازی ئەم باسە و ئەوہ ی ئیبراھیم
لە وە دا یە کە: قەومی ئیبراھیم زانستی پەنھان "عیلمی غەیب" یان

نه‌ده‌زانی تا بزنانن که ئیبراهیم له دلی خۆیدا هه‌ره‌شه‌ی شکاندنی
 بته‌کانی کردووه، به‌لام په‌روه‌ردگاری ئاگادار به نه‌ینی و ئاشکرا،
 ئاگاداره به قسه‌که‌ی ئیبلیس که له دلی خۆیدا ده‌لێت ده‌بیت نه‌وه‌کانی
 ئاده‌م بخه‌له‌تینم، له‌به‌رئه‌وه‌ بو ئیمه‌یشی ده‌گیرێته‌وه، هینده ئاگاداری
 هه‌موو شتی‌که وه‌ک ئه‌وه وایه ئیبلیس به ئاشکرا ئه‌و قسه‌یه‌ی کردبیت.
 هه‌ر له‌م رووه‌وه، به‌بی درێژه‌دان به باسکردنی، ئاماژه بو چی‌ڕۆکی
 سوله‌یمان (سه‌لامی خوای لیبیت) له‌گه‌ڵ شازنی سه‌به‌ه ده‌که‌ین، ئه‌و
 کاته‌ی شازن بریار ده‌دات سوله‌یمان تا‌قی بکاته‌وه بزانی‌ت ئایا له‌به‌ر
 پاره و پول داوای مسوڵمانبوون له‌ خه‌لکی یه‌مه‌ن ده‌کات، یان له‌به‌ر
 ئه‌وه‌ی به‌ راستی پینغه‌مبه‌ر و نێردراوی خواجه. شازن بو ئه‌و مه‌به‌سته
 دیاری ده‌نیریت بو سوله‌یمان، جا با بزانی‌ن چی رووده‌دات، خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتٰنِيۡ ۤ اللهُ خَيْرًا مِّمَّا
 ءَاتٰكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدٰیَتِكُمْ نَفْرَحُوْنَ ﴿۳۶﴾ اَرْجِعِۢلْیٰهْمُ فَلَنَاۡنِيۡنَهُمْ بِجُنُوْدٍ لَاۡ قِبَلَ لَهُمْ
 بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا اَذَلَّةً وَهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ قَالَ يٰۤاَيُّهَا الْمَلٰٓئِٔةُ اٰنِكُمْ يٰۤاَتِيۡنِيۡ بِعَرۡشِهَا قَبْلَ
 اَنْ يَّاْتُوْنِيۡ مُسْلِمِيۡنَ ﴿ (النمل: ۳۶ - ۳۸)، واته: (جا کاتیک (نوینه‌ری)
 نێردراوه‌کان گه‌یشته لای سوله‌یمان، وتی: ئیوه ده‌تانه‌وێت به مال و
 سامان و دیاری کۆمه‌کیم بکه‌ن؟! من دلنیام که ئه‌و شتانه‌ی خوا
 پێیبه‌خشیوم له‌وه چاکتر و به‌ نرختره که به ئیوه‌ی به‌خشیوه، نه‌خیر
 من به‌و دیارییه‌ دلشاد نابم، به‌لکو ئیوه به دیارییه‌که‌تان شاد ده‌بن.

بگه پٽره وه بۆ لايان به خۆت و دياريه كه ته وه، به دلنيايييه وه ده بيت به سه ربازانتيكه وه بچينه سهريان كه نه يانديبيت و نه توانن به رگري بكن، ده بيت دهريان بكهين له ولاتيان له كاتيكدان هوان زهليل و پيسواو شكاون. وتي: ئه ي خه لكينه كامتان ده توانيت ته ختي شازنه به لقيسم بۆ بهينيت پيش ئه وه ي بين بۆ لام و موسلمان بين).

لٽره دا قسه كه ر به رده وام هر سوله يمانه، به لام له نايه تي كۆتاييدا وشه ي "قال" دووباره بووه ته وه، له كاتيكدان - وه ك وتمان - قسه كه ر يه ك كه سه، بۆچي؟ له به رئه وه ي له رسته ي كۆتاييدا "شوئين و كات و بابته و كه سه كان و هه لويسته كه"، هه مووي گۆراوه. له به شي سه ره تادا: قسه كه ر سوله يمانه، به لام قسه له گه لگراو نوينه راني شازنن، شوئين: شوئيني كۆبوونه وه ي سوله يمانه له گه ل وه فده كه، بابته: هيناني دياريه بۆ سوله يمان.. به لام له نايه تي كۆتاييدا: ته نها قسه كه ر سوله يمانه، ئيتر ئه واني ديكه گۆرډراون: قسه له گه لگراو: نزيكاني سوله يمانن، شوئين: كۆبوونه وه ي سوله يمان له گه ل نزيكاني خۆيدا. بابته: هيناني كورسيي حوكمرانيي شازن بۆ لاي سوله يمان. كات: دواي گه رانه وه ي وه فده كه بۆ سه بهء و هاتني هه وال كه شازن خۆي به مسولماني ديت بۆ لاي سوله يمان... هه موو ئه و بازدا نه به يه ك وشه جيي كراوه ته وه: "قال" له نايه تي كۆتاييدا... جا ئيتر ورد به ره وه و ديقه ت به، بزانه مروؤ ده توانيت خۆي رابگريت له به رده م گه وره يي به لاغه تي ئه م قورئانه دا؟!

جا با پیش نه‌وهی ئەم باسه ته‌واو بکه‌ین، دوو نمونه‌ی دیکه باس بکه‌ین که زۆر پر ورده‌کارین و پتویست به وردبونه‌وه ده‌کات و په‌یوه‌نیدارن به "لابردن و قرتاندنی ناوبه‌ین له حیواری به‌یه‌که‌وه به‌ستراو" دا:

یه‌که‌م: خوای گه‌وره له باره‌ی موسا و فیرعه‌ونه‌وه ده‌فه‌رمویت:

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾ (٧٦) قَالَ مُوسَى

﴿ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُونَ ﴾ (٧٧) (یونس):

٧٦ - ٧٧)، واته: کاتیکه‌قیان له لایه‌ن ئیمه‌وه له رینگه‌ی موساوه بۆ هات، وتیان به‌راستی ئەمه جادوو‌یه‌کی ئاشکرایه، موسا وتی: باشه ئیوه به‌م حه‌قیقه‌ت و راستیه‌ی که بۆمه‌یناون ده‌لێن: ...؟، ئایا ئەمه جادووه؟، خو جادوو‌گه‌ران سه‌رفراز نابن...". زۆرینه‌ی پاشه‌کارانی قورتان ده‌لێن: قسه‌که‌ی موسا حه‌زفکراوه، که ده‌لێت: باشه ئیوه به‌م حه‌قیقه‌ت و راستیه‌ی بۆمه‌یناون ده‌لێن: ...؟، ده‌لێن چی؟، واته "مه‌فعول به‌" ی فیعلی "تقولون"، مه‌حزوفه... بۆچی؟

هۆکاره‌که‌ی نه‌وه‌یه نه‌و حه‌زفکردنه په‌یوه‌ندی به لایه‌نی ده‌روونی قسه‌که‌ره‌وه هه‌یه، که موسایه (سه‌لامی خوای لیبیت)، واته هه‌ستی ده‌روونی موسا وایکردووه قسه‌که له‌وشوینه‌دا له‌سه‌ر زمانی بیبه‌ستیت و نه‌توانیت وته‌که ته‌واو بکات.. ئەمه چۆن؟

موسا (سه‌لامی خوای لیبیت) زمانی ده‌یگرت، خوای گه‌وره هاروونی برای کرده وه‌زیری، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زمانپاراوتر بو له موسا، وا

باسده كريت كه نه و گرييه‌ي زمانى، واته "زمانگرتن" كه‌ي، به ته واويي
 پاك نه بووه ته وه، به لكو به شيكى كه مي نه و زمانگرتنه‌ي هه رما بوو،
 له بهر نه وه‌ي كاتيك نزاى كرد، فه رموى: ﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةَ مِّن لِّسَانِي﴾،
 "گرييه‌ي زمانم بكه ره وه"، واته نه يوت: (عقدة لسانى): "گريي زمانم"،
 خواي گه وره ش وه لامى دايه وه و گرييه‌ي زمانى بو كرده وه،
 هه نديكيشي تا خوا ويستي له سه ربوو مابوو...

موسا (سه لامى خواي لبييت) به وه ناسرابوو كه له سه ر حق زوو
 تووپه ده بوو و هه لده چوو، به شيويه كه كاتيك زانى "سامرى"
 هوزه كه‌ي خه له تاندوو و فيرى "گويزه كه په رستي" كردوون، نه و
 له وحانه‌ي كه ته وراتى تيدا نووسرابوو فرييدا و سه رى هاروونى براى
 گرت و به پيش رايكيشا هينده تووپه بوو، ته نانه ت خواي گه وره باسى
 نه وه‌ي كردوو كه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ﴾، واته: كاتيك
 تووپه يي موسا هتوربوويه وه، واته هه ميشه له سه ر حق هه لده چوو و
 تووپه ده بوو، به جوريك هينده‌ي نه ده ما كونترولل خوي له ده ست بدا،
 جا چ نه گه ر نه خوئشى و گرييه كه له زمانيشيدا هه بووييت؟!

جا له پوئشنايي نه م زانياريبانهدا، ده توانين تيشك بخه ينه سه ر نه م
 هه لوئسته كه موسا له به رده م فيرعه ون و گه وره پياوانى كوئشكدا
 وه ستاوه و بانگيان ده كات بو يه كتاپه رستي و به لگه و ثايه ته كاني
 خوايان نيشان ده دات، به لام نه وان پييده لئين: نه مه جادوويه‌ي
 ئاشكرايه. موسا زور له سه ر دللى قورس ده بييت، كه نه وان به و حق و

پراستییه ده لئین جادوو، ده یه ویت بیانگیزته وه له و قسه یان، پٚیان ده لئیت: باشه ئیوه به م حه قیقه ت و پراستییه ی که بۆمه یناون ده لئین:.....؟، پاشان قسه که له سه ر زمان ی قورس ده بی ت و بۆینایه ت، له به ر ناشیرینی ئه و باسوخواسه و دووری ئه و حه قه له جادوو، له ویدا بی ده نگ ده بی ت و پاشان هه موو هیزی خۆی کۆده کاته وه و لییان ده پرسیت: ﴿أَسْحَرُ هَذَا﴾، ئایا ئه مه جادوو ه؟ ... جا قسه که وا ده رده که ویت وه ک بلئی شتیک حه زفکراوه و لابراوه، به لام ئه وه لابردن نییه، به لکو پچرانه، له به ر چی؟ له به ر ئه و تووندیی کاردانه وه و هه لچوونه ی موسا به هۆی قیزه وونی وه سفه که ی ئه وان بۆ حه ق، که به "جادوو" ی ده زانن، موسا قسه که ی له سه ر زمان ده بیه ستیت، له به ر ئه وه ی ناتوانیت وه ک ئه وان بلئیت ئه م حه ق و پراستییه، جادوو ه. وه ک بلئی موسا ده یه ویت بلئی: باشه ئیوه به م حه قیقه ت و پراستییه ی که بۆمه یناون ده لئین: جادوو؟، به لام له به ر قیزه وونی ئه و وه سفه ناتوانیت بلئیت: جادوو، له به ر ئه وه قسه که ی ده بریت ... هه موو ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئه و قسه یه ی ئه وان چه نده قورس بووه له سه ر دلئی موسای سه روه رمان.

دوو ه م: به کورتی لئی ده دوین، ئه ویش فه رموده ی سه روه رمان (لوط) (سه لامی خوای لی بی ت) کاتیک فریشته کان ده بنه میوانی و قه ومه که ی که کاری خراپ و هاوړه گه زیاز بوون، ده زانن (لوط) میوانی نئیرینه ی هاتوو ه، ده چنه سه ری، (لوط) له و کاته دا ده لئیت: ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ

لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ (هود: ٨٠) واته: (خۆزگه له خۆتان
 هیزیکم ده بوو، یان په نایه کی به هیزم ده سته ده که وت....)، ئی دواتر
 چی؟، نه گه ر هیزیکی بوایه یان په نایه کی به هیزی هه بوایه چی ده کرد؟
 لیره شدا وه لآمه که چه زف بووه، له پیزمانی عه ره بیدا ده لئین: جه وایی
 "لو" مه حزوفه. به لآم کاتیک ورد ده بینه وه ده بینین (لوط) (سه لامی
 خوی لیبیت) که نه و دیمه نه ده بینیت میوانی هه به و خه لکه که ش
 ده وری ماله که یان داوه و ده یانه ویت هیرش بکه نه سه ر میوانه کانی، له
 ناخی دلاییه وه و له دل و هه ناوییه وه هه ناسه یه که هه لده کیشیت و ئاوات
 ده خوازیت نه گه ر هیزیکی هه بوایه، یان په نایه کی به هیزی هه بوایه
 نه و..... ، پاشان ئیتر قسه که ی بۆ ته و او ناکریت، له بهر نه و خه م و
 خه فه ته ی که پووی تیگردوه، به لآم خوینهر خوی به هوی تیگه یشتنی
 له سیاقی پروداوه کان تیده گات که ئاواته که ی (لوط) چیبه و ده یه ویت
 چی بلت...

دهروازہی سیہم

شاردنهوی "قسہ" و "قسہ کھر" و "وشہی
(قال)" و کاریگہرییان لہ سہر دیمہ نہ گانی
چیرۆکہ قورئانییہ کان

به‌شی یه‌که‌م

بنیاتی دیمه‌نی چیرۆکه‌کان له نیوان "لابردنی"ی وشه‌ی "قال" و دووباره‌کردنه‌وه‌یدا

له‌پاستیدا به‌کاره‌ینانی وشه‌ی "قال" و موشته‌قاته‌کانی، له‌چهند ئاستیکدا خۆی ده‌بینیت‌وه، له‌وانه: باسکردنی وشه‌که، یان لابردنی و گۆرینی به‌وشه‌یه‌کی دیکه، یان لابردنی، یاخود چه‌ندجار لابردنی یه‌ک له‌دوای یه‌ک، یان باسکردن و دووباره‌کردنه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک، یاخود باسکردنی به‌شیۆه‌ی بکه‌ر نادیار، هه‌ریه‌ک له‌م ئاستانه‌ش کاریگه‌ریی خۆیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر پێره‌وی چیرۆکه‌که.

ئاستی یه‌که‌م: لابردنی وشه‌ی "قال" و دانانی وشه‌یه‌کی دیکه:

۱- هه‌ندی‌جگار وشه‌ی "قال" لابراره‌وه‌ و له‌جیاتیدا وشه‌یه‌کی دیکه‌ دانراوه‌ که جیی ئه‌وی گرتووه‌ته‌وه، له‌وانه: به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (أَنْ) که تاییه‌ته‌ به‌شیکردنه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی بابه‌ته‌که. بۆ نمونه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾، لێره‌دا ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که "ئیمه‌ حیکمه‌ت و داناییمان به‌خشی به‌لوقمان که: سوپاس و ستایشی خوا بکه"، لێره‌دا له‌جیاتی ئه‌وه‌ی بفرمویت: داناییمان به‌خشی به‌لوقمان،

پیمانوت: سوپاسی خوا بکه، وشه ی "پیمانوت: قلنا" لابراره و له جیاتیدا وشه ی "آن" به کارهینراوه که جیی "قلنا" ی گرتووه ته وه .
 نه وه ی جیی سه رنجه، هه ر کاتیك وشه ی "آن" به کارهاتیبت، له دوایه وه شتیك هاتووه که زیاتر وه سفی جو له و بزوت و نامازه یان کارکردن به هاوته رییی کرداره که، ده کات. بۆ نمونه: ﴿وَهُزَّيْنَخْفَنُونَ ﴿٢٣﴾ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾﴾، واته: (به چه قسه یان ده کرد و ده یانوت: نابیت نه مړو هه ژاران پوو بکه نه باخه که مان).. نه م به چه قسه کردنه، عاده تن نامازه کردن به دهستی تیدایه.. ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ واته: (له میحرابه که هاته دهره وه بۆ ناو گه له که ی که: به یانیان و ئیواران ته سبیحاتی خوا بکن). دیاره نه م (آن) که له جیاتی "... بۆ ناو گه له که ی و پییوتن ته سبیحاتی خوا بکن..."، واته له جیاتی "قال" به کارهاتووه، وه سفی نامازه پیدانی تیدایه، واته که زه که ریا له میحرابه که هاته دهره وه، زمانی له گو که وتبوو، به نامازه به گه له که ی وت: به یانیان و ئیواران ته سبیحاتی خوا بکن.

نمونه یه کی دیکه، ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّعْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ يَتًّا﴾، واته: (پهروه ردگارت نیگای نارد بۆ ههنگ که: له چیاکان مال دروست بکه)... به هه مانشیوه له جیاتی "قال"، "آن" به کارهاتووه، واته له جیاتی "... نیگای نارد بۆ ههنگ پیی فه رموو: له چیاکان مال دروست

بکه"، به شیوهی (آن) "که" هیناویه تی.. ئەمەش بەهەمانشیۆه دیاره که ئاماژە و پینیشاندانی تیدایه..

ئەوهی جیی تیبینییه ئەوهی لەم شوینانەدا بە "آن" دەردەبردیت و مانای تەواوەتی دەگەیهنیت، بە وشە "قال" ئەو مانایە نابەخشیت، هەر لەبەر ئەو شە "قال" لابراوه.

۲- هەندیکجار که وشە "قال" لابراوه، لە جیاتیدا وشەیهکی دیکه بە کارهاتوو هەمانمانیەکی هاوشیۆه بگەیهنیت، بۆ نمونە فرمانی "نادی: بانگی کرد"، بۆ نمونە: ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ، وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَئُ أَرْكَبَ مَعْنَا﴾، ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾. که لە جیاتی "نادی نوح ابنه قال یا بنی..."، "نادی ربه قال: رب...". بە کارهاتوو.. لە کاتیکیدا لە شوینی دیکه دا که هەمان فرمانی "نادی" بە کارهاتوو، بە دوایدا "قال" ی بە کارهیناوه، بۆ نمونە: ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ، فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي﴾، ﴿وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ، قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ﴾. بۆچی؟ لەبەر ئەوهی لە دوایهوه پارانهوه نههاتوو، بە لکو "پستهی هه والی" "جملة خبریه" هاتوو..

۳- هەندیک جاری دیکه لابردنی "قال" قەرەبوو کراوه تەوه بە شتیکی دیکه ی پیشبینی نه کراو، بۆ نمونە: هاتنی دەنگیکی پیشبینی نه کراو له گۆرەپانی نمایشکردنی دیمه نه که دا یان له هه موو وتووێژه که دا

و گۆرپینه تی بۆ دیمه نیکی جیاوازتر له وهی که گوینگر له سه ره تاوه
پیشبینی ده کرد. ئەمه له چیرۆکه که ی موسا (سه لامی خوای لیبتیت)
ده رده که ویت کاتیک چوو بۆ هه والزانینی ئەو ئاگره ی بینیبوو، به لام
له وی کتوپر ده نگیک بانگی ده کات ئە ی موسا من په روه ردگاری تۆم،
نه له کانت دابکه نه ئیره خاکی پرۆزه ...

هه روه ها له دیمه نی زه که ریا (سه لامی خوای لیبتیت) هه مان شت
ده بینن، به دلّ دیقته بده خوینهری به پیز! زه که ریا به ته نها له
میحرا به که یدا دانیشتوو، پیر بووه و نه خۆشییه کانی پیری و
نیشانه کانی، دیاری داوه له پووی و له هیز و توانیدا، نزا ده کات،
ده پارپتوه له په روه ردگاری تا منته و نیعمه تی خۆی برپیزیت به
سه ریدا و مندالیک پیببه خشیت، ئەمه له کاتیکدا پیر بووه و ژنه که یشی
پیر بووه و توانای مندالبوونی نه ماوه و ئیسکیان لاواز بووه. ئەمه
هه مووی بیئومیدیه کی زۆری تووشی زه که ریا کردوو، به لام یه ک
پاستیی گه وره هه یه، که پیشتر مه ریه می خواناس خستوو یه تیبه بیری
زه که ریا: خوا پۆزی هه ر که سیك بیه ویت، ده یدا به بی ژماره و حساب..
هه ر به هۆی ئەم وته یه شه وه بووه زه که ریا به ته نها و له وساته هیمن و
بیده نگه دا له میحرا به که یدا هه لگورماوه و ده سته و نه زهر به بیده نگیی
"خفیا" خه ریکی نزا کردنه، تا خوا سۆزی خۆی به سه ردا برپیزیت،
هه رچه نده ده زانیت نه خۆی و نه ژنه که ی، که لکی مندالبوونیان نه ماوه
له پووی هیز و تواناوه ... ئا له وساته وه خته بیده نگه ی میحرا به که ی

زه که ریادا، ده نگیکی غه بیبی ئاسمانی کتوپر بیده نگیی دوخه که ده شله قینیت: ﴿يَزَكِّرُنَا إِنَّا بُشِّرُكَ بِعَلَمِ اسْمِهِ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۗ﴾، واته: (ئهی زه که ریا! ئیمه مژدهی مندالتکت بیده دهین ناوی یه حیا به...)، ئای له و دهنگه ئاسمانی به کتوپره مژده دهره، له و سکونه تهی ناو میحرابدا چۆن ده بیته هۆی سه ره له بهر گۆرینی ژبانی زه که ریا و په تی ئومیدی پاش پچرانی، بیکده به سستیته وه و به وهش سه ره له نوئی ژبانیکی نوئی بۆ زه که ریا و یه حیا و به دوایدا مریم و عیسا (سه لامی خویان لیبت) ده سستیته کات...

۴- هه ندیکجار لابردنی وشه ی "قال"، به هۆی گۆرینی ئاراسته ی قسه یه له به رانبه ر مژقه کان، به ره و ئاراسته کردنی به رانبه ر به په روه ردگار.. سه یری ئه م نمونانه بکه:

﴿وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْءَامَنَا يَأْتِي رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ تَارِنًا أَرْغُ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾، سه ره تای ئایه ته که قسه ی جادووگه ره کانی فیرعه ونه پاش باوه ره ئینانیا، که پوه و فیرعه ون قسه ده که ن، پاشان کتوپر ئاراسته ی قسه کان ده گۆریت به ره و په روه ردگار و له و ده پارینه وه..

﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْغِفَنَّكَ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝﴾، سه ره تای قسه که ئیبراهیم له گه ل باوکیدا ده دویت، به لام کتوپر ئاراسته ی قسه که پوه و په روه ردگار ده بیته و ده بیته نزا و پارانه وه. ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَاهِدِينَ ۝﴾ رَبِّ

هَبِّ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ . سهره‌تای قسه‌کان
 پووه و هۆزه‌که‌یه‌تی، پاشان پوو ده‌کاته په‌روه‌ردگار.. ئەمه‌هه‌مووی
 به‌بی دانانی وشه‌ی "قال"، تا زیاتر دیمه‌نه‌که بینیته به‌رچاوی گوینگر.
 وه‌ك بلیی خوای گه‌وره ده‌یه‌ویت جه‌خت له‌وه بکاته‌وه که ئەو، هه‌میشه
 له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدایه و هه‌میشه ئاماده‌یه له‌هر وتووێژو
 دیمه‌نیکیاندا...

ئوه‌وی که جیی سه‌رنجه، ئەوه‌یه ئەم جوۆره‌ی لابردنی وشه‌ی
 "قال"، زیاتر تایبه‌ته به‌هاتنی نزا و پارانه‌وه به‌دوایدا. له‌به‌رئوه‌ی
 دیقه‌تی ئەوه ده‌ده‌ین نوح (سه‌لامی خوای لیبت) له‌کاتیکدا قسه
 له‌گه‌ل هۆزه‌که‌ی ده‌کات، ئاراسته‌ی قسه‌که ده‌کاته په‌روه‌ردگار، به‌لام
 له‌به‌رئوه‌ی "نزا و پارانه‌وه" نییه، وشه‌ی "قال" لانه‌براهه، به‌لکو
 باسکراوه... تا ببیته نیوانیک له‌نیوان قسه‌کانی نوح بو‌گه‌له‌که‌ی،
 له‌گه‌ل قسه‌کردنیدا به‌رانبه‌ر به‌خوای گه‌وره که سه‌کالای خوی ده‌باته
 به‌ر قاپیی په‌روه‌ردگار له‌ده‌ست گه‌له‌که‌ی، له‌به‌رئوه‌ی دووجار وشه‌ی
 "قال" ی هیناوه له‌نیوان قسه‌که‌ی له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی و له‌گه‌ل
 په‌روه‌ردگاردا. ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ
 وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٢﴾ يَقْفِرْ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُوحِزْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ
 لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ ... سه‌هیری
 ئایه‌تی کوتایی بکن: (قال رب انی دعوت قومی لیلًا ونهارًا).. که لیره‌دا

ئاراستەى قسەكە گۆپدراو، بەلام لەبەر ئەوێ نزا و پارانەوێ نىيە،
 وشەى "قال" لانەبراو.

نەك هەر ئەمە، ئەوێ جىي تىبينىيە دەبينىن سوورەتى نووح،
 تاييەتمەندىيەكى دىكەى هەيە، ئەويش ئەوێيە كە نووح (سەلامى خواى
 لىبىت) قسەكان دەگىپتەو و خۆى باسوخواسى خۆى و گەلەكەى
 باس دەكات. تەنھا چوار وشەى تىدايە كە فەرموودەى پەرەردگار بىت
 لەو سوورەتەدا لەسەر شىوێيە گىپرانەو. ئەويش لە دواى ئايەتى
 يەكەم: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ۝ قَالَ..﴾ پاشان ئايەتى پىنجەم، دواتر ئايەتى بيست و يەكەم
 ﴿قَالَ نُوحٌ ۝﴾، لەگەل ئايەتى بيست و شەشەم: ﴿وَقَالَ نُوحٌ ۝﴾... ئىتر
 سوورەتەكە هەمووى كە ٢٨ ئايەتە، قسە و گوفتارى نووحە (سەلامى
 خواى لىبىت).

بەلام بۆچى لەو شوينانەدا وشەى "قال" بەكارهاتوون؟ بىگومان بۆ
 هەريەكەيان هۆكارى خۆى هەيە لە رووى تەكنىكى چىرۆك و
 گىپرانەو. لە ئايەتى دووهدا ئەو ناساندنى قسەكەرە كە نووحە
 (سەلامى خواى لىبىت). لە ئايەتى پىنجەمدا برىتییە لە گواستەوێيە
 "گىپرانەوێ راستەوخۆ" بۆ "گىپرانەوێ رووداوى پىشتر/ فىدباك". لە
 ئايەتى بيست و يەكدا گواستەوێ لە "فىدباكەو بۆ سكالاکردن بە
 شىوازى گىپرانەوێ راستەوخۆ". لە ئايەتى بيست و شەشيش

جیاکردنه وه "فصل" و پچپان به هینانی هه والیکی نوی: خنکانی
گه له که ی نوح، وایکردوه و شه ی "قال" باس بکریت.

به راستی ئەم سوورده ته موباره که، تا له سه ری بدویین له روی
ته کنیکی چیرۆکه وه، هیشتا مافی ته واوه تی خۆی پینادهین. لیڤه دا
تایبه تمه ندییه کی دیکه ی ئەم گێرانه وه یه له سوورده تی نووحدا
دهرده که ویت، که له سه ر زمانی نوح ده گێدریته وه، ئەویش
به کارهینانی شیوازی "گه پانه وه بۆ رووداوه کان" که پێیده وتریت
"فیدباک"، واته پچپینی گێرانه وه که تا رووداویکی پیشتر باس بکهین،
به هه موورده کارییه کانییه وه تا ته واو ده بییت، پاشان گه پانه وه بۆ
ته واوکردنی باسه سه ره کییه که و رووکردنه په روهردگار به سکا لاکردن
له ده ست گه له که ی و گێرانه وه ی چه ند کاریکی هه له و تاوانیان که
شایسته ی سزای خویان ده کات.. ئنجا له ویدا فه رمووده ی په روهردگار
دیته پێشه وه و نوح و گوێگرانیش ناگادار ده کاته وه له سزاکه یان به
هۆی ئەو تاوانانه وه: ﴿مِمَّا حَطَبْتَنَّهُمْ آغْرُقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهَا مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، واته: (به هۆی تاوانه کانیانه وه خنکێتران و خرانه
ناگره وه و هیه چ پشت و په نایه کیشیان نه بوو).. به دوایدا پاشماوه ی
قسه کانی نوح ده ستپێده کاته وه، که به شه ی "وقال نوح"
ده ستپێده کات و دوو نزا له خۆ ده گریت، یه کیان تایبه ته به
پیشه کیشکردنی شوینه وار و بنه چه ی بیباوه پان، که شه ی "قال ی
تیدایه، دووهمیشیان به نزاکردن بۆ دایک و باوکی و ئیمانداران، که

وشه‌ی "قال" ی تیادا لبراهه .. له بهرئه وه‌ی پښخستنی سیاقی بابه ته که وایکړدوه نه‌م نزیاه‌ش هر له دواى نزاى یه که مه وه بیت و پښووستی به وشه‌ی "قال" نه بیت. (تییینی: وه که له وه و بهر باسما نکرده، لیره شدا ده بینین له دواى خنکانیان له ناو ئاودا، یه کسه ر سهره نجامیان باسده کات که ده خرینه دۆزه خه وه، نه مه ش بازدا نه به سهر ئه و زه مه نه دا که خنکاون و مردوون تا ئه و کاته‌ی که قیامت هاتووه و زیندوو کراونه ته وه و دادگایی کراون و بریاری چوونه ناو دۆزه خیابن به سهردا دراوه).

ئاستی دووهم: چه ندجار لابرده‌ی وشه‌ی "قال":

ئاستیکی دیکه بریتیه له لابرده‌ی وشه‌ی "قال" دوو جار یان زیاتر، له یه که وتووێژ و دیالوگدا، که کاتیک وتووێژه که ده خوینیته وه وا هه‌ست ده که یت گپه ر ه وه "راوی" ده سته ردارى که سایه تیه کانی ناو وتووێژه که بووه و به ته‌نها به جیهه‌یشتون تا خویان قسه کان بکه‌ن و پووداوه کان بپوون - نه مه بۆ چیرۆکی ئاسایی - جا سه‌یری نه‌م وتووێژه

بکه‌ن: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا

وَسَمِعْنَا فَأَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ

هُدًىٰهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ

الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿... واته: (ئەگەر تاوانباران و گوناهاکاران ببینی
 که لە پیشگای پەرەردگاریان سەریان شۆر کردوووە تەو: پەرەردگار!
 دیتمان (ئەوێ خۆمان لێ کوێر کردبوو) و بیستمان (ئەوێ خۆمان لێ
 کەر کردبوو. ئیستا پەشیمانین و) تەواو باوەرمان پەیدا کردوووە و
 ئیمانمان هیناوە، جا بمانگێرەووە (سەر دنیا) تا کاری باش و چاک
 بکەین. ئەگەر حەزمان بکردبایە و ویستبامان هەرکەسمان هیدایەت
 دەدا، بەلام وەعدە و بەلێنی من حەتمی و قەتعییە، جەهەننەم لە
 جنۆکە و بنیادەم تیکرا و پیکرا پر دەکەم. دە بچێژن بە هۆی ئەوێ
 که لە بیرتان چوو فەرامۆشتان کرد که ئەو پۆژە دەبینن و دیداری
 دەکەن. ئیمەش ئیو (لەنیو عەزابدا) لەبیر دەبەینەووە و فەرامۆشتان
 دەکەین. دە جا عەزابی هەتا هەتایی بچێژن بە هۆی ئەو کارانە (لە
 دنیا) دەتانکرد.

دیمەنە که باسی هەلۆیستی ببیاوەرمان دەکات کاتیک لە بەر دەستی
 پەرەردگاران لە پۆژی دوایدا، و تووێژە که بە پۆزشهینانەوێ
 ببیاوەرمان دەستپێدەکات بۆ پەرەردگار: (بەبێ وشە: وتیان):
 پەرەردگارمان بینیمان و بیستمان، بمانگێرەووە بۆ دنیا کاری چاک
 دەکەین...، وەلامی پەرەردگاریان بۆ دیتەو: (دیشان بەبێ وشە:
 وتی): ئەگەر بمانویستایە هیدایەتی هەموو کەسیکمان دەدا...، پاشان
 فەرمانی خوایی دەردەچیت بۆیان: (جاریکی دیکە بەبێ وشە: وتی):
 بچێژن بەرانبەر بە لەبیرکردنی ئەم پۆژەتان.....

دیقهت ددهدین، سیّ جار وشه‌ی "قال" و موشته‌قاته‌کانی لابراوه و
وتووئیژه‌کان خویان ددهدوین و رووداوه‌کان ده‌خه‌نه‌پوو.

سه‌یری ئەم نمونه‌یه‌ی دیکه بکه‌ن: ﴿ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا
أَخْرَجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يُتَذَكَّرُ فِيهِ
مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴾، به‌کورتی:
دیقهت ددهدین سیّ جار وشه‌ی "قال" لابراوه، له‌سه‌ره‌تادا پیش "رینا
أخرجنا..."، له‌پیش: "أولم نعمرکم..."، هه‌روه‌ها له‌پیش ده‌رچوونی
فه‌رمانی نیلاهی: (فَذُوقُوا) واته‌بچیزن... هه‌روه‌ها له‌چه‌ندین شوینی
دیکه‌شدا.

هه‌موو ئەمانه له‌به‌رئه‌وه وشه‌ی "قال" لابراوه، تا گوئیگر راسته‌وخۆ
بخاته‌ناو دیمه‌نه زیندوووه‌که‌وه وه‌ک بلیتی خۆمان راسته‌وخۆ له‌زاری
قسه‌که‌ره‌کانه‌وه وتووئیژه‌که ده‌بیستین به‌بیئه‌وه‌ی قسه‌گیڤه‌په‌وه
"راوی" ده‌ستوه‌ربداته وتووئیژه‌که‌وه. له‌هه‌موو ئەو دیمه‌نانه‌پر
هه‌بیه‌تر، ئەم دیمه‌نه غه‌بیبیه‌یه: ﴿ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ
لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾، واته‌: (پوژی پوو‌به‌پوو‌بون،
پوژی‌که که‌خه‌ک نمایان و ئاشکرا ده‌بن. شتیکی ئەوان له‌خودا
ناشاردریته‌وه و ون‌نابیت: مولک و مه‌مله‌که‌ت و فه‌رمان‌په‌وایی ئەوپۆهی
کئییه؟ هی خودای تاک و ته‌نیای زال و چیره‌یه).

که موفه سسیرانی قورئان کۆدهنگ نین له سه ر ئه وهی کئی به شی دووه می ئایه ته که ی وتووه، کئی وتوویه تی: ئه مرق مولاک و ده سه لات بۆ کئی به؟ به لام هه رچۆن بیته ئه مه دیمه نیکی پر هه بیته، کاتیک وه سفی ئه و جیاوازییه گه وره یه ده کات له نیوان سیفاته کانی په روه ردگار له گه وره یی و بلندی و به رزییدا له و پۆژه دا، به به راورد به سیفاته کانی به نده کانی له سه رشویری و ملکه چبوونیان له و پۆژه دا بۆ په روه ردگاریان. ئه وهی که یارمه تی خسته نه پووی ئه م دیمه نه گه وره یه ده دات، له ته نیشت یه کبوونی قسه کانه و به دوا ی یه کدا هاتنیانه، که وه ک تیری ک راسته وخۆ ئامانجه که ی پیکاره له دل و عه قلی گوئیگراندا. له م دیمه نه دا گێرانه وه و وه سف و وشه ی "قال" تیایدا لابراره و ته نها و ته نها دیمه نه که خۆی له گۆره پانه که دا ماوه ته وه، که به باشتین شیوه گوزارشتی له بارودۆخه که کردوه.

ئاستی سینه م: دووباره کردنه وهی وشه ی "قال":

به شیکی دیکه ی هاوپه یوه ند به م بابه ته، بریتییه له دووباره کردنه وهی وشه ی "قال"، که پێشتریش هه ندیک ئامازه مان بۆ کرد. با سه یری ئه م نمونه یه ی باسوخواسی شارنه به لقیس بکه ین، کاتیک سوله یمان (سه لامی خوا ی لیبت) نامه یه ک به هودوددا ده نیرت بۆ شارنی سه به ء، هودود نامه که فری ده داته کۆشکه وه، شارن نامه که ده بینیت، ده ستوپتیه وند و پیاوما قولان کۆده کاته وه و نامه که یان بۆ

ده خوینیتته وه، پاشان گفتوگو و مقومقو دروست ده بیت له ناو
 ناماده بوواندا که چون وه لامی سوله یمان بده نه وه:

﴿قَالَ يَا الْمَلَأُ إِلَى أَلْفَى إِلَى كِنْتِ كَرِيمٍ ﴿٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُوا عَلَى وَتُؤْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
 مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأَوْلُوا بِأَبِيسَ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
 فَأَنْظِرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَافَ أَهْلِهَا
 آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾﴾

سه ره تا نووسراوه که ی سوله یمان (سه لامی خوی لیبیت) ده گاته
 شازن، ده یخوینیتته وه بو پیاوانی کۆشک و سیاسه تمه دار و نه فسه ره پله
 به رزه کانی ولات: (قالت يا ايها الملا انى ألقى إلى كتاب كريم....).
 لیته دا وشه ی "قالت" به کارهاتووه: "شازن وتی: پیاوماقولان!
 نووسراویکی به پریم بو هاتووه له سوله یمانه وه و به ناوی خوا
 ده ستپیده کات که مسولمان بین.. شازن وتی: نه ی پیاوماقولان پیمبلین
 چی بکه یین....". دیقته بدهن دووباره فه رموویه تی: "شازن وتی"
 "قالت".. چی پیویستی ده کرد دووباره وشه ی "قالت" باس بکریت
 له کاتیکدا قسه که ره شازن خویه تی؟. کاتیک ورد ده بینه وه ده بینین
 نه م دووباره کردنه وه یه ی وشه ی "قالت"، نامازه یه بو نه وه ی کاتیک
 شازن نامه که ی خویندوووه ته وه بو پیاوماقولان، هر نه وه نده ی
 ده ستوپیه وه ند گوئیستی نه و نامه یه بوون، به تایبه تی که وشه ی

توندی تیدا به کارهاتوو، دهستبهجی دستوپپوهند ههستان و دهنگیان بهرز کردوو تهوه و به بق و کینهوه پرسیری ئهوهیان کردوو: ئهه سولهیمانان کئییه؟ ئهه ئهه نامهیه چۆن گهیشتوو ته ئیره؟ ئهه کوا نامههینه ره کهه؟ ئهه ولات و مهمله که ته کهه ده که ویتته کوئ؟ ئایا ئهوهنده به هیزی خوی ده نازیت که هیرش بکاته سهه شانشینه کهه ئیمه بهه شیوه خۆبه زلزانیه؟ .. ده بیت ئیمه سزای ئهه بدهین، ده بیت ته می بکهین، ده بیت واو وای لیکهین.... هه موو ئهه قسه و هه ره شه و بیزارییانه ده رپران له کاتیکدا شازن بیدهنگ بووه و چاوه پئی ته واو بوونی قسه کانی ئهوانه، که خۆیشی ده نازیت چیه له پشته وهیه. خوی، شازنیک دانا و دنیا دیدیه و شاره زای کاروباری شانشینه کهه و خه لکه که یه تی. جا کاتیک دهستوپپوهند زانیان شازن بیدهنگ بووه و چاوه پئی ئهوان ته واو بهن تا قسهه خوی بکات، بیدهنگ بوون. پاشان شازن سه ره نوئ - پاش ئهه بگره و به ردهیه - دهستده کاته وه به قسه و "ده لیت: ئهه پیاوما قولان رای خۆتانم پیلین، من به بی بۆچوونی ئیوه هیچ فه رمانیک ده رناکهه" ... که واته پچرانتیک ههیه له نیوان قسهه یه که مجار و دووه مجاردا، له به ره وه دووباره وشهه "قالت" به کارهاتوو، هه روه ها دواي ئهه داوايه شه دیسانه وه دهستوپپوهند ده که ونه وه هه لا و هه ره شه کردن و سزادانی هه ره که سیک که بیه ویت ده ستمان بۆ دریز بکات و قبولی ناکهین لی! لیره دا دیسانه وه شازنی دانا بیدهنگیان ده کات و چهند راستیه کیان له

روانگه‌ی دنیا دیده‌ی خوڤه وه بۆ باس ده‌کات و "ده‌لڤت: پاشاکان
 نه‌گه‌ر بدن به‌سه‌ر هر ولا تیکدا کاو‌لی ده‌کن و گه‌وره و پیاوماقولا‌نی
 ده‌که‌نه ژیر ده‌سته و ملکه‌چ... با ئیمه کاریکی وه‌ها نه‌که‌ین". دیکه‌ت
 بدن! پاش هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌ی خه‌لکه‌که که شازن ده‌که‌و‌یته‌وه
 قسه، پیویست ده‌کات سه‌رله‌نو‌ی وشه‌ی "قالت" به‌کاربیته‌وه وه‌ک
 ئاماژه‌یه‌ک بۆ پچرانی قسه‌کانی شازن... جا دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی
 "قالت" ته‌نها له پووکاردا نییه، به‌لکو هه‌لگری ئه‌و مانایه‌یه که
 دیمه‌نیکی دیکه باس‌نه‌کراوه له نیوانیاندا و سیاقی باسه‌که‌ش هیچ
 ئاماژه‌یه‌کی بۆ نه‌کردوه، ته‌نها به هیشته‌وه‌ی وشه‌ی "قالت" ئاماژه‌ی
 بۆ کردوه و پینمایی گوینگر ده‌کات بۆ ئه‌و دیمه‌نه باس‌نه‌کراوانه، که
 نه‌گه‌ر وشه‌که لابرایه، ئه‌وا نه‌مانده‌زانی چی له کۆشکی شازن
 پوویداوه..

جا پێده‌چیت، چیرۆک و به‌سه‌رهاتی شازن له‌گه‌ڵ سوله‌یماندا
 (سه‌لامی خوای لیبت)، پر بیت له رووداوی هاوشیوه، وه‌رن با بچینه
 کۆشکی سوله‌یمان بزانی له‌و‌ی چ باسه... وا کورسیی شازنی
 (ته‌ختی پاشایی - عه‌رش) به‌لقیس له چاوتروکانیکدا گه‌یشتووه‌ته
 به‌رده‌ستی سوله‌یمان، ئه‌میش سوپاسی خوا ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و نیعمه‌ته
 و پاشان ئا‌راسته‌ی قسه ده‌کاته سه‌ربازانی که ده‌ستکارییه‌کی
 کورسییه‌که بکه‌ن تا بزانی شازن ده‌یناسیته‌وه.. ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا
 عِنْدَهُ، قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ غَفِيرٌ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِن

الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ ... كاتیک سوله یمان کورسییه که ی (عرشه که ی)

بینی لای خوی، وتی: ئەمە لە فەزلی خوایه تا تا قییمبکاته وه ئایا سوپاسگوزار دەبم یان نا..... وتی: کورسییه که ی بۆ نه ناس بکه ن، با ببینن ئایا دەیناسیتته وه....

له سه ره تادا وشه ی "قال" به کارهاتوو، که واتای ئەوه یه سوله یمان وتی ئەمە فەزلی خوایه... به دوایدا به هه مانشیویه وشه ی "قال" به کارهاتوو ته وه، که واتای ئەوه یه سوله یمان وتی کورسییه که ی بۆ نه ناس بکه ن... بۆچی؟ بۆ هاوشیویه ی چیرۆکه که ی یوسف به بی وشه ی "قال" باب ته که ی به کۆتا نه هیناوه کاتیک عه زیزی میسر وتی: "ئەم به زمه له فیلی تویه ئە ی زوله یخا، به راستی فیلی ئیوه ی ژنان گه وره یه، ئە ی یوسف! ئەمە باس مه که و تۆش داوای لیخۆشبوون بکه - ئە ی زوله یخا -....". لیره دا له داوای قسه که ی عه زیز به رانه بر به زوله یخا، خوای گه وره نافه رمویت "قال": وه ک بلیی "ئە نجا وتی: ئە ی یوسف! ئەمە باس مه که" ... ﴿ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِن كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَن هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ بۆچی له مه ی سوله یماندا ئە وه پووی نه داوه؟

له راستیدا دووباره کردنه وهی وشه ی "قال" له چیرۆکه که ی سوله یماندا، بۆ ئه وه ده گه پێته وه که گه یشتنی کورسییه که ی شازن و ناماده کردنی له بهردهم سوله یماندا به و خیراییه - له چاوتروکانیکدا -، بوو به هۆی دروستکردنی موفاجه ئه و حاله تیکی کتوپیری بۆ سوله یمان، که سه ره له بهری گیانی هینایه له رزین، له بهرئه وه ی ئه م کاره خۆی له خۆیدا په رچوو "موعجیزه" یه کی گه وره یه، که له سه رووی هه موو پیشبینی و هه موو توانایه کی مرۆفه وه یه، جا له بهرئه وه سوله یمان هه سستی به فه زلی گه وره ی په ره ردگار کرد به سه ربییه وه، ئه م رووداوه کتوپیره بۆ ماوه یه ک بیده نگی کرد، کز بوو، سه رسام بوو، جا کاتیك که قسه ی یه که می ته واو کرد: "سوله یمان وتی: ئه مه له فه زلی خوایه تا تا قییمبکاته وه..."، پاشان سوله یمان ماوه یه ک بیده نگ بوو، خامۆشیی پووی تیکرد، بیری کرده وه له م فه زله گه وره یه، له م موعجیزه یه، ئای خوا ی گه وره چ گه وره یی و توانا و ده سه لاتیک ی نیشان داوه...! پاشان سوله یمان بیری هاته وه به لای خۆیدا و سه بیری ده وره یی کرد و هاته وه باری ئاسایی و پووێکرده ئه واته ی ده وره یی و "وتی: کورسییه که ی بۆ نه ناس بکه ن، بزانی ن ده ی ناسیته وه یان نا"... که واته قسه ی یه که می که وتی ئه مه فه زلی خوایه، زیاتر له قسه ی ناو دلای خۆی ده چیت، جا چ به نه یینی و تبیتی یان به ئاشکرا، به لام ئه م قسه یه یان فه رماندانه به سه ر ده وره ره که یدا که کاریک بکه ن. ئه مه گواستنه وه یه له "نه یینییه وه یان له قسه ی ناو دلای خۆت"، بۆ

"ناشکراکردن یان قسه‌ی سهر زار"، به لام پاش تیپه‌ربوونی کات.. جا بوونی وشه‌ی "قال" ی دووم به لگه‌یه له سهر ئه‌وه‌ی که میکی پیچوووه تا قسه‌ی دووم کراوه و پاشانیش گۆرانیك له ئاراسته‌ی قسه‌کاندا پوویداوه بۆ ده‌ستوپۆوه‌نده‌که‌ی.

ئه‌مه‌ هه‌مووی، به پیچه‌وانه‌ی قسه‌که‌ی عه‌زیزی میسه‌وه‌یه، که به زوله‌یخا ده‌لێت ئه‌مه‌ فیلی تۆیه‌ و، ده‌سته‌جی، هه‌ر به خیرایی، بیته‌وه‌ی کاتی پیچیت، پووده‌کاته یوسفیش: "ئه‌م باسه‌ لای کهس مه‌درکینه..."، که خیرا لا ده‌کاته‌وه‌ به لایه‌وه‌ و فه‌رمانی پیده‌دات به‌خیرایی به‌بیته‌وه‌ی چاره‌پتی ئه‌وه‌ بکات کهس قسه‌ی دیکه‌ بکات: باسه‌که‌ دیزه‌به‌ده‌رخۆنه‌ بکات و نه‌یدرکینیت...

لی‌ره‌دا دوو نمونه‌ی دیکه‌ باس ده‌که‌ین، به‌لام شیکردنه‌وه‌ی ده‌سپێرین به‌خوینه‌ر، تا ئه‌ویش به‌شدار بیته‌ له‌ شاره‌زابوون له‌م جۆره‌ ته‌کنیکانه‌ی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکدا و خویشی وردبوونه‌وه‌ له‌ قورئاندا بکات.. گه‌له‌که‌ی موسا داوا له‌ موسای سه‌روه‌رمان ده‌که‌ن بته‌کیان بۆ به‌ینیت تا بیه‌رستن، ئه‌ویش به‌مجۆره‌ وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌: ﴿ قَالَ

إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَّجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفِيهِ وَيَطِلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَيْكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾... له سه‌ره‌تادا وشه‌ی "قال" هاتوه، که "موسا وتی:....."، له دواتریشدا دیسانه‌وه‌ وشه‌ی "قال" هاتوه... بۆچی؟ بیگومان له‌و نێوانه‌دا حیوار

و توویژیک ههیه له نێوان موسا و گه له کهیدا که زیاتر قسهی نابه جیی گه له سه رلیشیواوه که یه که له بهر نابه جیی قسه کانیان، قورئان نه قلی نه کردوه بۆمان، جا دووپاتکردنه وهی وشه ی "قال"، ئاماژه یه که بۆ بوونی ئه و قسه نادرستانه ی گه له که ی.

ههروه ها له بابته ی و توویژیک نێوان پهروه ردار له گه له ئه هلی دۆزه خـدا: ﴿ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١١٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١١٧﴾ قَالَ أَحْسِرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١١٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَأَعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوَكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٢١﴾ قُلْ لَكُمْ لَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ عِدَدٌ سِنِينَ ﴿١٢٢﴾ قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمِ فَسْتَلِ الْعَادِينَ ﴿١٢٣﴾ قُلْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾ 》， ئه هلی دۆزه خ ده لێن خوايه ده رمانبێته له دۆزه خ...

خوای گه و ره ده فه رمویت: بیده نگ بن... دواتر هه ر فه رمووده ی پهروه ردار دیت، به لام له ناوه راستدا و توویژه که ده پچریت و دیسانه وه وشه ی "قال: کم لبثتم..."، "خو ا فه رمووی: چه ندیک له زه ویدا مانه وه..." بۆچی دووباره وشه ی "قال" هاتوه له کاتی کدا قسه که ر هه ر یه ک دانیه و پهروه ردار ی به رز و بلنده؟ بۆچی قسه که پچراوه به هینانی وشه ی "قال"؟ بیگومان ئه و وشه یه ئاماژه یه بۆ بوونی

وه لآمیکی نادروستانه ی نه هلی دۆزه خ به رانبه ر به په روه ردگار، که کاتیک خوای گه وره باسی به نده باشه کانی خۆی ده کات بۆیان، که ئیوه گالته تان پیده کردن نه وه تا ئیستا پاداشتم داونه ته وه به به هشت، له و کاته دا ئه وان قسه یه کی هه رچی و په رچییا نه ده که ن، به لآم خوای گه وره بۆمان نقل ناکات له بهر بیسه روبه ره یی و نامه نتیقیبونی قسه که، به لکو درێژه به وته کانی خۆی ده دات، به لآم وشه ی "قال" له و نیوانه دا ده هینیت وه ک ئاماژه یه ک بۆ بوونی نه و وتووێژه لابراره ...

ناستی چواره م: لابرندی قسه وتراوه که:

ئه م ناسته یان تایبه ته به لابرندی قسه وتراوه که، واته ته نها ئاماژه ی پیکردوه و ئیتر قسه که ی باسنه کردوه، ئامانجیش لێی به هیزکردنی شیوازی "گێرانه وه - السرد" ی چیرۆکه که به . له و باره وه دوو نمونه ده هینینه وه:

١. ﴿ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝﴾

﴿ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ ۝﴾ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ ۝

باسه که، باسی یونسه (سهلامی خوای لیبیت)، له یه که میاندا ده فره مویت "ئه ی محمه د خۆراگر به له به رانبه ر فره مانی په روه ردگارته وه، نه که ییت وه ک هاره لێ نه هه نکه که بیته له کاتیکدا دلێ پر بوو به خه فه ت و په ژاره یه کی زۆره وه پاراپه وه"، ئیتر لیته دا

نافه رمویت پارانہ وہ کہی چی بوو، واته قسه که که پارانہ وہ که یه لاده بات
 و ته نها به وشه ی "نادی" ناماژه ی پیده کات.. له نایه تی دووه میشدا
 ده فهرمویت: "نه گهر یونس له و که سانه نه بوایه که ته سبیحات و یادی
 خوی دیه کرد، نه واده مایه وه له سکی نه هه ننگه که دا تا رُوژتیک که
 هه مووان زیندوو ده کرینه وه". دیسانه وه نه یه فهرمووه ته سبیحات و
 یادکردنه که ی پهره ردگاری چی بووه و چی وتوووه.. له بهر نه وه ی
 لیتره دا زیاتر په گه زی "گپرانه وه - السرد" زاله به سهر چیرۆکه که دا و
 پیویست به هینانی قسه یه ک ناکات له و نیوانه دا. نه مه له لایه ک، له
 لایه کی دیکه وه له شوینی خویدا ناماژه ی بو نه و نزا و پارانه وه و
 ته سبیحاته کردوو، که ده فهرمویت: ﴿فَكَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۷) واته:
 (یونس له ناو تاریکایی ده ریا و تاریکایی سکی نه هه ننگه که و تاریکایی
 شه ودا هاواری کرد که: هیچ په رستراویک نیبه ته نها تو نه بیته، پاک و
 بیگه ردیی بو تو، به راستی من له سته مکاران بووم).. نه ی بو لیتره دا
 قسه که ی یونس باسکراوه، له وه لامدا ده لئین لیتره دا که سووره تی
 نه نبیایه، باسی نه و منه ت و فه زلانه ی خوا کراوه به سهر پیغه مبه رانی
 خویدا که چون نزا یه که به یه کیانی قبول فهرمووه، هه روه ها باسی دوعا
 و پارانه وه ی پیغه مبه رانی دیکه ش کراوه که نزیان کردوو و خوا لئی
 قبول کردوون، پیویست بوو ده قی نزا که ی "یونس" یش (سه لامی خوی

لَيْبَيْتَ) باس بکریت، که به دوایدا خوای گه وره ده فهرمویت:
﴿ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ﴾، وه لاممان دایه وه و پزگارمان
کرد له و نارپه حه تییه .

۲- نمونه به کی دیکه ی هاوپه یوه ند به سه روه ری مرؤفایه تی (دروود
ی خوای لیبیت)، خوای گه وره له سوورته تی یونس نایه تی (۶۵) دا پیی
ده فهرمویت: ﴿ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴾ واته:
قسه که ی نه وان دلته نگت نه کات به پاسنی عیززه ت و به رزی و بلندی
همووی هی خواجه . لیره دا نه وه ی که جیی نامازه یه نه وه یه له زانستی
ته جوید و جوانخویندنه وه ی قورناند ا پیویسته له سه ر وشه ی (قولهم)
بوه ستین و نابیت به هیچ جوریک به یه که وه له گه ل (إن العزة لله جميعا)
بیخوینینه وه، له به رنه وه ی نه وکات مانا که ی ئاوا دهرده چیت: "قسه ی
نه وان دلته نگت نه کات که به رزی و بلندی همووی هی خواجه"، وه ک
بلئی ده قی قسه که ی بیباوه پان بریتی بیته له وه ی: به رزی و بلندی
همووی هی خواجه، نه خیر، به لکو نه و قسه یه ی که نه وان کردوویانه
لیره دا باسی نه کراوه، به لکو که ده گه ریینه وه بو سه رته ای سووره ته که
- سوورته تی یونس - نه و قسه یه ی بیباوه پان ده بینین که چیان وتوه و
قسه که یان چی بووه، که بووه ته هوی دلته نگی سه روه رمان تا خوا
پیی فهرمووه دلته نگ مه به به قسه که یان.. نه وه تا له دووه م نایه تی
سووره ته که دا نامازه ی پیکردوه و ده فهرمویت: ﴿ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٠٠﴾: كه واته قسه كه
 نه مه بووه كه به سه روه رمانيان وتووه: (إِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ)،
 وتوويانه: به راستی نه م پياوه جادوگر ريكي ديار و ناشكرايه، كه نه م
 قسه يه هه مان نه و قسه يه يه كه گه لي موسا به موسايان وت و هه ر له م
 سوورده تي يونسه دا باسه كه ي هاتووه: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 إِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، كاتيک حه قيان له لايه ن ئيمه وه بؤ هات وتيان:
 نه م حه قه، جادوويه كي ديار و ناشكرايه. كه واته لي رده دا ده بينين
 ليكچوونيك هه يه له نتيوان گه لي موسا (سه لامي خواي ليبييت) له گه ل
 گه لي محه مه ددا (دروودي خواي ليبييت)، كه هه ر دووكيان به
 پيغه مبه ره كانيان ده لئين نه مانه جادوگر رن و نه و حه قه ش كه پييانه
 جادووه، به لام له چيروكي موسادا باسي سه ره نجامي گه له كه ده كات
 كه تياچوون و خنكانه، وه ك بفه رمويت سه ره نجامي گه له كه ي
 محه مه ديش كه به راستيان نه زاني، تياچوونه، وه ك دواتر له جه نكي
 به دردا پوويدا..

ناستی پینجه م: به کارهینانی وشه که به شیوهی بکه رنادیار:

ئەم ناستەیان بریتییە لەوەی کە وشە ی "قال" بە کارهاتوو، بە لام
بە شیوهی بکه رنادیار، واتە "قیل - وترا"، ئەمەش زۆرتەر لە دیمەنە
غەیبییەکاندا بە دیدە کریت، پێشتریش لە چەند شوینیکی ئەم کتیبەدا
نامازەمان بۆ کردوو، بۆ نمونە:

﴿ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴾

﴿ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴾

﴿ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾

﴿ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ﴾ ... هەر وهه چەندین شوینی

دیكه ی قورئانی پیروژ..

بهشی دووهم

شاردنه وهی "قسه کهر" و هیئانی وه سف، وهك گوزارشتکه ر

له هه ندیک له دیمه نه کانی قورئانی پیروژدا دیارده یه که هه ست پیده کهین، که ئه ویش بریتیه له شاردنه وهی قسه کهر و ئه و وشانه ی که ئامازه بۆ قسه کردن ده کات، وهك "وتی - وتیان - ده لیت - ده لیت..."، ئه م دیمه نانه که دیمه نی (ناچیرۆکی - غیر قصصی) ن بابه تی جۆربه جۆ ده گرنه خۆ، به لام دوو شت خالی کۆکه ره وه یانه، یه که میان: وه سفی که سیک یان گرووپیک ده کات. دووهمیش: له ناوه پراستی ئه و وه سف و باسکردنه دا، باسه که ده بریت و قسه یه که ده هیئت که ئه و که سه یان ئه و گرووپه کردویانه به بیئه وهی چاره پئی ئه وه له و قسه یه بکهین وه لام بدریته وه، یان وتووێژ و حیواریکی نوئی پیدروست ببیت، به لکو ته نها وه سفیکی ته واوه تی تایبه تمه ندیه کی ئه و که سه یان ئه و گرووپه یه، به لام به شیوه ی قسه یه که، یان وته یه که، یان گوفتاریک ده رپراوه، جا ئه و گوفتاره به بیئه وهی وشه ی "وتی، یان وتیان" له پیشه وهی هه بیئت، هاتوو، یان به بی ئه وهی ئامازه بۆ قسه کهر کرا بیت، به لکو به سیاقی بابه ته که دا بۆمان ده رده که ویت قسه کهر کییه، به لام هه ندیکجار که سه باسکراوه که خۆی که سی

قسه بؤکراو "موخاتب"ه، نهك قسه که ر بیّت، با ديقه تی ئەم نمونانە
بدهین:

۱. ﴿وَإِذَا رَأَىٰ الْذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي

يَذْكُرُ ٱلْهَتَكُمُ وَهُم بِذِكْرِ ٱلرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُونَ﴾ (الانبیاء: ۳۶)

واته: کاتیک ئەوانە ی بیباوه پ بون تو دەبینن، هیچ کاریکیان
له دەستنایهت له گەل تۆی بکن جگه له گالته و گالته چاری: ئا ئەمە یه
ناوی خواوه نده کانتان به خراپه ده بات؟! له کاتیکدا ئەوان هه میسه
بیباوه پین به قورئانی خوای میهره بان).. لیره دا ئەو که سه ی که
وتوو یه تی: ﴿أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ ٱلْهَتَكُمُ﴾ دیار نییه، به لام به
سیاقی بابه ته که ده رده که ویت که بیباوه پان ئەو قسه یان کردووه، به لام
به هۆی لابرندی وشه ی "وتیان" له پیش ئەو قسه یه وه، وایکردووه که
گوینگر له ته نها که سینکی گوینگره وه ببیت به که سینک که به ته واوی
که وتبیته ناو ئەو بارودوخه وه و به چاوی خو ی ئەو دیمه نه ی بیباوه پان
ببینیت که کاتیک پیغه مبه ر (دروود ی خوای لیبت) ده بینن، ده لئین: ئا
ئەمە یه باسی خواوه نده کانتان ده کات، به لام ئەگه ر وشه ی "وتیان" له
پیش قسه که وه باسبکرایه، ئەوا دیمه نه که به و شتیه یه کاریگه ری
نه ده بوو، به لگو ده بوو به دریزه ی ئەو وه سف و باسکردنه ی که له
سه ره تای ئایه ته که وه هاتوو وه له دوا ی قسه که شه وه دریزی پیدراوه،
به لام ئەم بابه ته وه ک چیرۆکه قورئانییه کانی دیکه، که باسمان کردن،
نییه، که ئەم قسه یه ببیت به سه ره تای وتووێژکی نو ی، به لگو هر دوا

به دواى قسه‌که، پَیره‌وى باسه‌که ده‌گه‌رَپته‌وه بۆ بارى ئاسایی خۆی، که گَپْراڤه‌وى باسی بیباوه‌رپه‌کانه و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ﴾ واته: ئەوان بیباوه‌رپن به یادی په‌روه‌ردگار، یان به قورئان. ئەى بۆ له‌و نێوانه‌دا گَپْراڤه‌وه‌که پچراوه و قسه‌یه‌ك هاتوووه که قسه‌که‌ر و وشه‌ی "وتیان" تیایدا شاردراوته‌وه؟، هۆکاره‌که‌ی ئەوه‌یه تا ئەو قسه‌یه‌ خۆی له‌ خۆیدا ببیت به‌ وه‌سفیکى گونجاوتر و وردتری ئەو بیباوه‌رپانه، واته له‌ جیاتی ئەوه‌ی باسیکی دوور و درێژی ئەو بیباوه‌رپانه بکات، له‌جیاتیدا قسه‌یه‌کی خۆیان ده‌گوازیته‌وه و پاشان ده‌گه‌رَپته‌وه سه‌ر باسه‌که و ئەو قسه‌یه‌ش باشترین گوزارشت له‌ وه‌سفی ئەو بیباوه‌رپانه ده‌کات..

هه‌ندی‌ک‌جاریش وشه‌ی "وتیان - ده‌لێن" له‌ پێش قسه‌که‌وه هاتوووه، به‌لام هه‌رکاتیک هاتبیت بۆ ده‌لاله‌ت‌کردنه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەو قسه‌یه سیفه‌تیکی هه‌میشه‌یی ئەو که‌سانه‌یه و به‌رده‌وام به‌و شیوه‌یه‌ن، سه‌یری ئەم نموونه‌ بکه: ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ یَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ وَیُرِیْدُوْنَ اَنْ یُّفَرِّقُوْا بَیْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ وَیَقُوْلُوْا نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَیُرِیْدُوْنَ اَنْ یَّتَّخِذُوْا بَیْنَ ذٰلِكَ سَبِیْلًا ﴿۱۵۰﴾ اُولٰٓئِکَ هُمُ الْکٰفِرُوْنَ حَقًّا﴾ (النساء: ۱۵۰ - ۱۵۱) واته: (بیگومان ئەوانه‌ی باوه‌ر به‌ خوا و پێغه‌مبه‌ران ناهینن و ده‌یان‌ه‌وێت جیاوازی بکه‌ن له‌ نێوان خوا و پێغه‌مبه‌ره‌کانیدا ده‌لێن: باوه‌ر ده‌هینن به‌ هه‌ندی‌ک له‌ پێغه‌مبه‌ران و باوه‌ر به‌ هه‌ندی‌کیان ناهینن

و ده یانه ویت له و نیتوانه دا پریگه و بهرنامه یه ک بو خویان به ده سته پته نین .
 ئا ئه و که سانه به پراستی هر بیباوه پین). ﴿فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَّرِهِمْ
 بَيَّأْتِ اللَّهُ وَقَلْبِهِمُ الْأُنْبِيَاءَ بَعِيرٍ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ (النساء: ۱۵۵)،
 لیږه دا ده بینین ئه و دوو سیفته ته که بریتیه له "باوه پرهیتان به به شیک
 له کتیبه ئاسمانیه کان و بیباوه پربوون به هندیکی دیکه یان"، هه روه ها
 "دلمان داخراوه و هیچ وهرناگریت"، ئه و دوو سیفته ته له پیشیانه وه
 وشه ی "یقولون - قولهم" هاتوه، ئه مه ش ده رخه ری ئه وه یه ئه وان
 هه میسه به و شیوه یه ن و هه میسه ئه و قسه یه ده که ن .

۲. ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ

أَحَدٍ ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ (التوبة: ۱۲۷) واته: (کاتیکیش سووره تیک له قورئان
 دابه زینرا ئه وه هه ندیکان ته ماشای هه ندیکي تریان ده که ن: ئایا هیچ
 که س ده تانبینیت، پاشان به نهینی خویان دزییه وه و پویشتن).. دیقه ت
 بفرموی! تو بلئی دیمه نیک هه بیته له م دیمه نه قورئانییه به هیزتر و
 کاریگه رتر و په وان بیتر بیت له ده رخستنی شیوازی قسه کردن و
 هه ل سوکه وتی ئه و دوو پووانه ... لیږه دا (نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ)
 هه ندیکان سه یری هه ندیکي دیکه یان ده که ن) ده بیته "هه لدانه وه ی
 په رده" له شانۆکه دا و بینینی دیمه نه که یان که خویان به زمانی خویان،
 ئابرووی خویان ده بن، جا به و قسه یه ی خویان وه سفیکی پراوپری
 کردوون که به "گیژانه وه" ئه و وه سفه دروست نابیت ...

۳- ۴- هر دو نمونه‌ی سیّهم و چواره‌م بۆ خوینەر جیدده هیلین تا شیبکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش به‌شدار بیّت له‌گه‌لماندا و پاداشتی وردی بونه‌وه و "ته‌ده‌ببور"ی به‌ریکه‌ویتی: ﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِهِۦٓ أُولَٰئِكَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ (الزمر: ۳) واته: (ئه‌وانه‌ش جگه‌ له‌ وزاته‌ که‌سانی تر و شتی تر ده‌که‌نه‌ پشتیوانی خویمان: ئیمه‌ ئه‌م بت و شتانه‌ ناپه‌رستین، ته‌نها له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ خوا نزیکمان بخه‌نه‌وه)، ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿۱۰﴾ يَغشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱﴾ رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾﴾ (الدخان: ۱۰ - ۱۲) واته: (چاوه‌پێی پۆزێک بکه‌ که‌ دوکه‌ لێکی ئاشکرا به‌ری ئاسمان ده‌گریت. هه‌موو خه‌لکی داده‌گریت: ئه‌مه‌ سزا و ئازاریکی به‌ ئیسه‌. په‌روه‌ردگارا تو ئه‌م سزا و ئازاره‌مان له‌ کۆل بکه‌ره‌وه‌، بێگومان ئیمه‌ باوه‌ردارین)...

۵- ئه‌م تاییه‌مه‌ندییه‌ ته‌نها تاییه‌ت نییه‌ به‌ باسوخواسی سه‌رپێچیکاران، چ بێباوه‌پان بن یان دوو‌پووان، به‌لکو بۆ باسوخواسی ئیماندارانیش هاتووه‌، بۆ نمونه‌: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِرْجَهاً كَأْفُورًا ﴿۵﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿۶﴾ يُوفُونَ بِالْقَدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿۷﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿۸﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿۹﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿۱۰﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ سَرَ دَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿۱۱﴾﴾ (الانسان: ۵ - ۱۱) واته: (بێگومان

چاكان و پاكانيش له په رداختيكي پر شه رابدا ده خوڼه وه، كه ناوټه كه ي له سه رچاوه ي كافووره وه يه. كه كانيه كه بنده كاني خوا ليده خوڼه وه له هر شوټنيكدا بيان ه وټ ه لئ ده قولټنن و فواره ده كات. نه و به خته وهرانه، يه كټك له سيفاتيان نه وه يه: وه فا به نزر ده كهن، يا خود به لټنيكيان دا وه فادارن و نه جامي ده دن و بيميان ه يه له پوژيكي كه شه پي ليده بارټ و پرش و بلاوه. هه روه ها نان و خوړاك ده به خشن - نه گه رچي خوښه ويستيش بيټ لايان -، به هه ژار و هه تيوو و ديله كان: بيگومان نيمه نه م خوړاكه تان هه ر له بهر خوا و بو به ده سته يټاني په زامه نديي نه و پټده به خشين، نه پاداشتمان لټان ده وټ، نه سوپاس. نه م كار ه بويه ده كهن، چونكه له پوژيكي تال و گرژ و پرش و تاريك ده ترسين، كه په روه رداگاران پيشي ده هټنيټ. جا خواي گه ورهش له شه ر و ناخوشي و نه هامة ي نه و پوژه پاراستني و روي گهش و شادمان ي پټبه خشين)..

ديقه ت بفرمون له كاريگه ربي نه م ديمه نانه، كه مرؤه ده سته وسانه له هټاني نمونه ي له م شټوه يه. كات و سات: پوژي دوايه. شوټن: به هه شته، كه سه كان: چا كه كارانن، خه ريكي نو شكر دني ناز و نيغه ته كاني په روه رداگان، وه ك يه كټك پرسيار بكات كه چوڼ نه مانه، نه م ناز و نيغه ته يان شايسته بووه، وه لامة كه به وه دټه وه كه نه و به لټنه ي دابويان به په روه رداگار هټنايانه دي و، سه ره پاي پټويستي خويان به خوار دن، به لام نه وان خوار دن يان ده دا به هه ژار و بيټاو ك و

يەخسىرەكان.. تا ئىرە دىمەنەكە لە ناو بەھەشتدايە، بەلام لىرەدا
 كتوپر بە شىۋەى ھونەرى سىنەمايى "فېدباك" واتە نىشاندانى دىمەنىك
 و پاشان لە ناو ئەو دىمەنەوہ گەرانەوہ بۆ باسكردنى دىمەنىكى پابردوو،
 دەمانگىرپتەوہ بۆ ژيانى دونيا و قسەيەكى ئەو چاكەكارانەمان بۆ نقل
 دەكات - بەبىئەوہى وشەى "دەللىن يان وتيان" ى لەگەلدا ھاتىت - كە:
 لەبەرخاترى خوا ئىمە خواردن دەدەين بە ئىۋە ئەى ھەژار و بىباوك و
 يەخسىرەكان و ھىچ پاداشتىكمان لە ئىۋە ناۋىت و ئىمە لە پۆژىكى
 ترسناك دەترسىن، پاشان دىتەوہ سەر باسە بنەپەتتەيەكە و خۋاى
 گەورە بە شىۋەى "گىرپانەوہ و باسكردن" دەفەرموئىت: خوا لەو پۆژە
 ترسناكە پاراستنى و خۋشىي خستە دلئانەوہ بە پاداشتى بەھەشت..
 لىرەدا دىقەت دەدەين ھەرچى ھۆكارى سەرنجراكىشان ھەيە لە
 ھونەرى چىرۆكدا، لىرەدا بەكارھاتوون، لابردنى ئەو پرسىيارەى كە
 "چۆن شاىستەى ئەم نىعمەتانە بوون"، لابردنى وشەى "وتيان" لە
 پىش "لەبەر خاترى خوا خۆراكتان پىدەدەين..."، بەوہش ھەموو
 ھەست و نەستەكان و ژىرى و بىرى مۇقۇ دەورۇزىنىت بۆ ۋەرگرتنى ئەم
 دىمەنە ناوازەيە، كە لە ناو بەھەشتەوہ دەمانھىتتەوہ بۆ ژيانى دونيا،
 تا خۆمان بە چاۋى دل ئەو قسەيە لە زارى چاكەكارانەوہ ببىستىن و
 پاشان دەمانباتەوہ بۆ بەھەشت و درىژەدان بە باسوخواسى چاكەكەران
 لەۋى...

۶- هر له باره‌ی چاکه‌که رانه‌وه، چه‌ندین دیمه‌نی دیکه‌ی هاوشیوه

هاتووه، له‌وانه: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحُكَ

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (آل عمران: ۱۹۱) واته: (ئه‌وانه‌ی یادی خوا ده‌که‌ن

له‌کاتیکدا که به پیوه‌ن، یان دانیشتون، یان پراکشاون، هه‌میشه

بیرده‌که‌نه‌وه له دروستبوونی ناسمانه‌کان و زهوی: په‌روه‌ردگار، تو ئه‌م

هه‌موو دروستکراوانه‌ت بیهووده و بینامانج دروست نه‌کردوه، پاکیی و

بیگه‌ردیی شایسته‌ی تویه، ده‌تۆش بمانپاریزه له‌سزای ئاگری

دۆزه‌خ)، هینده ئه‌م دیمه‌نه‌ کاریگه‌ره که سه‌ره‌تا باسی چاکه‌کاران

ده‌کات که به دانیشتن و به‌پیوه‌ یادی خوا ده‌که‌ن و بیر له دروستبوونی

ناسمان و زهوی ده‌که‌نه‌وه، لیره‌دا نافه‌رمویت: ئه‌و چاکه‌کارانه له‌و

کاتی بیرکردنه‌وه‌یه‌دا ده‌لین‌خوایه ئه‌مه‌ت به‌هه‌وانته دروست

نه‌کردوه، بمانپاریزه له‌ئاگر، به‌لکو ده‌سته‌جی و پاسته‌وخۆ قسه‌که‌ی

هیناون تا دیمه‌نه‌که نه‌چرپیت و وه‌ک بلیی ئیمه‌ی خوینهر خوئمان به

گوئی خوئمان گوئمان لیئانه و چاوئمان لیئانه که ئه‌و قسه‌یه له‌زاریان

دیته‌ده‌روه، هه‌ر له‌به‌ر کاریگه‌ریه‌که‌یشیه‌تی که له‌کۆتاییدا خوای

گه‌وره به‌هه‌مانشیوه وه‌لامیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَسْتَجَابَ

لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ﴾، خوا وه‌لامی

داواکه‌یانی دایه‌وه: من کار و کرده‌وه‌ی هیچ کام له‌ئیه‌ نیر بیت یان

مى، زايله ناكه م... دووباره نافه رمويت: خوا وه لامى دانه وه و
 فه رموى:....، به لكو به كسه ر و ده سته جى ديمه نى وه لامه كه
 په روه دگار ده گوازيته وه بومان به بى وشه ي "فه رموى"...

۷- با ليړه دا ديمه نيكي پر له ناسور و ناخه ژيني ديكه ش باس
 بگه ين، كه ديمه نى دايك و باوكي كه كه گريان به ده ست كوپه
 لاساره كه يانه وه خواردوه، ﴿ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهٗ اُفٍّ لَّكُمَا اَتَعَدَانِي اَنْ
 اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللّٰهَ وَيَلَكَّ اَمِنْ اِنَّ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا
 فَيَقُولُ مَا هَذَا اِلَّا اَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾ (الاحقاف: ۱۷) واته: (نه وه ي كه به
 باوك و دايكي ده لئيت: نؤف له ده ست نئوه، نايانئوه هه ربه شه م
 لئده كه ن به وه ي دواى مردن له گور ده ربه نئريم له كاتيكدا نه وه هه مو
 خه لكه پيش من مردون و رويشتون. دايك و باوكه كه ش له خوا
 ده پارينه وه. كوپه هاوار بو تو باوه ر بهينه بيگومان به لئني خوا راسته،
 كه چي ده لئيت: نه مه قسه يه كي كونه و داستاني پيشووه كانه).. نه م
 ديمه نه سى ديريپيه ي قورناني پيروز، كاريگه ريپيه كي زوري هه يه له سه ر
 ده روون، واى كردوه ديمه نى نه و خانه واده كاره ساتباره به رجه سته
 بكات بومان، نه وه ش به به كارخستني هوكاره كاني گوزار شت كردن وه ك
 شيوازه ره وانبيژيپيه كان، له وانه ش لابردي وشه كان...

ليړه دا چند شتيك لبراوه، بو نه وه ي كاريگه ريپي ديمه نه كه پراوپر
 بيت، له وانه: كاتيك ده فه رمويت: (وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللّٰهَ) "دايك و باوكه كه له

خوا ده پارینه وه"، به لام پارانه وه که باسناکات، بۆ ئه وهی خوینهر خۆی به بیری درک به وه بکات پارانه وه و لالانه وه که چیه، بیگومان له دهست کورپه لاساره که یانه، پاشان لابرندی وشه ی "وتیان" له پیش قسه که یان به رانبهر به کورپه که یان که ده لئین: کورپه هاوار بۆ تۆ، باوه پ بهینه... واته ئه وان له خوا ده پارینه وه و پاشان پوو ده که نه وه کورپه که یان و ده لئین هاوار بۆ تۆ، باوه پ بهینه، لیره دا هونه ریکی په وان بیژی به کارهاتوو که پییده وتریت: ئاوردانه وه "التفات - نیلیفات" واته قسه کردن پوه و که سینک و پاشان کتوپر لاکردنه وه به لای که سینیکی دیکه دا و قسه کردن له گه لیدا.. لیره شدا به هه مانشیوه: پارانه وه له خوا - دهقی پارانه وه که لبراهه -، پاشان پووکردنه کورپه که یان - به بیته وهی وشه ی ده لئین به کار بهیتریت - و قسه کردن له گه لیدا....

۸- لیره دا دوو نمونه ی دیکه باس ده که یین، که مروّفه توانای بیستنی

نییه و خوی گه وه خۆی بۆمان نه قلّ ده کات: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ مَحِيدًا﴾ (ق: ۱۹)، واته: (تهنگانه ی مردن و نازاره کانی هات، هاوپی له گه ل راستییه کاندای نا ئه وه ئه وه به سه رهات و پووداوه یه که خۆت لی لاده دا و په نات لی ده گرت). وته ی: (ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ مَحِيدًا)، به و که سه ده وتریت که له حاله تی سه ره مه رگدایه، به لام توانای ئه وهی نییه ئه و قسه بۆ که سه کانی ده وروبه ری باس بکات، ئه و خۆی ده بیستیت، به لام ناتوانیت بیگتریته وه بۆ ده وروبه ری، به لام

په روه ردگار بۆمانی ده گۆرته وه ... به بی نه وهی وشه ی " پی یده وتریت " باس بکات، تا دیمه نه که کاریگه ری راسته وخۆی هه بیته و مرۆف بخاته هه مان نه و دیمه نه وه، نه ک وه ک " گۆرانه وه " باسی بکات.

۹- هه روه ها نه م حالته له چیرۆکی خنکانی فیرعه ونیشدا دووباره

ده بیته وه، ﴿ حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِ، بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ ءَأَلْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

(یونس: ۹۱) واته: (تا نه و کاته ی فیرعه ون خه ریک بوو ده خنکا وتی: وا ئیتر باوه ریم هینا به وهی که هه چ خوایه ک نییه جگه له وه خوایه ی که نه وهی ئیسرائیل باوه ریان پیهیناوه و من ئیتر له موسلمان و ملکه چانم. ئایا ئیسته؟!، له کاتی کدا به راستی پیشتر یاخی بوویت و له پیزی نه واندها بوویت که تۆوی خراپه یان ده چاند). کاتی ک فیرعه ون ده گاته حالته ی خنکان و گیانده رچوونی، ده لیت باوه ریم هینا به وهی هه چ خوایه ک نییه ته نها نه وه نه بیته که نه وهی ئیسرائیل باوه ریان پیهیناوه و من له مسولمانانم. ئیستا باوه رده هینیت؟ له کاتی کدا پیشتر سه رپیت کردوه .... لیتره وشه ی " پیمان وت " لابه روه تا راسته وخۆ گوینگر بخاته ناو دیمه نه که وه که له ناو ده ریادا پرووده دات، به لام که س ناگای لینه بووه ته نها خوا ی گه وره نه بیته، که هه ر خۆیشی دیمه نه که ی بۆ ئیمه گۆراوه ته وه.

نه م دوو نمونه یه ی کۆتایی، له دیمه نه په نهان و غه بییه کانه، که به به کارهینانی هۆکاری ناماده کردن و خستنه به رچاو، نزیک کردوه ته وه

له بیر و هۆشی نئمه و هیناویه تییه بهرچاومان، ئەو هۆکارەش قسەیه که
که وشەى "وتن" و "پاناوی قسەکه ر" ی لى لابراره ..

هەر لەم جۆره بیان، دوو نمونەى دیکه باس دەکەین، بەلام
شیکردنەوهى بۆ خوینەر جێدەهێلین: ﴿ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي
عُنُقِهِ. وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ
عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ (الإسراء: ١٤)، واتە: نامەى کردەوهى هەر
کە سێکیشمان هەلواسیوه بە گەردنیدا و لە پۆژى داویدا کارنامەى
کردەوهکانى بۆ دەردەهێنین و بە کراوهى دەرخەینه بەردەستى: دەى
نامەى کردەوهکانت بخوینەرەوه و تەماشای بکە، ئەمڕۆ هەر خۆت بپیار
بدە و حساب بۆ خۆت بکە. ﴿ لَا يَخْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَلَقَّاهُمُ
الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ (الأنبياء: ١٠٣)، واتە
(لیقه ومانى گەرە و تەنگانەى بى سنوور تووشى غەمبارى و پەژارە بیان
ناکات، بە لکو فریسهکان پيشوازىيان لیده کەن: ئەمە ئەو پۆژهیه که کاتى
خۆى بە لئىیان پیده درا)... تۆى خوینەر! بە سوودە رگرتن لەو
نمونانەى پيشوو، دەتوانیت ئەو دوو ئایەتە شیبکه یته وه ...

به‌شی سیهه‌م

به‌رجه‌سته‌کردنی دیمه‌نه‌ غه‌یییه‌کان

له‌رپی شارده‌وه‌ی وشه‌ی (قال)

یه‌کێک له‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی که حیوار و وتووێژ له‌ناو چیرۆک و گێڕانه‌وه‌کاندا ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات، بریتیه‌ له‌ "ململانی"، ململانی واته‌ له‌یه‌کگیرانی هه‌لۆیست و بۆچوونه‌کان، که نه‌مه‌ش له‌رپی به‌رجه‌سته‌کردنی "هیز" و "به‌رگری" یه‌وه‌ ده‌بێت له‌ ناو حیواره‌که‌دا، نه‌مه‌ له‌ شاتوی یۆنانیدا هه‌بوو که حیوار په‌یوه‌ست بوو به‌ ململانیوه‌، جا نه‌گه‌ر بێن نه‌م یاسایه‌ به‌سه‌ر دیمه‌نه‌کانی چیرۆکه‌ قورئانییه‌کاندا جێبه‌جێ بکه‌ین، ده‌بینین ده‌وله‌مه‌ندترین حیواره‌کانی چیرۆکه‌کانی قورئان نه‌و حیوارانه‌ن که له‌ نێوان پێغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لیبیت) له‌گه‌ڵ نه‌و که‌سانه‌دا که به‌ درۆیان ده‌زانین، پوویداوه‌. له‌ناو نه‌وانه‌شدا پشکی زۆر به‌ر حیواره‌کانی موسا (سه‌لامی خوی لیبیت) له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون له‌ لایه‌ک و موسا له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌، ده‌که‌وێت.

جا نه‌و دیمه‌نانه‌ی که زۆر له‌ قورئاندا هه‌ن سه‌باره‌ت به‌م باسه‌، زیاتر باسی جیهانی په‌نه‌ان و غه‌یبی کردوه‌، له‌و دیمه‌نانه‌دا نه‌وه‌ی جیی تیبینییه‌ لابردنی وشه‌ی "قال" و "تی" - ده‌لێت "ه" له‌ نێوان

حیوارة كاندا، به جوړیک له کاتی باسکردنی دیمه نه کانی نه هلی خرابه و شهړ، بووه به نیمچه یاسایه که هرچی "وتی - ده لیت" لابراره و یه کسه ر دیمه نه که نقل کراوه .

سهیری نه مموونانه بکه :

۱. ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾﴾ (ال عمران).
۲. ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَذْنَ بَنَّهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾﴾ (الانفال).
۳. ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (التوبة).
۴. ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾﴾ أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ تَنَلِي عَلَيْكُمْ فَاكْتُمْتُمْ بِهَا تَكْدِيبُونَ ﴿١٠٥﴾﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿المؤمنون﴾.
۵. ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ (فاطر).

ئەمە جگە لە چەندین حیواری دیکە کە خوینەر خۆی دەتوانیت
 هاوشیۆهکانی لە سوورەتەکانی دیکە قورئاندا ببینیتهوه، بەلام ئیمە
 لێرەدا نامازە بە چەند خالێک دەکەین:

۱- خالی سەرەکی کۆکەرەوهی ئەم دیمەنانە، بریتییە لەوهی کە
 باس لە دیمەنی غەیبی و جیهانی پەنھان دەکات، کە بە هیچ جۆرێک بە
 هەستەوهرەکانی مەرۆف درک ناکرێن، چوارچۆیۆهی زەمان و مەکان
 نایانگرتتە خۆ، تەنھا ئیمان و باوەرپە ئەم دیمەنانە دیننە بەر دێدە و
 نمایش، ئەو قورئانە کە سوورە لەسەر هێنانی دیمەنەکانی جیهانەکانی
 دیکە بەدەر لە درکی مەرۆف، چ لە بارەیی زەمەنەوه کە دیمەنی پێش
 زەمەن وەک دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی و پاش زەمەن وەک
 دیمەنەکانی دواي پۆژی دواي دەخاتە پوو، هەرۆهە لە بارەیی شوین،
 کە دیمەنی ئەو شوینانەیی کە هیشتا زانست پەیی پێتەبردوو، وەک
 "عەرشی پەرۆهردگار و بەهەشت و دۆزەخ" ... بە چەندین شیۆاز و
 میکانزمی گونجاو ئەم دیمەنانە دەخاتە پوو.

۲- زۆرینەیی ئەو دیمەنانەیی غەیب، لە بارەیی بێباوەرپانەوهیە و
 کەمترینیان لە بارەیی باوەرپارانەوهیە، لەبەرئەوهشە دەبینین ئەم
 حیوارانە زۆرتەیین و شەکانی "سەرزەنشکردن و بێدەنگکردن و بەسووک
 سەیرکردن" ی تێدایە ... ئەمە جگە لەبیر هێنانهوهی تاوانەکانیان کە ئەم
 پۆژەیی بەسەر هێنان ... بۆ نموونە:

﴿ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴾ (آل عمران).

﴿ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ ﴾ (الانفال).

﴿ هَذَا مَا كَفَرْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ ﴾ (التوبة).

﴿ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ ﴾ (الحج).

﴿ أَلَمْ تَكُنْ تَكُنْ مَأْتِي تَنْتَلِي عَلَيكُمْ فَنُكِّمُ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ ﴾ (المؤمنون).

﴿ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِيتَكُمْ وَذُوقُوا

عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾ ﴾ (السجدة).

﴿ ذُوقُوا فَنُتِّكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ ﴾ (الذاريات)

هه روه ها چه ندين نايه تي ديكه ش، كه زرينه ي دهسته واژه كانيان به شيوازي "نيستا"، يان "پابردوو"، باسه كانى هينراون، وهك ناماژه يهك بو شه ي كه نهو پووداوانه به ته واويى له پووداندان، يان به راستيى پيشتر پوويانداوه، كه ناماژهن بو جه ختكردنه وه له پوودانيان، نه مه جگه له لابردي وشه ي "وتى - ده لئيت" تا گوينگر هه ست بكات ئه م وتانه له گه ل ئه ويانه ..

۳- ئه م ديمه نانه له بهرئه وه ي له باره ي سه ريچيکاران و گوناهاکارانه وه يه، پريه تي له دهسته واژه ي "په شيماني و ناه و ناله هه لکيشان و تکا و پارانه وه و ترس و توقين" ... سه رنجي ئه م ديمه نانه بده:

﴿ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴾ (السجدة: ١٢).

﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ﴾ (فاطر: ٣٧).

﴿ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴾ (الدخان: ١٢).

﴿ يَلْبِسُنِي لَمَازُوتَ كِنِييَةِ ﴿٢٥﴾ وَلَمَازُورِ مَا حَسَابِيَةِ ﴿٢٦﴾ يَلْبِسُنِي مَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا

أَغْنَى عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةِ ﴿٢٩﴾ (الحاقة: ٢٥-٢٩).

﴿ يَتَوَلَّوْنَا قَدْ كُنَّا فِي عَفْوٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ (الأنبياء: ٩٧).

﴿ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ﴾ (ابراهيم: ٤٤).

﴿ رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴾ (المؤمنون: ١٠٦).

٤- ئەم حیوار و توویژانە چەند جوړیکن، بە شیکیان ئەو حیوارانەن که لیکدەرەوانی قورئان دەلین و توویژی فریشتەکانن لە گەڵ ئەو گوناهاکارانە، هەندیکیان و توویژی نیوان نیشته جییانی دۆزەخ خۆیانە، یان لە نیوان نیشته جییانی دۆزەخ و نیشته جییانی بەهەشت، جا ئەو "ململانی" یانە هۆکاریکی گرنگن بۆ دەوله مەندکردنی و توویژ و حیوارەکان و جولاندنی بووداوه کان.

٥- لە هەندیک لەم و توویژانەدا "لابردن - حەذف" نیشانە یەکی دیارە، وە بۆ چەندین مەبەست هاتوو، وەك ئاراستەکردنی وتە لە لایەن قسە کەرەوه بۆ قسە بۆکراویک و کتوپر گۆرینی بۆ قسە بۆکراویکی دیکە، بۆ نموونه:

﴿ أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْجِهِمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴾ (۲۲) مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَنِيمِ ﴿۲۳﴾ وَفَوْفَوْهُرَاتِهِمْ مَسْتُولُونَ ﴿۲۴﴾ مَا لَكُمْ لَانْتَصِرُونَ ﴿۲۵﴾ (الصافات: ۲۲- ۲۵) ... سهره‌تای قسه‌که، ناراسته‌ی بیباوه‌پان کراوه، پاشان هه‌مان قسه ناراسته‌ی فریشته‌کان کراوه که تاوانباران ببه‌ن بؤ دۆزه‌خ، پاشان سهرله‌نوی قسه‌که ناراسته‌ی بیباوه‌پان کراوه‌ته‌وه که له دۆزه‌خدا کۆکراونه‌ته‌وه، له‌نیوان ئه‌م وتووێژانه‌شدا هه‌موو ئه‌ و ئاماژانه‌ی که به‌لگه‌ی ئه‌م گۆرانه‌ن، لابراون و حه‌ذف بوون، وه‌ک وشه‌ی "وتی - ده‌لێت" ...

با ئه‌م نمونه‌یه‌ شیی بکه‌ینه‌وه، که به‌کیکه له دیالۆکه ده‌وله‌مه‌نده‌کان له واتا و ده‌سته‌واژه‌ی کاریگه‌ردا:

﴿ لَقَدْ كُنتَ فِي عَفْوٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴾ (۲۲) وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَذَابٍ ﴿۲۳﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۲۴﴾ مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿۲۵﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿۲۶﴾ ﴿۲۷﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْفَيْتَهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۲۷﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿۲۸﴾ (ق: ۲۲- ۲۸)، واته: (سویند به‌ خوا، به‌راستی تو له‌م په‌وداوانه‌ بیتاگا بوویت و گویی خۆت لیخه‌واندبوو، نیستاش ئیمه‌ په‌رده‌مان له‌سه‌ر چاوه‌کانت لاداوه و چاوه‌کانت تیژن. هه‌روه‌ها فریشته‌ی هاوه‌ل و چاودیتری ده‌لێت: هه‌رچی کار و کرده‌وه‌کانی هه‌یه‌ نه‌وه‌ته‌ لای من تو‌مارم کردوون. هه‌رچی بیباوه‌پیکی سه‌رکه‌ش هه‌یه‌ فریتری بده‌نه‌ ناو

دۆزه‌خه‌وه. ئه‌وه‌ی که هه‌میشه به توندیی قه‌ده‌غهی هه‌موو خێر و چاکه‌یه‌کی ده‌کرد، مافی خه‌لکی پێشیل ده‌کرد، خۆی به گومان بوو و خه‌لکی ده‌خسته گومانه‌وه. ئه‌وه‌بوو که هاوه‌ل و شه‌ریکی بۆ خوا به په‌وا ده‌زانی، که‌واته هه‌ردووکتان ئه‌و ئاده‌مییه فری بده‌نه ناو سزای سه‌خته‌وه. هاوه‌ل "قه‌رین" که‌ی ده‌لێت په‌روه‌ردگارا! من له‌خسته‌م نه‌بردوه و سه‌رکه‌شم نه‌کردوه، به‌لکو خۆی له‌نیو گومراییه‌کی دووردا نقووم بوو بوو. خوا فه‌رمووی: شه‌ره‌ قسه و ده‌مه‌ده‌می له‌ لای مندا مه‌که‌ن، به‌راستی من پێشتر هه‌ره‌شه‌ی هاتنی ئه‌م پۆژه‌م خسته‌بووه به‌رچاوتان و پیم راگه‌یانده‌بون).

سه‌ره‌تا پێشکه‌شکردنی کورتی دیمه‌نه‌که، دواتر کتوپر ده‌گوازیته‌وه بۆ ئاراسته‌کردنی قسه‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ره‌و لیپرسینه‌وه ده‌بریت: (لقد كنت في غفلة... به‌راستی تۆ له‌م پووداوانه بیئاگا بوویت و گوئی خۆت لیخه‌واندبوو، ئیستاش ئیمه‌ په‌رده‌مان له‌سه‌ر چاوه‌کانت لاداوه و چاوه‌کانت تیژن)، به‌لام گوێگر هیچ شتی که‌ باره‌ی وه‌لامی ئه‌و که‌سه‌ نابیسیت، وه‌لامی نییه، به‌لکو وه‌لام له‌ لایه‌ن فریشته‌ی هاوه‌ل و چاودی‌ری "قه‌رین" که‌یه‌وه دیت: (هذا ما لدي عتيد... هه‌رچی کار و کرده‌وه‌کانی هه‌یه ئه‌وه‌ته‌ لای من تۆمارم کردوون)، قسه‌که‌یشی به‌ "وقال" ده‌سته‌پیده‌کات... پاشان فه‌رمانی ئیلاهی بی‌پێشینه‌ دیت: (ألقيا في جهنم... هه‌رچی بی‌باوه‌پێکی سه‌رکه‌ش هه‌یه فری بده‌نه ناو دۆزه‌خه‌وه)، ئه‌م قسه‌یه‌ش ئاراسته‌ی

كهسى قسه بۆكر اوى به كه م نه كراوه، به لكو ناراسته ي دووان له
 فرشته كاني دۆزه خ كراوه، تا سزاكه به سهر تاوانكاره كه دا جيبه جي
 بكن و هه لبيده نه دۆزه خوه، پاشان قسه به كه له لايه ن قهرينه كه وه
 ديت، كه نازانين بۆچى كردوو به تي، يان وه لامى چيبى داوه ته وه، كه
 ده لئيت: (ربنا ما اظغيتہ... په روه ردگار! من له خسته م نه بردوو و
 سه ركه شم نه كردوو، به لكو خۆي له نيو گومپرايه كي دووردا نقوم
 بووبو)، خواي گه و ره وه لامى ئه م قسه به ده داته وه و ده فه رموئيت: (لا
 تختصموا لدي.. شه په قسه و ده مه ده مي له لاي مندا مه كن)،
 له كاتيكدا ئيمه گويمان له شه په قسه و ده مه قاله نه بووه له نيوان
 تاوانكار و قهرينه كه ي، كه چى خواي گه و ره ده فه رموئيت ده مه قاله
 مه كن، كه واته ده مه قاله به كه بوونى هه به، وتووئيزيكي ديكه بوونى
 هه به، به لام شاراوه به، ئه م وشه به ش "ده مه قاله مه كن" به كه م تاله
 ده زوو كه ده ستى پيوه بگري ن تا به وتووئيزه كه دا بچينه وه، به لكو
 شوينه وار و په نگدانه وه ي ئه و ده مه قاله به بدۆزينه وه، يان شتيك له و
 حيواره شاراوه به ئاشكرا بكه ين.

ئه م حيواره، به گشتى، چوار لايه نى تيدا به، كه ئاماده ن و حزوريان
 هه به له و ديمه نه ي كه ئيمه ش وه ك گوئگر ئاماده ين تيايدا:
 به كه م: زاتى بالاي په روه ردگار، دوور له هه ر شو به اندن و
 به رجه سته كردن و هاوشيوه بۆدانان.

دووه: فریشته‌کان که تاوانبار ده‌بن بۆ دۆزه‌خ و فه‌رمان جیبه‌جی ده‌که‌ن، له ناویاندا دووان هه‌ن له‌م حیواره‌دا که "سائق و شهید" ن، که باسیان هاتوو له‌ده‌دا، ئیتر ژماره‌ی ئه‌وانی دیکه‌ نازانین.

سیهه‌م: ئه‌و تاوانباره‌ی که بۆ لێپرسینه‌وه ده‌بریت، که مروّفه.

چاره‌م: قهرینه‌که، ئه‌و که سایه‌تییه سه‌رسامکه‌ره‌ی که له‌وی بوونی هه‌یه!! .

به‌لام له‌گه‌ل بوونی ئه‌م چوار لایه‌نه، ئیمه‌ی گوێگر ته‌نها گوێمان له قسه‌ی په‌روه‌ردگار و ته‌کانیه‌تی، هه‌روه‌ها قسه‌ی قهرینه‌که و وه‌لامه‌که‌ی، پاشتر په‌روه‌ردگار کۆتایی به‌ ده‌مه‌قاله و شه‌ره قسه‌یه‌ک ده‌هینیت که له خزمه‌ت ئه‌ودا رووده‌دات.. که‌واته بیگومان ده‌بیت چه‌ند به‌شیکێ شاراوه‌ی ئه‌و وتووێژه بوونی هه‌بیت، ده‌بیت به‌لگه‌یه‌کیش ده‌ستبه‌کویت له‌سه‌ر بوونی ئه‌و وتووێژه شاراوه‌یه.

دیقه‌ت بفرموون! سه‌ره‌تای قسه‌کان به‌ وته‌یه‌کی په‌روه‌ردگار ده‌ستپیده‌کات، که مروّفه تاوانکاره‌که وه‌لامی ناداته‌وه، واته وه‌لامی ئه‌وی تیدا نییه، به‌ دوایدا "وقال قرینه... دیت، ئه‌م "وا" ه که له‌گه‌ل "قال" ه که‌دا هاتوو، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی وته و قسه و حیواریکێ دیکه، که به پیتی واوی عه‌تف "واو العطف" و "قال" ه که ته‌واو کراوه و ته‌کمیله کراوه... که پیده‌چیت قسه‌که ئه‌وه‌بیت که کابرای تاوانکار وتبیت: ﴿يُرْوِلْنَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ قوربه‌سه‌رمان ئه‌مه روژی لێپرسینه‌وه و پاداشت و سزایه، یان وتبیت: ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾، خوابه!

بینیمان و بیستمان...، یان شتیکی له و شیوهیه که له جیگه‌ی دیکه‌ی قورئاندا هاتوو، پاشان قهرینه‌که ده‌لێت ئەمه کار و کرده‌وه‌کانی هه‌مووی لای من تۆمارکراوه و نائمه‌یه..

ئەم دیمه‌نه‌ شاراوویه، تاکه‌ هۆکاره‌ بۆ هاتنی ئەو "واوه" که له‌گه‌ڵ "قال" هه‌که‌دا هاتوو و بۆ "قال" هه‌که‌ش و بۆ ئەو قسه‌یه‌ی قهرینه‌که‌ش که به‌بێ ئەم قسه‌یه‌ی کابرای تاوانکار، ده‌بێته‌ قسه‌یه‌کی بێناوه‌رۆک له‌ شۆینه‌که‌یدا.. پاشان بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ وتووێژه‌که‌ به‌مشپۆه‌یه‌یه‌ که‌ ئەو فریشته‌ هاو‌نشینیه‌ی که‌سه‌ تاوانکاره‌که‌ به‌ ئه‌رکێک پاسپێردراوه‌ له‌ ژیا‌نی دونه‌یای ئەو کابرایه‌دا، که‌ بریتیه‌ له‌ نووسین و تۆمارکردنی سه‌رجه‌م کار و کرده‌وه‌کانی کابرا، جا ئەوه‌ ئیستا کاتی ئەوه‌یه‌ ئەو قهرینه‌ راپۆرتی خۆی پێشکه‌ش بکات سه‌باره‌ت به‌ ئەنجامی کاره‌که‌ی و ئەو کرده‌وانه‌ش ده‌خرینه‌وه‌ به‌رده‌م کابرای تاوانکار و ده‌کێش‌رین و لێپرسینه‌وه‌که‌ی به‌وه‌ کۆتایی دێت که‌ به‌ریت بۆ دۆزه‌خ، به‌لام کابرا له‌ویدا که‌ نه‌یده‌زانی هه‌موو کار و کرده‌وه‌کانی به‌و وردیه‌یه‌ ئه‌ژمار ده‌کری‌ت له‌سه‌ری، ده‌سته‌دکات به‌ تاوانبارکردنی قهرینه‌که‌ی، واته‌ فریشته‌ هاو‌نشینیه‌که‌ی که‌ کرده‌وه‌کانی ئەمی تۆمارکردوو، به‌وه‌ تۆمه‌تباری ده‌کات که‌ ئەو ئەم شتانه‌ی بۆ هه‌لبه‌ستوو و ئەم کارانه‌ ئەم نه‌یکردوو، یاخود خه‌تای ئەو بووه‌ که‌ ئەم کارانه‌ی لا جوان کردوو و بۆی پازاندوو ته‌وه‌.. له‌و کاته‌دا بۆ په‌تکردنه‌وه‌ی ئەو تۆمه‌ته‌ فریشته‌ هاو‌نشینیه‌که‌ "قهرین" هه‌که‌، وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ و ده‌لێت: "رینا

ما أطفيته... خواجه من گومپام نه کردووه، به لکو ئه و خوئی له گومپاییه کی دوردا بووه " ... ئه مهش وه لایمکی لۆژیکانهی ئه و تۆمه تهیه .. به لگه ی ئه م وتووێژه شاراوه یهش، ئه و وه لامه ی پهروه دگاری به رز و بلنده که دیمه نه که ی پی کوتایی دیت و ده مه قاله کهش ده بریتیته وه که ده فه رمویت: "لا تختصموا لدی... لای من ده مه قاله مه کهن".

به کارهینانی کاریگه ریییه دهنگی و پهنگیییه کان

له دیمه نه غه بییییه کاندای:

له هه ندیک له و دیمه نانه دا که باس له جیهانی غه یب ده کهن، کاریگه ریییه دهنگی و پهنگیییه کان وه که رهسته ی بینا کردنی دیمه نه که، به کارهینراون. لیره دا باس له دیمه نیکی وتووێژی نیوان ئه هلی به هه شت و ئه هلی دۆزه خ ده کهین، تا ببینین به چ ته کنیکتیکی سه رنجراکیش وتووێژ و حیواره کان پیشکهش ده کرین.

دیمه نه که، وینه ی باوه رداران نیشان ده دات که به پێگاوه ن به ره و به هه شت، نوور و پووناکییه که شیان له گه لیا ندایه، جا ئه م نوور و پووناکییه (که با به تی سه ره کیی ئه م با سه یه لیره دا و به کیکه له کاریگه ریییه پهنگی و بینراوه کان) پۆلی گرنگ ده بینیت له م حیواره دا.. وتووێژه که به پیرۆزباییه کی فریشته کان ده ستپیده کات له باوه رداران، که سه ره نجامیان گه یشتوو هه ته به هه شت: ﴿بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ بَجْرِي مِنْ

تَحِيَّهَا الْأَنْهَرُ خَلِيدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿ (الحديد: ۱۲)، واته:

(مژده بیت لیتان به هشتانیک که پوواره کان به ژیریاندا ده پون، به همیشی تییدا ده میتنه وه، ئه وه بردنه وهی گه وره یه) .. هر له و پوژده دا دوپووه کان - نه ک بیباوه پان - ئه و نووره ده بینن، تکا له باوه پداران ده که ن: ﴿ أَنْظُرُونَا نَقْنِسَ مِنْ نُورِكُمْ ﴾ (الحديد: ۱۳) واته: (ده ته ماشایه کمان بکه ن با له نووره که ی ئیوه شتیک وه ربگرین)، ئا لیره دا ده ستپیشخه ریبه کی پیکه نیناوی - ئه گه ر دروست بیت وا بلین - دروست ده بیت بو مامه له کردن له گه ل ئه و دوپووانه دا به هه مانشیوهی مامه له کردنی خویان که گالته باز و گالته جار بوون، واته به شیوهی خه له تاندنیان که خویان کار و پیشه یان بووه له دونیادا، له و کاته دا ده نگیکی په نهان و غیبی دیته گوئیان که پیباندته لیت: ﴿ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ﴾ (الحديد: ۱۳) واته: (بگه پینه وه نوور دهستی خوتان بخه ن) ... ئه وانیش باوه ر ده که ن به وهی پییانوتراوه . به وهش ده که ونه ته له که وه و به په له ده گه پینه وه بو دواوه، ئه و کات له نیوان هر دوو گروهه که دا: گروهی نیمانداران و گروهی دوپووان، دیواریک داده نریت که ده رگای هه یه، پووی ناوه وهی که پوو به نیمانداران، نوور و په حمه ته، پووی دهره وهیشی که پوو به دوپووه کانه ئاگر و سزایه . جا هیشتنه وهی ئه م دهرگایه - دیقته بدن دهرگاکه له ناو دیواره که دا هیلراوه ته وه .، هیشتنه وهی ئه و دهرگایه که دوپووان له پینه وه

باوه‌پردازان ده‌بینین له‌ودیبویه‌وه، بۆ زیادکردنی سزا و نه‌شکه‌نجه‌یانه، جا له‌ پیتی ئەم ده‌رگایه‌وه دوو‌پووان بانگی باوه‌پردازان ده‌که‌ن: ﴿أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾، واته: (ئە‌ی ئی‌مه له‌گه‌لتان نه‌بووین). باوه‌پردازان ده‌لین: ﴿بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانُ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُم بِاللَّهِ الْعَلِيُّ ۗ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤَخِّدُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَانِكُمْ ۗ وَيَشِ الْأَمْسِرُ ﴿١٥﴾﴾ (الحديد: ١٤ - ١٥) واته: (به‌لێ، به‌لام (به‌هۆی دوو‌پوویی) ئی‌وه خۆتان تووشی به‌لا کرد، وه‌ چاوه‌پروانی‌تان کرد و د‌پ‌د‌و‌نگی و دوو‌دلێتان کرد، وه‌ ئاره‌زوو (و‌خه‌یالاتی بی‌جی) ئی‌وه‌ی فریو‌دا، تا فه‌رمانی خودا (له‌باره‌ی مه‌رگتان) هاته‌دی، وه‌ شه‌یتانی فریو‌ده‌ر له‌ باره‌ی خودا فریوی دان. جا‌ئ‌ه‌و‌پۆ‌نه‌ له‌ ئی‌وه‌ و نه‌ له‌ کافران فیدی‌ه‌ و تاوانه‌ وه‌رناگیریت، جی‌گا و پ‌ی‌گاتان ئاوری جه‌ه‌نمه‌، جه‌ه‌نمه‌ سه‌رپه‌رست و سه‌روه‌رتانه، چه‌نده‌ چاره‌نووس و ئاکامی‌کی خرابه‌!).

جا به‌کیکی دیکه‌ له‌و خالانه‌ی که له‌م وتووێژ‌ه‌دا پ‌ی‌ویسته‌ ناماژ‌ه‌ی بۆ بکه‌ین، ئە‌وه‌یه‌ که له‌ نیوان (باسکردن و باسنه‌کردنی وشه‌ی) وتی - ده‌لێت(دا، پ‌له‌یه‌کی ناوه‌ندی هه‌یه، که بریتیه‌ له‌ هینانی وشه‌که، به‌لام به‌ شێوه‌ی "بکه‌ر نادیار"، واته‌ نازانریت ک‌ی قسه‌که ده‌کات: ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ واته‌ "قیل"، "وترا"، ک‌ی وتی، نازانریت.. جا قسه‌که‌ر لێ‌ره‌دا په‌روه‌ردگاری بالا نییه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی

وتنه که لیږده دا بؤ گالته پیکردنه، نه گه رنا کاتیک به و دوپووانه ده وتریت بگه پینه وه نور ده ستخوتان بخن، خو هیچ نوریک بوونی نییه، که واته قسه که ر په روه ردگار نییه، په روه ردگار دووره له وتنی شتیکی ناراست "سبحانه و تعالیٰ" .. ناشتوانین قسه که ریڅ لیږده دا دیاری بکه یین بلین نه وه، نه م قسه یه ی کردووه، به لام نه وه ی که گرنکه نه وه یه، ده نگیک له غه یب و په نهانه وه دیت و نه م که سانه ناراسته ده کات و دووریان ده خاته وه له نوره که ی باوه پرداران که نه وان شایسته ی نین، وه به ره و دوزه خ ده یاننیریت.

خالیک دیکه نه وه یه که نه م خه له تینراوانه، کاتیک پینانده وتریت نه وه نوریکه بچن بؤ لای، به راستی پووناکییه که ده بینن، به لام نه و پووناکییه پووناکی ناگری دوزه خه ..

به مجوره ده بینن که قورنای پیروز کاریگه ریبه بینراوه کانی به کارهیناوه له م دیمه نه غه یبی و په نهانه دا.

جا جگه له مه ش، له چه ندین دیمه نی دیکه دا، په روه ردگار گرنکی داوه به خسته نه پووی دیمه نه غه یبییه کان له ری پی به کارهینانی هه سته و ره کان، به تاییه تی هه سته بینن، دیقه تی نه م تاییه تانه بدن:

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ ﴾ (الأنفال: ۵۰).

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ ﴾ (السجدة: ۱۲).

﴿ فَأَرْقَبَ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴾ (الدخان: ۱۰).

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ (الحديد: ۱۲).

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نِعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا﴾ (الإنسان: ۲۰).

﴿وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةً﴾ (الجاتية: ۲۸).

هه مووی به "ده بینیت، نه گهر بتبینیایه، سه یر که، نه گهر سه یر بکهیت...." ده سته پیده کات... جا په نابردنه بهر نه م هه سته بینینه بو نه وهیه که نه وه سته بجولینریت لای گوینگر نه گهرچی له خه یالدانیشیدا بیت تا وینه یه کی نه و باسه لای خوی بکیشت، نه وکات که سه کانی ناو وتوویره که له بهرده میدا دینه قسه به بیته وهی پیویست به باسکردنی "وتی - ده لیت" بکات...

خالنکی دیکه بو بهرجه سته کردنی دیمه نه په نهان و غه بییه کان، به کارهینانی کردار و فرمان (فیعل) هه کانه به شیوهی رابردوو، که ده لاله ته له سر دلنیا یی له پوودانی پووداوه کانی تاینده وه ک بلیی پویدا بیت. نه مه جگه له به کارهینانی نیسمی فاعیل و نیسمی نیشاره، که به هه مانشیوه بهرجه سته کردنی پووداوه کانه:

﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (یس: ۶۳)

﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الدخان: ۱۱)

﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ﴾ (ق: ۲۰)

﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ﴾ (الطور: ۱۴).

یان به کارهیتانی فیعلی بکه نادیار، یان هر لابرندی وشه ی "وتی - ده لیت"، هه مو ئه مانه هاوکاری ئه وه ده که ن که دیمه نه که ی جیهانی په نهان "غیب" بخه نه بهرچاومان و بهرجهسته بین، هر ئه مانه شه که هینده دیمه نه که کاریگر ده که ن که گوینگر کاتیک دیمه نه کان ده خوینیتته وه موچرکه به جهسته یدا دیت، وه ک ئه وه ی به سهر "جوبهیری کوپی موتعمیم" دا هات کاتیک گوپی له پیغه مبه ر بوو (دروود ی خوای لیبت) نایه تی: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ ی به سهر دا خوینده وه، گیانی که وته له رزین و مسولمان بوو. یان "عوتبه ی کوپی ره بیعه" کاتیک سهروه رمان سه ره تای سووره تی "فصلت" ی بو خوینده وه، خو ی خست به زه ویدا له کاریگره یی دیمه نه کان له سهری.

یه کیکی دیکه له هوکاره گانی بهرجهسته کردنی دیمه نه په نهان کان، بریتیه له وه سفکردنی دیمه نه که، واته: به کارهیتانی ته کنیکی "وه سف"، جا با پیکه وه دیقه تی ئه م دیمه نه بدهین که هه رگیز مرؤفا تا ئیستا ئه م دیمه نه په نهان هی نه بینیه، به لام دیقه ت بدهن چون له چهند وشه یه کی که مدا دیمه نه که له بهرچاوی گوینگر دا بهرجهسته ده کات.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ﴾ (الأنعام: ۹۳) واته: (خو ئه گه ر ئه و سه مکارانه ببینیت چون له ئیش و نازاری سه ره مه رگدان و فریشته کانیش ده ستیان کردوه ته وه: ئاده ی گیانتان بدهن به

دهسته وه و دهی پۆختان ده رکهن). له م ئایه ته دا - یان به شیک له
 ئایه تیک - هه موو ئه و په گه زانه ی تیا به که یارمه تیده رن بۆ
 زیندوو کردنه وهی دیمه نیکی نه بینراو، که پیشتر نه بووه، سهیری
 ئاراسته کردنی ههسته کان و داوا کردنی کارپێکردنی بکه له بره گهی "ولو
 تری" "ئه گه ر ببینیت"، که چه ندیک ته شویقی تیدا به دی ده کریت،
 پاشان وه سفیکی زۆر کورت بۆ ئه و سهسته مکارانه ده بینین له سی وشه دا:
 "فی غمرات الموت" "په له قاژه ی سه ره مه رگ"، پاشان وه سفیکی زۆر
 کورت تری فریشته کان ﴿بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ "ده ستیان کردووه ته وه" تا
 بینین چی ده که ن له سهسته مکاران له پووی لیکۆلینه وه له گه لیاندا به
 سه رزه نشکردن و گالته پیکردنیان، هه روه ها ئاماژه کردن به سزادانیان
 له پئی "غمرات الموت" یان له پئی ده ستکردنه وهی فریشته کان لیبیان..
 به مهش هه موو په گه زه گه کانی دیمه نه که به رجه سهسته ده بن له به رده م
 گوینگه ردا و گوینگه ریش ئاماده ده بییت بۆ بیستنی قسه ی فریشته کان
 به رانه ر به سهسته مکاره کان به بیته وهی پئیو سهسته به هینانی وشه ی
 "وتیان - قالوا" بکات، به لکو پاسته وخۆ دیمه نه که ئاماده کاری بۆ
 قسه که ده کات به بی ده ستوهردانی گیره په وه "راوی" .. به لکو ئه گه ر
 وشه که باس بکریت و دیمه نه که وایلی بییت: فریشته کان ده ستیان
 کردووه ته وه و وتیان پۆختان ده ربکه ن، ئه وا ده بیته هۆی
 دوورخسته نه وهی دیمه نه که و گه وره ترین هۆکاری وینا کردنی دیمه نه که،
 له کیس ده دریت..

دیمه نیکی ناوازه:

جا له باسی وه سفدا، قورئان پلهی بالای ههیه، دیقته بدەن:
وهسفی دۆزهخ دهکات به هه موو ورده کارییه کانیه وه: ناگره کهی،
گه رمیه کهی، پزیسکه کهی، هالاه کهی، دره خته کهی، پروه که کهی،
خۆراکه کهی، خواردنه وه کهی، کاریگه ریه کهی له سه ر پیستی مرۆف و
جهسته و دهروونیان...

هه روه ها وهسفی به هه شت دهکات به هه موو ورده کارییه کانیه وه:
سایه و سیبه ری، دار و دره ختی، گه لا و گوئی، میوه و خواردن و
خواردنه وهی، پوباره کانی، قه نه فه و کۆشک و ته لاره کانی، پشتی و
سه رین و دانیشتوه کانی، خوشی و خۆشگوزه رانییه کانی.

پاشان به دوایدا وهسفیکی گه ردوون و ناوازه ییه کانی، له کۆتاییشدا
دیمه نیکی کۆتایی جوان و ناوازه ی په روه ردگاری به رز و بلند که له سه ر
عه رشی بالآ ئیستیوای کردوه، له دهوری عه رشیش فریشته کان
کۆبوونه ته وه، دیمه نه که گیان و دل و پۆچی گوێگر که مه ندکیش دهکات
و له گه ل جیهانی مه له کوتدا ده که ویته سوپاس و ستایشیک که عه قل و
ژیری پهی پێتابات ته نها به م وهسفه ناوازه یه نه بیته، دیقته
بفه رمون:

﴿ وَرَى الْمَلَكَةَ حَافِيَةً مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (الزمر: ۷۵). واته: (فریشته کان
ده بینیت دهوری عه رشیان داوه و سه رگه رمی ته سببجات و سوپاس و

ستایشی په روه ردگارن، حه ق و دادوه ریی له نیوان هه مواندا
جیبه جیکرا، وترا: سوپاس بؤ خوا، په روه ردگاری جیهانیان).

ئهم دیمه نه فره جوان و ناوازه و پر له وه سفه، ته نها یه ک پرسته ی
تیدا به کارهاتوه که قسه که ریکی نادیار ده یلیت: (وترا: سوپاس بؤ
خوا، په روه ردگاری جیهانیان)، کی وتی؟ نازانریت، له وانه یه هر ئه و
که سه بیت که پاسپیردراوه به ئه نجامدانی ئه و جوړه لیدوان و کومینته
له ناو دیمه نه غه بیبیه کاندا، له بهرته وهیشه فیعله که به بکه ر نادیار
باسکراوه، که پله یه که له نیوان "باسکردن و لابردن" ی وشه ی "وتی -
ده لیت: قال - یقول".

جکه له لابردنی وشه ی "قال - یقول"، هه ندیکجار بابه ته وتراوه که
لابراوه، یان "به شیک" له بابه ته وتراوه که لابراوه، سه یری ئهم دیمه نه
بکه: ﴿وَيَوْمَ يُحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِ وَقَالَ
اَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا اِلَٰهَ الَّذِي اَجَلْتْ لَنَا قَالَ
النَّارُ مَثْوٰىكُمْ﴾ (الأنعام: ۱۲۸) واته: (پوژیک دیت خوا هه موویان
کوده کاته وه: ئه ی دهسته ی په ریبه کان، به راستی ئیوه زور که ستان له
ئینسانه کان گومرا کرد. له ولاشه وه گوئله مشته کانیان له خه لک ده لیتن
په روه ردگارا هه ندیکمان سوودمان له هه ندیکمان وه رگرت، ئیستاش
ئه وه ته گه یشتووینه ته ئه و کات و ساته ی تو بؤت دیاریکردوین،
خوایش فه رموی: ئاگر، جیکه تانه). جا کاتیک ورد ده بینه وه له م
دیمه نه، ده بینین وته که ی په روه ردگار ناراسته ی "په ریبه کان - جن"

كراوه، به لآم وه لآمی دواتر له لایه ن "مرؤف - ئینس" وه دراوه ته وه،
 به لآم وه لآمه كه به "وقال" ده سته پیده كات، ديقه تی "وا" كه پاشان
 "قال" بدن، ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی كه به شیک له وتوویره كه له
 نیوان وته كه ی په روه ردگار و وه لآمه كه ی مرؤف: ئینس لآبراهه، به لآم كام
 به ش؟ جا یان به شیکه له وته كه ی په روه ردگار، یان به شیکه له
 وه لآمه كه، یان به شیکه له وتوویره كه به ته واوی كه وته یه ك و
 وه لآمیكي ديكه ی تیدا وتراوه، چونكه وته كه ئاراسته ی په ربیه كان
 كراوه، ئایا وه لآمه كه یان كوا؟ وه لآمه كه ش كه باسكراوه وه لآمی
 مرؤفه كانه، ئه ی كوا پرسیاره كه كه ئاراسته یان كراوه؟ كه واته
 وتوویره كه ئیمه وا تیده گه ین به مشیوه یه یه: "ئه ی ده سته ی
 په ربیه كان، به راستی ئیوه زور كه ستان له ئینسانه كان گومرا كرد.

په ربیه كان وه لآمیان دایه وه و وتیان: په روه ردگارا! ئیمه یارمه تی
 ئینسانه كانمان دا و هه رچییه کیان ده ویست بۆمان جوان كردن و ئیمه
 زۆرمان لیینه كردن له هیچ شتیک.

پاشان په روه ردگار فه رموی: ئه ی ده سته ی مرؤفه كان، ئیوه
 سوودتان له په ربیه كان وه رگرت له كاتیكدا من هۆشیارییم دابوونی
 له وان، كه ئه وان دوژمنتانن.

له وه لآمدا گوئله مشته كانیان له خه لك وتیان په روه ردگارا هه ندیکمان
 سوودمان له هه ندیکمان وه رگرت، ئیستاش ئه وه ته گه یشتووینه ته ئه و
 كات و ساته ی تو بۆت دیاریكردووین. به لآم بۆچی ئه م چه زفه كراوه؟

له بهر نه وه كراوه تا ديمه نه كان چر بکړينه وه و باز بدریت به سر
 پوډاوه كاندا و پوډاو بجوولینریت یو گه یشتنه مه به سته که ی، له گه ل
 درک کردن به شته ل ابراهه که له پتی ژیری و عه قله وه .. به وه ش گوینگر
 همیشه له باریکی هوشیار و چا وکراوه دا ده مینیته وه و هیچی له دست
 ده رناچیت... به کینکی دیکه له تاییه تمه ندییه کانی دیمه نه غه بیبیه کان،
 بریتیه له به کارهینانی شیوازی پرسیار کردن "نوسلوبی نیستیفهام" یو
 سه رزه نشکردنی بیباوه پان.. وه ک نه م نمونانه:

﴿ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴾ (آل عمران: ۱۰۶).

﴿ أَلَمْ تَكُنْ ءَأَيَّتِي تُنَادِي عَلَيَّكَ فَنُكِّنْتُم بِهَا تُكْذِبُونَ ﴾ (المؤمنون: ۱۰۵).

﴿ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ﴾ (الأنعام: ۳۰)، (الأحقاف: ۳۴).

﴿ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴾ (ابراهيم: ۴۴).

﴿ أَوْلَرْتُمْ عَمَّكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ﴾ (فاطر: ۳۷).

هه روه ها چه ندین تایه تی دیکه ش..

كۆتايى

خوينەرى بەرپىز! لە كۆتايى ئەم كىتەبەدا دەمەوئەت دوو پاستىيى
گرنگ ئاماژە پىيەكەم:

۱- پاش خويندەنەوھى ئەم كىتەبە و وردبەونەوھە لە ناوازەيى چىرۆكە
قورئاننەيەكان، بۆمان دەردەكەوئەت چىرۆكە لە قورئاندا بەسەرھاتى
ئەفسانەيى نىيە، ھەوال و خەبەرى مىللەت و گەلانى پيشوو نىيە،
تەنھا ئامۆزگارىي و پەند و ھەرگرتن نىيە، بەلكو لەگەل ئەوھدا كە باسى
گەلانى پيشوو دەكات و پەند و ئامۆزگارىي لىوھەردەگرين، ھاوتەرىب
بەوھ: چىرۆكە قورئاننەيەكان پەگەزىكى ھونەرىي ئەدەبىن، كە
ھونەرىكى ئاسمانى كىشاوئەتى و سەرقالەي ئەو ھونەرانەي چىرۆكە
كە ئىستا ھەن، پەيوھەندىيەكى بەھىز ھەيە لە نىوان بنىاتى شىواز
(ئوسلوب) و بنىاتى ھونەرى و بنىاتى بابەتەوھە لە چىرۆكە
قورئاننەيەكاندا، كە ھەمووى پىيەكەوھە لە پىكھاتەيەكى بەھىزدا يەكەدەگرين
و دەبن بەيەك و چىرۆكىكى بنىاتبەھىزمان پىشكەش دەكەن، كە ھەموو
بەشەكانى بە يەكەوھە بەسترون كە زيادەي تىادا نابىنرئەت و ھىچىشى
كەم نىيە.. كەواتە دەتوانىن ناوى بنىين: ئەدەب و وئىزەي قورئان
(الأدب القرآني)...

۲- سه بارهت به ئاماده کردنی ئه م کتیبه، که وهک له پیشه کییه که دا ئامازه مان بۆ کرد، دووباره ی ده که یه وه که ئه م کتیبه زیاتر بیرۆکه سه ره کییه که و نمونه کانی له کتیبه عه ره بییه که وه رگه راوه و به وردی و وشه به وشه نه مان کردوو به کوردی، ئه وه ش له بهر تایبه ته ندیی ئه و کتیبه که زیاتر کتیبیکی ئه کادیمی ئاسته رزه و ئیمه زیاتر کارمان کردوو ناوازه یی چیرۆکه قورئانییه کان له پئی ئه و نمونه وه به یه نه پروو که باس مان کردوو ..

له کۆتاییدا ده ئین: خواجه پاداشتی نووسه ری کتیبه که به ره وه به چاکه و ئه م کاره بچوکه ش له ئیمه قبول بفه رموو، له پۆژی هه شر و لیپرسینه وه دا، من ئه م کتیبه له گه ل خۆم دینم و ده ئیم په ره ردگارم! ئه مه م پیکرا بۆ خزمه تی قورئان و کتیبه که ت بیکه م، لیموه رگه و قبولی بفه رموو....

ئاماده کار

فه ره یدون ئه حمه د

مانگی چواری ۲۰۱۷

سهنته‌ری زه‌هاوی بو لیکۆئینه‌وه‌ی فیکری

سهنته‌ریکی کوردستانی ناحکومی ناسیاسییه، گرنگی ده‌دات به تویژینه‌وه و تاوتویکردنی پرسه‌ه‌زییه بنه‌ره‌تییه‌کان بو دووباره‌هینانه‌گی دهق و تیکسته پیروژه‌کان و چۆنیه‌تی دابه‌زاندنی چه‌مکه‌ معریفی و به‌بایه‌خه‌کانی ئیسلام له‌ بواره‌ جیاوازه‌کانی سه‌رده‌مدا.

نامانجه‌کانی سه‌نته‌ر:

- بوژاندنه‌وه‌ی بیرو هزر و به‌کارخستنی مه‌ریفه‌ی ئیسلامی له‌ ناوه‌نده‌ زانکۆیی و په‌روه‌رده‌یییه‌کاندا، به‌ پشتیبه‌ستن به‌ به‌هره و توانا خودییه‌کانی ئه‌کادیمیانی کوردستان و جیهانی ئیسلامی و ئه‌زموونی بیرمه‌ندان مسولمان.

- په‌ره‌پیدان و په‌سه‌ندکردنی روانگی زانستی مه‌نه‌ه‌جی له‌ چاره‌سه‌رکردنی کیشه و گرفته‌ه‌زییه‌کاندا و بیلايه‌نبوون له‌ پرسه‌ خیلافییه‌کاندا و خۆبه‌دوورگرتن له‌ بریاری پیشوه‌خت و شیوازی سوزدارانه و هه‌ولدان بو‌بابه‌تیبوون.

- کارکردنی که‌له‌پووری ده‌وله‌مه‌ندی ئیسلامی و سوودوهرگرتن له‌ سه‌رچاوه‌ گرنه‌گه‌کانی بیرو ئیسلامی له‌ کۆن و نویدا و سه‌رله‌نوێ هینانه‌گی چه‌مکه‌ فیکرییه‌ دوینراوه‌کان له‌ میژووی ئیسلامیدا، به‌ ره‌چاوکردنی گۆرانه‌کانی سه‌رده‌م.

- په‌ره‌پیدانی چه‌مکی ئیعتیدال له‌ کایه‌ فیکری و مه‌عریفییه‌ جیاوازه‌کاندا و خۆبه‌دوورگرتن له‌ تیبه‌راندن و به‌زایه‌دان.

- سه‌نته‌ر کارده‌کات بو‌ سه‌رله‌نوێ و به‌رده‌وام خویندنه‌وه‌ی هه‌ردوو په‌راوی قورئان و بوونه‌وه‌ر به‌پنی مه‌نه‌ه‌ج و میتۆدی زانستی و به‌بی‌چاولیکه‌ری، به‌لکو به‌ نه‌فه‌سیکی تازه و به‌ سوودوهرگرتن له‌ عقلی راشکاو و نه‌قلی سه‌لمینتراو.

ئەم كىتەپ:

گوزەرىكە بەناو وردەكارى چىرۆكە قورئاننىيەكاندا، تىايدا خوينەر بە وردەكارى و گرنكى دەستەواژە و وشە و تەنانەت بوونى پىتىك لە شونىنكىدا و نەبوونى لە شونىنكى دىكەدا ئاشنا دەكات. تىايدا باس لە ھۆكارى دووبارەبوونەوھى چىرۆك دەكات لە قورئاندا، تىشك دەخاتە سەر ھەلبژاردنى دىمەنىك لە چىرۆكىكدا و باسكردنى لە سورەتىكى ديارىكرادا، ھۆكارى ئەوھى بۆچى لە ھەندىك شونىندا چىرۆكىك بە بوختى باسكراوھ و لە شونىنكى دىكەدا بە درىژى دەخاتەروو. ئەى رولى "بازدان" چىيە بەسەر كات و شونىندا لە دىمەنەكانى چىرۆكدا؟ ئەى چ وردەكارى و نەينىيەك ھەيە لەناو دىمەنى حيوار و كفتوگوى رووداوەكانى پاش زىندوو بوونەوھ و بەھەشت و دوزەخدا؟

بۆچى ھەندىك جار لەناو گىرانەوھەكاندا وشەى (قال) ھاتووھ، ئەى بۇ جارى دىكە نەھاتووھ؟، يان بۆچى دووجار ھاتووھ؟ ئەى بۇ ھەندىكجار بەكەرى (قال) ديار نىيە؟ ئەى ئەوھ كىيە كە راسپىردراوھ بە وتنى گوزارشتى كوتايى دىمەنى رووداوەكانى پاش زىندوو بوونەوھ لەناو چىرۆكە قورئاننىيەكاندا، كە بە شىوازى (قىل - وترا)، دىمەنەكە بەپايان گەيشتووھ؟ لە كوتايىشدا ئەوھ بە خوينەر دەلىت: خوداى گەورە سەر جەم ئەم چىرۆكانەى بۇ سەرورەرى مروفايەتى و پاشان بو "من" و "تو"، گىراوھتەوھ..

